

**MONOGRAFIA
POLSKIEJ IZBY TURYSTYKI
1989–2011**

JÓZEF RATAJSKI

BYDGOSZCZ 2013

KONSULTACJA MERYTORYCZNA

Krzysztof Sikora

OPRACOWANIE REDAKCYJNE

Marek Grabiszewski

KOREKTA

Elżbieta Rogucka

SKŁAD

Adam Kujawa

Copyright © by Wydawnictwo Uczelniane
Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2013
ISBN 978–83–61036–46–3

Wydawnictwo Uczelniane Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy
85-229 Bydgoszcz, ul. Garbary 2
tel. 52 567 00 47, 52 567 00 49
www.wsg.byd.pl, wydawnictwo@byd.pl

SPIS TREŚCI

Wstęp	7
1. Problematyka pracy w świetle literatury	9
1.1. Definicje i pojęcia	9
1.1.1. Monografia	9
1.1.2. Turystyka, gospodarka turystyczna, przemysł turystyczny	10
1.1.3. Izba gospodarcza	10
1.2. Spis skrótów używanych w pracy	11
2. Etapy rozwojowe PIT	13
2.1. Geneza Polskiej Izby Turystyki	13
2.2. Powołanie PIT	13
2.2.1. Zebranie Założycielskie Polskiej Izby Turystyki	13
2.2.2. Członkowie założyciele i podmioty należące do PIT w chwili powołania Izby	14
2.2.3. Statut	15
2.2.4. Wpis do Rejestru Izb Gospodarczych	15
2.3. Działania PIT w latach 1990–2011	15
2.3.1. Pierwsze Walne Zgromadzenie Członków PIT – 28 czerwca 1990 r. – Warszawa	15
2.3.2. Drugie Walne Zgromadzenie Członków PIT – 13 marca 1991 r. – Warszawa	16
2.3.3. Trzecie Walne Zgromadzenie Członków PIT – 28 marca 1992 r. – Warszawa	16
2.3.4. Czwarte (Nadzwyczajne) Walne Zgromadzenie Członków PIT – 9 listopada 1992 r. – Warszawa	16
2.3.5. Piąte Walne Zgromadzenie Członków PIT – 27 lutego 1994 r. – Warszawa	17
2.3.6. Szóste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 1 kwietnia 1995 r. – Warszawa	17
2.3.7. Siódme Walne Zgromadzenie Członków PIT – 18 maja 1995 r. – Warszawa	17
2.3.8. Ósme Walne Zgromadzenie Członków PIT – 28-31 maja 1996 r. – Bad Kleinkirchheim, Karyntia, Austria	18
2.3.9. Dziewiąte Walne Zgromadzenie Członków PIT – 27 lutego 1997 r. – Gdańsk	19
2.3.10. Dziesiąte Walne Zgromadzenie Członków PIT – 23-24 lutego 1998 r. – Sousse, Tunezja	19
2.3.11. Jedenaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 21-23 marca 1999 r. – Kielce	20
2.3.12. Dwunaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 8 listopada 2000 r. – Fatima, Portugalia	21
2.3.13. Trzynaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 24 listopada 2001 r. – Warszawa	21
2.3.14. Czternaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 21 kwietnia 2002 r. – Warszawa	22
2.3.15. Piętnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 26 września 2003 r. – Warszawa	23
2.3.16. Szesnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 27 marca 2004 r. – Katowice	23
2.3.17. Siedemnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 15-16 grudnia 2004 r. – Łódź	24
2.3.18. Osiemnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 23 września 2005 r. – Warszawa	24
2.3.19. Dziewiętnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 17-19 marca 2006 r. – Majorka, Hiszpania	24

SPIS TREŚCI

2.3.20.	Dwudzieste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 17-21 listopada 2007 r. – Kadyks, Hiszpania	24
2.3.21.	Dwudzieste Pierwsze Walne Zgromadzenie Członków PIT – 25-26 maja 2008 r. – Ossa k. Rawy Mazowieckiej	25
2.3.22.	Dwudzieste Drugie Walne Zgromadzenie Członków PIT – 11 listopada 2009 r. – Hurghada, Egipt	26
2.3.23.	Dwudzieste Trzecie Walne Zgromadzenie Członków PIT – 9-10 października 2010 r. – Sankt Petersburg, Rosja	28
2.3.24.	Dwudzieste Czwarte Walne Zgromadzenie Członków PIT – 12 grudnia 2011 r. – Warszawa	29
2.3.25.	Obecna struktura PIT	30
2.4.	Ludzie Polskiej Izby Turystyki	30

3. Charakterystyka najważniejszych obecnych

działań PIT 33

3.1.	Działania dotyczące zagadnień prawnych w branży turystycznej	33
3.2.	Działania wspierające rozwój branży turystycznej	36
3.3.	Inne działania Polskiej Izby Turystyki	39
3.4.	Działania PIT na arenie międzynarodowej	42
3.5.	Nagrody i wyróżnienia przyznawane przez PIT	44

4. Badanie oceny działalności PIT 49

4.1.	Ocena działalności PIT w opinii prezesów Izby	49
4.2.	Ocena działalności PIT w opinii innych podmiotów związanych z gospodarką turystyczną	57

Podsumowanie 61

Literatura 62

SPIS FOTOGRAFII

1. Członkowie założyciele PIT	14
2. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Członków PIT w Tunezji	20
3. Rada Naczelna PIT podczas obrad w Rynie, wrzesień 2008 r.	26
4. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia PIT w Hurghadzie podczas obrad	27
5. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia PIT w Sankt Petersburgu	28
6. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia PIT podczas obrad	29
7. Uroczystość podpisania porozumienia między MSZ i PIT	36
8. Członkowie PIT z certyfikatami KIGNET II	37
9. Przykładowe stoisko PIT na krajowej imprezie targowej	38
10. Członkowie PIT podczas spływu kajakami	39
11. Nagrodzony Dworek nad Łąkami	45
12. Wręczenie nagrody Pani Annie Suurna ze Szwecji	47

ZAŁĄCZNIKI

1. Zebranie Założycielskie PIT – wykaz zgłoszonych firm	63
2. Tymczasowa Rada Naczelna PIT – wykaz członków	71
3. Statut Polskiej Izby Turystyki z 25 października 1989 r.	72
4. Pismo PP-0510/100/20 wystawione przez Departament Prawno-Organizacyjny Ministerstwa Rynku Wewnętrznego o rejestracji Polskiej Izby Turystyki w Rejestrze Izb Gospodarczych	87
5. Deklaracja warszawska	88
6. Porozumienie o współpracy w zakresie poprawy warunków funkcjonowania gastronomii i rozwoju turystyki	89
7. Aktualny Statut PIT z dnia 12 grudnia 2011 r.	90
8. Wykaz członków Rady Naczelnej PIT	103
9. Regulamin Honorowej Nagrody Polskiej Izby Turystyki „Globus”	105
10. Regulamin odznaczenia „Za zasługi dla PIT”	106
11. Rządowy Program Turystyki	109
12. Certyfikat ISO	114

Wstęp

Celem niniejszej pracy jest monografia Polskiej Izby Turystyki. Swoim zakresem obejmuje ona 22 lata działalności samorządu gospodarczego w sektorze turystyki na tle przemian politycznych i gospodarczych Polski w latach 1989–2011.

Pierwszy rozdział pracy to sprecyzowanie podstawowych pojęć używanych w opracowaniu. W części drugiej znajduje się rys historyczny funkcjonowania branży turystycznej przed powstaniem Izby. W rozdziale trzecim mowa o początkach organizacji, o tym, jak rozwijała swoją działalność, zgodnie z wymogami zastanej rzeczywistości. W kolejnych częściach pracy opisane są główne zadania Izby, zarówno wynikające z założeń statutowych, jak również inicjowanych na bieżąco, zależnie od potrzeb członków organizacji oraz całej branży turystycznej. Na koniec przedstawiono ocenę działalności Izby przez jej członków, co można traktować jako podsumowanie zarówno sukcesów, jak i porażek PIT.

Powodem, dla którego autor podjął się napisania niniejszej monografii, jest dotychczasowy brak opracowania, które pozwalałoby na kompleksowe zapoznanie się z pracami Polskiej Izby Turystyki. Należy podkreślić, że autor, obejmując w 2002 r. stanowisko wiceprezesa i sekretarza generalnego PIT, napotkał trudności w uzyskaniu informacji odnośnie do wcześniej podejmowanych działań. Taka wiedza jest niezbędna m.in. do prawidłowej koordynacji bieżącej pracy Biura Wykonawczego PIT.

Poszczególne rozdziały pracy powstawały na podstawie dostępnych dokumentów źródłowych, a także rozmów z osobami tworzącymi tę organizację od podstaw oraz działającymi społecznie na wielu stanowiskach w różnych okresach jej trwania.

Opracowanie ma na celu nie tylko wspomagać w codziennej pracy kolejnych członków Rady Naczelnej, ale również pokazać różnorodność działań podejmowanych przez Polską Izbę Turystyki i podkreślić wkład konkretnych osób w rozwój działalności Izby. Uzupełnione o serwis zdjęciowy, mogłoby stać się jedną z pozycji wśród lektur dodatkowych dla kadr kształcących się w sektorze turystyki.

Autor ma nadzieję, że ta kompleksowa praca, dotycząca pierwszej instytucji samorządu gospodarczego w sektorze turystyki, będzie stanowić punkt wyjściowy dla kolejnych opracowań, rozbudowujących podjęte tu tematy oraz kontynuujących opis następnych lat działalności Izby.

Polska Izba Turystyki, pomimo swoich 22 lat istnienia, nigdy nie była przedmiotem prac badawczych. Niniejsze opracowanie jest pierwszym w historii Izby, które w sposób kompleksowy opisuje i podsumowuje jej działalność.

1.

Problematyka pracy w świetle literatury

1.1. Definicje i pojęcia

1.1.1. Monografia

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 maja 2010 r. dla nauk humanistycznych i społecznych: „[...] przez monografię należy rozumieć opracowanie naukowe (minimum 3 arkusze wydawnicze), opublikowane jako książka lub odrębny tom omawiający jakieś zagadnienie w sposób wyczerpujący, oryginalny i twórczy. Za monografie mogą być uznane: edycje tekstów źródłowych, leksykografie [...]”.

27 października 2011 r. opublikowany został projekt nowego rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym, gdzie przedstawiono także – szeroko dyskutowany – nowy projekt definicji monografii: „przez monografię naukową należy rozumieć recenzowane, spójne tematycznie opracowanie naukowe (w tym także związane z konferencjami naukowymi), o objętości co najmniej 6 arkuszy wydawniczych, opublikowane jako książka lub odrębny tom, przedstawiające jakieś zagadnienie w sposób oryginalny i twórczy. Za monografię uznaje się: edycje tekstów źródłowych, leksykografie, [...] tłumaczenia publikacji zagranicznych wraz z opracowaniem redakcyjnym, [...], a także komentarze do ustaw. [...] Monografia powinna zawierać bibliografię naukową. Za monografię nie uznaje się monograficznych artykułów opublikowanych w czasopismach, skryptów i podręczników akademickich, powieści, zbiorów poezji, zbiorów opowiadań i reportaży, pamiętników, dzienników itp.”

Projekt wyżej wymienionego rozporządzenia, w porównaniu z obowiązującą definicją, w sposób znaczący ją precyzuje. Niniejsza praca spełnia wymogi obu zapisów.

1.1.2. Turystyka, gospodarka turystyczna, przemysł turystyczny

Światowa Organizacja Turystyki (UNWTO) definiuje turystykę jako ogół czynności osób, które podróżują i przebywają w celach wypoczynkowych, służbowych lub innych nie dłużej niż rok bez przerwy poza swoim codziennym otoczeniem, z wyłączeniem wyjazdów, w których głównym celem jest aktywność zarobkowa wynagradzana w odwiedzanej miejscowości.

Gospodarka turystyczna to „kompleks różnorodnych funkcji gospodarczych i społecznych bezpośrednio lub pośrednio rozwijanych w celu zaspokojenia wzrastającego zapotrzebowania człowieka na dobra i usługi turystyczne”¹.

Przemysł turystyczny postrzegany jest jako „kompleks powiązanych ze sobą przedsiębiorstw oraz innych organizacji zaangażowanych w produkcję dóbr i usług, która nie miałaby racji bytu, gdyby nie popyt zgłaszany przez uczestników ruchu turystycznego, lub też turyści nie mogliby bez niej zaspokoić swoich podstawowych potrzeb turystycznych”².

1.1.3. Izba gospodarcza³

Izba gospodarcza jest jedną z najstarszych form zorganizowanej współpracy podmiotów gospodarczych. Historycznie rzecz ujmując, przedsiębiorstwa działające w różnych dziedzinach gospodarki, zwykle stanowiące dla siebie konkurencję, jednoczyły się w celu uzyskania pozytywnych zmian zarówno w uwarunkowaniach polityczno-prawnych, jak i w odbiorze wyników ich pracy przez otaczające je społeczeństwo. W miarę upływu czasu kształt samorządu przybierał różne formy, od stowarzyszeń kupieckich czy rzemieślniczych począwszy, poprzez korporacje prywatno-prawne, stowarzyszenia dobrowolne, korporacje publiczno-prawne, dochodząc obecnie do instytucji izby gospodarczej.

W obecnym systemie legislacyjnym Polski, działalność izb przemysłowo-handlowych nie jest objęta przepisami prawa administracyjnego. Oznacza to, że izby nie są samorządem gospodarczym, a jedynie stanowią zbiorowość osób prywatnych, pozbawioną narzędzi prawnych, a w relacjach z administracją rządową i samorządem terytorialnym, są jedynie petentami. Podejmowane wielokrotnie próby zmiany tego stanu rzeczy, zarówno w rozmowach z przedstawicielami Sejmu, jak i Senatu, spowodowały uchwalenie 30 sierpnia 1989 r. Ustawy o izbach gospodarczych. Jednak zapisy ustawy nie rozwiązały podstawowego problemu.

Faktyczny samorząd gospodarczy według tzw. modelu francuskiego funkcjonował w Polsce w okresie II Rzeczypospolitej, na mocy Rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z lat 1927 i 1928. Również Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z kwietnia 1935 r. wymieniała samorząd gospodarczy jako jedną z trzech form administracji państwowej, obok administracji rządowej i samorządu terytorialnego (art. 72).

Wspomniana Ustawa o izbach gospodarczych, która obowiązuje obecnie, daje przedsiębiorcom możliwość organizowania się w stowarzyszenia prywatno-prawne, nie pozwalając im jednocześnie na sprawowanie jakiegokolwiek władzy w znaczeniu admini-

1 W.W. Gaworecki, *Turystyka*, 2010, s. 177.

2 W. Alejski, *Przemysł turystyczny*, Koszalin 2000, s. 52.

3 Opracowano na podstawie: S. Wykrętowicz, *Samorząd gospodarczy w Polsce*, Poznań 2004.

stracyjnym. Jest to model anglosaksoński samorządu gospodarczego, przeciwieństwo modelu francuskiego, pozbawiający izby udziału w decentralizacji administracji publicznej⁴.

1.2. Spis skrótów używanych w pracy

Stosowane w opracowaniu skrótury dotyczą następujących organizacji:

- ABITTA – Stowarzyszenie Bułgarskich Organizacji Turystycznych;
- ASTA – Amerykańskie Stowarzyszenie Biur Podróży;
- CRT – Centrum Rozwoju Turystyki;
- ECTAA – The European Travel Agents' And Tour Operators' Associations – Europejskie Stowarzyszenia Agentów Turystycznych i Tour Operatorów;
- FIAVET – Federacja Włoskich Stowarzyszeń Przedsiębiorstw i Agencji Turystycznych;
- HATA – Greckie Stowarzyszenie Biur Podróży;
- ITEP – Instytut Badań Sektora Turystyki w Grecji;
- KIG – Krajowa Izba Gospodarcza;
- MENiS – Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu;
- MSiT – Ministerstwo Sportu i Turystyki;
- MT Polska – organizator targów turystycznych;
- PART – Polska Agencja Rozwoju Turystyki;
- PIT – Polska Izba Turystyki;
- POT – Polska Organizacja Turystyczna;
- PZH – Polskie Zrzeszenie Hotelu;
- ROTHIG – Rada Organizacji Turystycznych, Hotelarskich i Gastronomicznych;
- SPATA – The Society of Polish American Travel Agents – Stowarzyszenie Polsko-Amerykańskich Agentów Turystycznych;
- UFTAA – United Federation of Travel Agents' Associations – Zjednoczona Federacja Stowarzyszeń Agentów Turystycznych;
- UHPA – Stowarzyszenie Chorwackich Biur Podróży;
- UKFiT – Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki;
- UOKiK – Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- UNWTO – Światowa Organizacja Turystyki.

2.

Etapy rozwojowe PIT

2.1. Geneza Polskiej Izby Turystyki

Polska Izba Turystyki powstała w 1989 r. i stanowi pierwszą organizację samorządu gospodarczego działającą na rzecz branży turystycznej. Historia turystyki w Polsce odnotowuje szereg stowarzyszeń krajoznawczych i społecznych, m.in. Galicyjskie Towarzystwo Tatrzańskie (powstałe w 1873 r.) czy Polskie Towarzystwo Krajoznawcze (założone w 1906 r.), jednak były to bardziej organizacje społeczne popularyzujące ruch turystyczny niż faktyczny samorząd gospodarczy.

Na podstawie istniejącej Ustawy o izbach gospodarczych, w dniu 25 października 1989 r. oraz oddolnej inicjatywy przedsiębiorstw działających w branży turystycznej i wokół niej, powołano do życia Polską Izbę Turystyki – jednostkę samorządu gospodarczo-branżowego, mającą na celu ochronę interesów zrzeszonych członków i kształtowanie pozytywnego wizerunku prowadzonych działań. Szczegółowe zadania i cele Izby zostały sprecyzowane w pierwszym jej statucie.

2.2. Powołanie PIT

2.2.1. Zebranie Założycielskie Polskiej Izby Turystyki

Zebranie Założycielskie Polskiej Izby Turystyki odbyło się w dniu 25 października 1989 r. w sali 109 budynku ZG TPPR w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 115. Decyzja o powołaniu Izby zapadła jednak już pięć miesięcy wcześniej, w dniu 13 czerwca 1989 r., w trakcie spotkania delegatów Polskiej Federacji Organizacji Turystycznych. Federacja, działająca od 1984 r. na podstawie zapisów Ustawy o stowarzyszeniach z 7 kwietnia 1980 r., skupiała ponad 60 podmiotów z branży turystycznej, ograniczając się wyłącznie do osób fizycznych i prawnych. Podmioty gospodarcze mogły być jedynie członkami wspierającymi. Ograniczenie to można było usunąć poprzez powołanie izby gospodarczej na podstawie nowych

przepisów Ustawy o izbach gospodarczych, która została uchwalona w sierpniu 1989 r., a której planowane zapisy były już znane w czerwcu tego roku. Wydelegowany spośród członków Polskiej Federacji Organizacji Turystycznych Zespół Inicjatywny Polskiej Izby Turystyki opracował podstawy pierwszego statutu Izby i rozesłał do podmiotów działających w sektorze turystycznym wraz z zaproszeniem na Zebranie Założycielskie. Obrady otworzył Marek Manowiecki, przedstawiciel PP „Orbis” Warszawa, Przewodniczący Naczelnej Rady Polskiej Federacji Organizacji Turystycznych, natomiast prowadzili je Ryszard Sikora, przedstawiciel PT „Tatry” Zakopane i Zbigniew Czechowski, reprezentujący BP „Pegrotur” Warszawa. W trakcie obrad przyjęto statut, wybrano tymczasowe władze PIT w postaci tymczasowej Rady Naczelnej i Komisji Rewizyjnej oraz podjęto uchwałę o powołaniu zespołu upoważnionego do reprezentowania PIT w Sądzie Rejestrowym. Tymczasowe władze Izby sprawowały nadzór nad pracami samorządu do czasu uchwalenia przez Sejm i wejścia w życie zapisów Ustawy o izbach gospodarczych oraz do czasu uzyskania wpisu Izby do Sądu Rejestrowego.

2.2.2. Członkowie założyciele i podmioty należące do PIT w chwili powołania Izby

Zaproszenie na Zebranie Założycielskie Polskiej Izby Turystyki przyjęło 126 firm (zał. nr 1), natomiast formalnie wolę przystąpienia do niej wyraziło 149 podmiotów gospodarczych, w tym 53 terenowe przedsiębiorstwa turystyczne, 17 jednostek centralnych, 28 ośrodków sportu i rekreacji, 33 prywatne biura podróży oraz 18 spółek.

Pierwszym przewodniczącym tymczasowej Rady Naczelnej Polskiej Izby Turystyki został Marian Kubicki, dyrektor biura turystycznego „Poltur” Spółka z o.o. z Warszawy, sekretarzem generalnym mianowano Włodzimierza Sukiennika, dyrektora biura podróży „Air-Tours” z Warszawy, a na stanowisko skarbnika powołano Jana Korsaka, dyrektora Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego z Częstochowy. Tymczasowa Rada Naczelna PIT liczyła łącznie 21 przedstawicieli (zał. nr 2), a Tymczasową Komisję Rewizyjną tworzyło 7 członków Izby.

Fot. 1. Członkowie założyciele PIT

W zespole upoważnionym do reprezentowania PIT w Sądzie Rejestrowym znaleźli się następujący członkowie tymczasowej Rady Naczelnej:

- Marian Kubicki, „Poltur” Sp. z o.o., Warszawa;
- Zbigniew Czechowski, Biuro Podróży „Pegrotur”, Warszawa;
- Jan Mikuliszyn, BTPiW „Urlop”, Warszawa;
- Marian Łyko, KPT „Wawel-Tourist”, Kraków;
- Czesław Falkiewicz, Ośrodek Sportu i Rekreacji, Olsztyn.

2.2.3. Statut

Wstępnie przygotowany przez Zespół Inicjatywny PIT projekt pierwszego statutu Polskiej Izby Turystyki został skonsultowany z ponad 600 podmiotami, działającymi wówczas w branży turystycznej. Nakreślił on najważniejsze zadania stojące przed nowo powstającym samorządem gospodarczym. Należały do nich:

- koordynacja i wzajemna konsultacja działań poszczególnych podmiotów gospodarki turystycznej;
- podnoszenie jakości świadczonych usług turystycznych;
- podnoszenie stopnia profesjonalizmu wśród zatrudnionych w branży pracowników w celu poprawy jakości obsługi turystycznej;
- organizowanie i prowadzenie badań w dziedzinie gospodarki turystycznej;
- reprezentacja branży turystycznej wobec władz państwowych;
- opiniowanie nowo powstających rozwiązań prawnych i ustosunkowywanie się do problematyki turystycznej dyskutowanej na forach publicznych.

Szczegółowe zapisy pierwszego statutu Polskiej Izby Turystyki można znaleźć w zał. nr 3 do niniejszego opracowania.

2.2.4. Wpis do Rejestru Izb Gospodarczych

Dnia 10 stycznia 1990 r. Departament Prawno-Organizacyjny Ministerstwa Rynku Wewnętrznego pismem PP-0510/100/20 (zał. nr 4) poinformował o dokonaniu wpisu Polskiej Izby Turystyki do Rejestru Izb Gospodarczych. W ten sposób PIT stał się organizacją samorządu gospodarczego, zgodnie z przepisami Ustawy o izbach gospodarczych z dnia 30 sierpnia 1989 r.

2.3. Działania PIT w latach 1990–2011

2.3.1. Pierwsze Walne Zgromadzenie Członków PIT – 28 czerwca 1990 r. – Warszawa

Podczas Pierwszego Walnego Zgromadzenia Członków przyjęto program działania Izby na lata 1990–1991 oraz powołano pierwsze komisje problemowe do spraw:

- współpracy z Sejmem i organami organizacji państwowych;
- współpracy zagranicznej;
- koordynacji działań statutowych;
- transportu i działalności biur podróży;
- szkoleń, badań rynku, marketingu;

- nowoczesnych technologii w turystyce;
- promocji – spraw fundacji, ośrodków polskich działających zagranicą, targów i wystaw.

Przyjęto także budżet PIT i określono wysokość składek członkowskich.

2.3.2. Drugie Walne Zgromadzenie Członków PIT – 13 marca 1991 r. – Warszawa

Dokonano pierwszych zmian w statucie Izby, m.in. wprowadzając pojęcie członka stowarzyszonego. Jest to osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna, niebędąca osobą prawną, która:

- ma prawo uczestniczyć z głosem doradczym w pracach organów Izby,
- może zgłaszać postulaty i wnioski wobec władz Izby,
- może korzystać ze świadczeń wynikających z działalności Izby¹.

Członek stowarzyszony nie ma prawa do głosowania podczas Walnych Zgromadzeń oraz nie może być wybierany do władz Izby. Nowa formuła otworzyła drzwi dla tych instytucji, które do tej pory nie kwalifikowały się do członkostwa w Izbie, przykładowo ze względu na rodzaj prowadzonej działalności.

Poszerzony został skład Rady Naczelnej i Komisji Rewizyjnej. Delegaci Walnego Zgromadzenia zaakceptowali także decyzję Rady Naczelnej z dnia 20 września 1990 r. o powołaniu na Przewodniczącego Rady Alojzego Hamerskiego, dyrektora „Pro-Test” Sp. z o.o. Warszawa – na miejsce ustępującego Mariana Kubickiego. Została również przyjęta informacja o pierwszym spotkaniu kierownictwa PIT z ówczesnym Prezesem Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej, Janem Krzysztofem Bieleckim.

2.3.3. Trzecie Walne Zgromadzenie Członków PIT – 28 marca 1992 r. – Warszawa

Nastąpiła kolejna zmiana na stanowisku Przewodniczącego Rady Naczelnej PIT – w miejsce ustępującego Alojzego Hamerskiego Rada powierzyła obowiązki Włodzimierzowi Sukiennikowi, dyrektorowi biura podróży „Air-Tours” w Warszawie. Po przyjęciu sprawozdania z prac Rady Naczelnej, ze względu na brak *quorum*, przerwano posiedzenie, sugerując zwołanie nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia jeszcze w bieżącym roku.

2.3.4. Czwarte (Nadzwyczajne) Walne Zgromadzenie Członków PIT – 9 listopada 1992 r. – Warszawa

Skrócono kadencję urzędujących władz Izby, przekształcając obecne Zgromadzenie w sprawozdawczo-wyborcze i dokonując wyboru nowego składu Rady Naczelnej PIT i Komisji Rewizyjnej PIT. Ponadto przyjęto kolejną zmianę w statucie, wprowadzając do struktury Izby oddziały terenowe. Zaakceptowany został program działania na lata 1993–1994. Po raz pierwszy wyróżniono 9 istotnych dla branży turystycznej osób tytułem Członka Honorowego PIT. Polska Izba Turystyki stała się członkiem stowarzyszonym EECTA oraz stałym członkiem UFTAA. Doceniono także działania Polskiej Izby Turystyki w strukturach KIG.

¹ Statut PIT, § 20 (zał. nr 7).

2.3.5. Piąte Walne Zgromadzenie Członków PIT – 27 lutego 1994 r. – Warszawa

Podczas tego Zgromadzenia powołanych zostało 11 Oddziałów Polskiej Izby Turystyki (Białystok, Częstochowa, Gdańsk, Katowice, Kielce, Kraków, Łódź, Olsztyn, Radom, Słupsk, Warszawa). Przy wsparciu KIG przedstawiciele Izby zostali włączeni w prace komisji sejmowej pracującej nad powstaniem Ustawy o usługach turystycznych. Ponadto na stanowisko wiceprezesa UFTAA wybrano członka Rady Naczelnej PIT, Krzysztofa Gerulę z Grupy Hotelowej „Orbis”, Warszawa. Walne Zgromadzenie Członków pozytywnie oceniło działania kierownictwa PIT w procesie opracowania w Ministerstwie Finansów rozporządzeń dotyczących podatku VAT dla branży turystycznej.

TUR-Express a PIT

Podczas Piątego Walnego Zgromadzenia Członków PIT powołano do życia TUR-Express, wydawnictwo branżowe, poprzez które Izba na bieżąco kontaktowała się ze swoimi członkami, informując o najnowszych zmianach przepisów, działaniach podejmowanych przez Biuro Wykonawcze oraz oddziały terenowe, a także o najważniejszych wydarzeniach w sektorze turystyki. TUR-Express był kwartalnikiem, liczącym – zależnie od potrzeb – od 4 do 16 stron i ukazywał się do 2003 r.

TT Warsaw

W 1993 r. po raz pierwszy Polska Izba Turystyki włączyła się w organizację Międzynarodowych Targów Turystycznych TT Warsaw, drugiej po Tour-Salonie w Poznaniu imprezie targowej o międzynarodowym znaczeniu.

PIT a PART

W grudniu 1993 r. została powołana Polska Agencja Rozwoju Turystyki, której PIT został jednym z akcjonariuszy. Nowa organizacja miała na celu działalność na rzecz rozwoju turystyki regionalnej przy pomocy zespołu doświadczonych i wykwalifikowanych ekspertów. Główne działania PART realizowane były i nadal są, gdyż Agencja istnieje do dziś, wokół pięciu strategicznych obszarów, do których należy zaliczyć: produkt turystyczny, zasoby ludzkie, marketing, przestrzeń turystyczną i wsparcie instytucjonalne. Głównymi odbiorcami działań PART są samorządy lokalne, podmioty działające w sektorze turystyki, inwestorzy na rynku turystycznym oraz wszyscy ci, którym rozwój turystyki leży na sercu.

2.3.6. Szóste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 1 kwietnia 1995 r. – Warszawa

Niestety, na 252 członków Izby na Zgromadzeniu pojawiło się jedynie 86 reprezentantów – wobec czego Zgromadzenie nie było prawomocne. Zapadła więc decyzja o konieczności zwołania kolejnego Zgromadzenia jeszcze w 1995 r.

2.3.7. Siódme Walne Zgromadzenie Członków PIT – 18 maja 1995 r. – Warszawa

Podjęto decyzje o kolejnych zmianach w statucie – m.in. dotyczące wprowadzenia drugiego terminu posiedzenia, które jest prawomocne bez względu na liczebność obecnych reprezentantów członków Izby.

Nagroda „Globus”

Zgromadzenie zaakceptowało decyzję Rady Naczelnej o ufundowaniu nagrody o nazwie „Globus” – podczas spotkania wręczono pierwsze dyplomy i statuetki. Zgodnie z regulaminem, „celem przyznawania Honorowej Nagrody Polskiej Izby Turystyki „Globus” jest wyłonienie oraz nagrodzenie najciekawszych inicjatyw podjętych i wdrożonych w zakresie oferty turystycznej. Nagrody przyznawane są osobom indywidualnym, zespołom i podmiotom gospodarczym. Nagradzane będą wszelkie wdrożone już inicjatywy w zakresie produktu turystycznego, rozwoju bazy turystycznej, podnoszenia jej standardu i oferowanych usług, nowoczesnych rozwiązań w zakresie szkolenia pracowników turystyki, nowych technologii sprzedaży produktu turystycznego, transportu, a także wydawnictw oraz popularyzację turystyki w prasie, radiu i telewizji”². Więcej szczegółów na ten temat znajduje się w rozdziale pracy, poświęconym nagrodom i wyróżnieniom oraz w zał. nr 9.

I Kongres Polskich Biur Podróży

Polska Izba Turystyki wraz z izbami regionalnymi była organizatorem I Kongresu Polskich Biur Podróży. Kongres odbył się w 1996 r. w Krakowie. Główne postulaty zgłoszone podczas Kongresu były związane z przygotowywaną w Sejmie Ustawą o usługach turystycznych. Poruszano także kwestie promocji Polski.

Negocjacje w sprawie kas fiskalnych

W związku z wprowadzeniem przez Ministerstwo Finansów obowiązkowych dla branży turystycznej kas fiskalnych, Izba wynegocjowała w firmie Optimus, specjalizującej się w wyrobie i sprzedaży tego typu urządzeń, specjalne rabaty dla członków PIT.

2.3.8. Ósme Walne Zgromadzenie Członków PIT – 28-31 maja 1996 r.

– Bad Kleinkirchheim, Karyntia, Austria

Było to pierwsze sprawozdawczo-wyborcze Zgromadzenie Członków PIT mające miejsce poza granicami kraju. Dokonano podsumowania czteroletniej kadencji władz Izby oraz wybrano nowych członków Rady Naczelnej i Komisji Rewizyjnej. Przewodniczącym Rady Naczelnej został ponownie Włodzimierz Sukiennik. Dokonano także kolejnych zmian w statucie PIT, rozszerzając skład Rady Naczelnej o Prezesów Oddziałów Izby.

Ustawa o usługach turystycznych

Ósme Walne Zgromadzenie Członków przyjęło przygotowane wcześniej założenia Ustawy o usługach turystycznych. Pierwotnie postulowano unormowanie problemów polskiej turystyki w szerokim zakresie, jednak finalne decyzje ograniczyły te uregulowania do zagadnień związanych z organizatorami turystyki (biurami podróży), hotelami (głównie ich kategoryzacją) oraz przewodnikami i pilotami turystycznymi.

Zrezygnowano z objęcia ustawą problematyki transportu oraz szarej strefy turystyki szkolnej i pielgrzymkowej. Również kwestie dotyczące opodatkowania wyłączono z prac Walnego Zgromadzenia, pozostawiając te kwestie w gestii Ministerstwa Finansów.

Odnaczenie „Zasłużony dla turystyki”

Na wniosek Polskiej Izby Turystyki po raz pierwszy zostało wręczone odznaczenie „Zasłużony dla turystyki”, przyznawane przez UKFIT. Więcej szczegółów na ten temat znajduje się w rozdziale pracy poświęconym nagrodom i wyróżnieniom oraz w zał. nr 10.

2.3.9. Dziewiąte Walne Zgromadzenie Członków PIT – 27 lutego 1997 r. – Gdańsk

Zgromadzenie połączono z obchodami 1000-lecia Gdańska oraz spotkaniami III Forum Polskiej Turystyki, organizowanymi przez Izbę.

III Forum Polskiej Turystyki

Forum Polskiej Turystyki zorganizowano w celu zapoznania członków PIT z założeniami Rządowego Programu Rozwoju Turystyki.

Kolejne, IV Forum zaplanowano na 1994 r. w Mrągowie – tematem przewodnim miała być integracja z krajami Unii Europejskiej.

Rządowy Program Rozwoju Turystyki

Rezultatem dotychczasowych Kongresów Polskich Biur Podróży w Warszawie i Krakowie było powołanie przez Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki, pod kierownictwem wiceprezesa Jana Błońskiego, Zespołu ds. Opracowania Założeń Rozwoju Gospodarki Turystycznej.

Opracowany przez Zespół obszerny dokument obejmował problematykę wszystkich dziedzin gospodarki turystycznej, dyskutowaną podczas Kongresów. Szczegóły zawarte są w Harmonogramie Realizacji Zadań Założeń Rozwoju Gospodarki Turystycznej, dostępnym w archiwum Polskiej Izby Turystyki, którego 47 punktów można znaleźć w zał. nr 11 do niniejszej pracy.

Współpraca PIT – SPATA

Po raz pierwszy doszło do zawarcia umowy o współpracy z izbą gospodarczą, utworzoną poza granicami kraju przez polonijnych uczestników przemysłu turystycznego. SPATA to Stowarzyszenie Polsko-Amerykańskich Agentów Turystycznych z siedzibą w Nowym Jorku. Umowa miała na celu zacieśnienie współpracy między członkami obu organizacji.

2.3.10. Dziesiąte Walne Zgromadzenie Członków PIT – 23-24 lutego 1998 r. – Sousse, Tunezja

Zatwierdzono działania programowe związane z organizacją IV Forum Turystyki Polskiej w Mrągowie, we współdziałaniu z izbami regionalnymi. Hasło Forum to „Uwarunkowania prawno-systemowe rozwoju turystyki w Polsce”. Ponadto elementem Zgromadzenia był wyjazd studyjny, mający na celu przybliżenie polskiej branży turystycznej oferty tunezyjskich tour operatorów i hoteli.

Fot. 2. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Członków PIT w Tunezji

2.3.11. Jedenaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 21-23 marca 1999 r. – Kielce

Ocena funkcjonowania oddziałów terenowych PIT oraz komisji problemowych

Podczas Jedenastego Walnego Zgromadzenia Członków PIT dokonano oceny działalności oddziałów terenowych PIT, których na ten moment było już 15. Ocena wypadła w większości przypadków bardzo pozytywnie – oddziały aktywnie poszukiwały nowych członków, przyczyniając się do wzrostu znaczenia organizacji na arenie politycznej i gospodarczej.

Składki członkowskie

Zgromadzenie zatwierdziło zmiany w systemie składek członkowskich, wprowadzając podział wpłacanych przez członków kwot między Biuro Wykonawcze i oddziały.

Ustawa o Polskiej Organizacji Turystycznej

Powołany został zespół Polskiej Izby Turystycznej do prac związanych z przygotowaniem Ustawy o Polskiej Organizacji Turystycznej. Celem ustawy było utworzenie jednostki budżetowej, której działania i środki zostałyby skoncentrowane na promocji atrakcji turystycznych Polski na arenie międzynarodowej oraz wewnątrz kraju. Wkład merytoryczny polskiej branży turystycznej był niezbędny do realizacji tego projektu.

Współpraca z PZH

Zgromadzenie pozytywnie oceniło bieżącą współpracę z Polskim Związkiem Hotelarstwa.

Członkostwo w ECTAA

Zaakceptowana została decyzja ECTAA o przyjęciu Izby na członka stałego od 1999 r. Członkostwo to nie tylko podniosło prestiż Polskiej Izby Turystyki, ale również pozwoli-

ło na uczestnictwo w pracach Stowarzyszenia, a co za tym idzie, na wpływ na kształtowanie rozwiązań legislacyjnych obowiązujących członków Unii Europejskiej w sektorze turystyki.

Centrum Rozwoju Turystyki

Zgromadzenie dokonało oceny prac funkcjonującego od 1997 r. przy Polskiej Izbie Turystyki Centrum Rozwoju Turystyki, odpowiedzialnego za rozwój komputeryzacji i strony internetowej Izby. Postawiono przed CRT szereg zadań, uzależniając jego dalsze funkcjonowanie od ich realizacji. Centrum Rozwoju Turystyki zostało zlikwidowane decyzją Piętnastego Walnego Zgromadzenia w 2003 r.

VAT w turystyce oraz Ustawa o usługach turystycznych

Podjęta została uchwała odnośnie ujednoczenia warunków opodatkowania podatkiem VAT krajowych i zagranicznych organizatorów turystyki. Ponadto zatwierdzono uchwałę poświęconą nowelizacji Ustawy o usługach turystycznych.

2.3.12. Dwunaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 8 listopada 2000 r.

– Fatima, Portugalia

Było to Walne Zgromadzenie sprawozdawczo-wyborcze, w wyniku którego wybrano nowych członków Rady Naczelnej i Komisji Rewizyjnej. Obowiązki Przewodniczącego Rady Naczelnej powierzono Andrzejowi Kozłowskiemu z Biura Podróży „Elekt Travel”, Warszawa. Na tle portugalskich atrakcji turystycznych, z którymi uczestnicy Zgromadzenia mieli możliwość się zapoznać, omówiono zagadnienia związane z organizacją turystyki pielgrzymkowej.

Forum Turystyki Przyjazdowej

Zgromadzenie pozytywnie oceniło inicjatywę powołania Forum Turystyki Przyjazdowej, jako organu opiniotwórczego dla powołanej właśnie POT. Członkowie Forum to głównie podmioty zaangażowane w organizację turystyki przyjazdowej do Polski, przede wszystkim najważniejsze polskie biura podróży, ale także hotele, usługi transportowe i gastronomiczne.

V Forum Turystyki Polskiej

Podjęto decyzję odnośnie organizacji V Forum Turystyki Polskiej w Częstochowie. Przewidywana tematyka Forum to „Turystyka polska u progu XXI wieku”.

2.3.13. Trzynaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 24 listopada 2001 r.

– Warszawa

Składki członkowskie

Trzynaste Walne Zgromadzenie Członków zaakceptowało kolejne zmiany w statucie, związane z wysokością składek członkowskich.

VAT w turystyce

Przedmiotem ożywionych dyskusji podczas Zgromadzenia były także rażące niesprawiedliwości w wysokości i systemie opodatkowania podatkiem VAT podmiotów gospodarczych krajowych i zagranicznych. Wnioski odnośnie konieczności ich wyrównania

zostały przyjęte przez członków Zgromadzenia. Dotyczyły one w głównej mierze zmiany funkcjonowania podmiotów lub przedstawicielstw zagranicznych, otwierających działalność na terenie Polski, które zostały zwolnione z opodatkowania VAT w naszym kraju. Ich pozycja była więc uprzywilejowana względem rodzimych przedsiębiorców, a ich oferta cenowo korzystniejsza dla nabywców. Skutkiem prac Polskiej Izby Turystyki była zmiana zapisów prawnych, zobowiązująca podmioty zagraniczne do powoływania spółek na zasadach polskiego prawa handlowego i regulowania zobowiązań podatkowych włącznie z VAT zgodnie z jego zasadami.

Ustawa o usługach turystycznych

Podjęto temat koniecznych zmian w Ustawie o usługach turystycznych w odniesieniu do certyfikacji hoteli oraz eliminacji szarej strefy w turystyce młodzieżowej. Postulowano dokonanie uproszczeń w procesie certyfikacji obiektów zakwaterowania zbiorowego oraz uszczelnienie wymogów organizacji wypoczynku dla dzieci i młodzieży, poprzez nałożenie tych samych warunków realizacji tej działalności zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i osób indywidualnych.

V Forum Turystyki Polskiej

Pozytywnie oceniono V Forum Turystyki Polskiej w Częstochowie, poświęcone turystyce polskiej u progu XXI w., decydując o skierowaniu wniosków wynikających z prowadzonych tam prac do stosownych komisji sejmowych.

2.3.14. Czternaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 21 kwietnia 2002 r. – Warszawa

W związku z powołaniem przewodniczącego Rady Naczelnej PIT, Andrzeja Kozłowskiego, na funkcję prezesa POT, a członka Rady Naczelnej PIT, Adama Zaborowskiego, na wiceprezesa POT, zaistniał statutowy obowiązek dokonania w przyśpieszonym trybie wyboru nowego prezesa i członka Rady Naczelnej. Kolejnym prezesem Rady Naczelnej PIT został wybrany Jan Korsak z „Czestochowa Cargo and Travel Agency”, Częstochowa. Obrady zdominowane zostały przez dyskusję nad obecną sytuacją finansową Izby (saldo ujemne na koniec 2002 r. wynosiło 284 929 PLN) i trudnościami w ściąganiu składek członkowskich. Na skutek prowadzonych rozmów przyjęto wniosek o abolicji składowej od 2000 r.

Zadania POT

Zmiany w zarządzie PIT skutkowały dyskusją o roli POT w promocji Polski jako destynacji turystycznej i nowych zadaniach stawianych tej organizacji przez przedstawicieli polskiej branży turystycznej.

Fundusze socjalne zakładów pracy

Zgromadzenie przyjęło wniosek o opracowanie programu bonów wakacyjnych jako alternatywy dla obecnego wykorzystania funduszy socjalnych zakładów pracy. Więcej na ten temat w rozdziale IV pracy.

2.3.15. Piętnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 26 września 2003 r. – Warszawa

Podczas spotkania zaakceptowano zmiany w składzie prezydium organizacji wprowadzone przez Radę Naczelną PIT po wyborze na prezesa Jana Korsaka. Ożywioną dyskusję wzbudziły także problemy finansowe organizacji, narastające po Walnym Zgromadzeniu w Fatimie. Uzgodniono uśrednienie bilansów i utrzymanie abolicji składkowej.

Konferencja o VI Dyrektywie Unii Europejskiej w Turystyce

Zgromadzenie pozytywnie oceniło zorganizowaną 12 maja 2003 r. Konferencję o VI Dyrektywie Unii Europejskiej w turystyce samorządów turystycznych państw kandydujących do Unii Europejskiej, zakończonej przyjęciem, wspólnie z ECTAA „Deklaracji warszawskiej” (zał. nr 5).

Ferie zimowe w Polsce

Polska Izba Turystyki wraz z Radą Konsultacyjną Izb Turystyki, była również inicjatorem wydłużenia ferii zimowych w Polsce, które decyzją MENiS przyjęły formę czterech dwutygodniowych cykli. Wcześniej obowiązywał jeden dwutygodniowy termin ferii zimowych dla uczniów z całej Polski.

PIT a targi turystyczne

Podczas zgromadzenia zaakceptowano również umowy dotyczące nowej formy prezentacji członków PIT na międzynarodowych targach turystycznych w Warszawie i Poznaniu w postaci samodzielnych stoisk Polskiej Izby Turystyki. Wprowadzono i po raz pierwszy wręczono – wspólnie z MT Polska – prestiżową nagrodę FAIR PLAY TURYSTYKI w postaci Kryształowego Globusa. Więcej na ten temat w rozdziale poświęconym nagrodom i wyróżnieniom.

2.3.16. Szesnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 27 marca 2004 r. – Katowice

Zgromadzenie omówiło wyniki badania bilansu organizacji, wykonane przez niezależny organ finansowy – potwierdzona została pozytywna ocena działalności Izby.

VI Forum Turystyki Polskiej

Podsumowując spotkanie z ówczesnym wicepremierem, ministrem gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzym Hausnerem, które miało miejsce w dniu 6 marca 2003 r., Zgromadzenie powołało zespoły robocze na VI Forum Polskiej Branży Turystycznej w Łodzi. Zespoły miały za zadanie przygotować materiały związane z problemami finansowymi branży turystycznej, zwalczaniem szarej strefy w turystyce, a także organizacją Regionalnych i Lokalnych Organizacji Turystycznych.

Rosyjski Związek Przemysłu Turystycznego

Zaakceptowane zostało porozumienie zawarte przez Izbę z Rosyjskim Związkiem Przemysłu Turystycznego.

PIT a ubezpieczenia organizatorów turystyki

Zgromadzenie przyjęło wnioski dotyczące współpracy z towarzystwami ubezpieczeniowymi w zakresie zabezpieczeń organizatorów turystyki. Uwzględniając dość znaczne obciążenia tour operatorów, wynikające z konieczności posiadania obowiązkowego ubezpieczenia lub gwarancji bankowej organizatora imprez turystycznych, Polska Izba Turystyki przeprowadziła negocjacje z największymi towarzystwami ubezpieczeń, którzy jednocześnie byli członkami Izby. W wyniku tych negocjacji został wypracowany system stałych zniżek w wysokości 10-15%, dostępny dla członków PIT przy zawieraniu umów w wyżej wymienionym zakresie.

2.3.17. Siedemnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 15-16 grudnia 2004 r.**– Łódź**

Walne Zgromadzenie miało charakter sprawozdawczo-wyborczy – po podsumowaniu czteroletniej kadencji obecnych władz wybrano nowych członków Rady Naczelnej i Komisji Rewizyjnej PIT. Prezesem ponownie został Jan Korsak. Zgromadzenie podjęło także decyzję o organizacji VI Forum Turystyki Polskiej w Łodzi.

2.3.18. Osiemnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 23 września 2005 r.**– Warszawa**

Zgromadzenie miało uroczysty charakter ze względu na świętowaną XV rocznicę utworzenia Izby. W obradach uczestniczył Sekretarz Generalny ECTAA Michael de Blust. W części merytorycznej dyskutowano kolejne etapy integracji branży turystycznej, zapoczątkowane podczas Walnego Zgromadzenia PIT w Łodzi. Wieczór w Teatrze Sabat był podsumowaniem dorobku Izby, połączonym z wręczeniem wyróżnień i odznaczeń dla najbardziej zasłużonych działaczy organizacji.

2.3.19. Dziewiętnaste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 17-19 marca 2006 r.**– Majorka, Hiszpania**

Podjęto uchwałę w sprawie samodzielności prawnej oddziałów PIT i skierowano ją do parlamentu celem zmiany Ustawy o izbach gospodarczych. Wprowadzono związane z tym poprawki do statutu Izby. Przyjęto – w trybie uchwały – zmianę w pracy Rady Naczelnej, dotyczącą głosowania elektronicznego. Podjęty został temat opracowania kodeksu etyki członka Polskiej Izby Turystyki. Ponadto, korzystając z możliwości, jakie dało miejsce Zgromadzenia, członkowie PIT mieli okazję zapoznać się z ofertą turystyczną Balearów podczas warsztatów zorganizowanych z przedstawicielami lokalnej branży turystycznej.

2.3.20. Dwudzieste Walne Zgromadzenie Członków PIT – 17-21 listopada 2007 r.**– Kadyks, Hiszpania**

Zgromadzenie zatwierdziło szereg uchwał, m.in. decydując o nowym kształcie składek członkowskich. Ponadto odbyły się warsztaty z przedstawicielami lokalnej branży turystycznej, mające na celu przybliżenie członkom Zgromadzenia atrakcji turystycznych Andaluzji.

POT

Zgromadzenie przedyskutowało kwestie promocji Polski jako destynacji turystycznej w kontekście prób likwidacji Polskiej Organizacji Turystycznej. Podjęte przez nowy rząd próby połączenia POT z Polską Agencją Inwestycji Zagranicznych nie miały uzasadnienia merytorycznego, a jedynie miały na celu realizację zamierzeń czysto politycznych. Stanowcze stanowisko przedstawicieli branży turystycznej, w tym Polskiej Izby Turystyki, skutecznie uniemożliwiło te działania.

KIGNET

W nowy etap wkroczyła współpraca między PIT a KIG – Izba rozpoczęła realizację projektu KIGNET, którego celem jest wsparcie funkcjonowania samorządów gospodarczych.

Ustawa o usługach turystycznych

Przedmiotem obrad były nadal nieuwzględnione, a niezbędne zmiany w Ustawie o usługach turystycznych. W nowelizacji ustawy skoncentrowano się jedynie na dopasowaniu polskiego prawodawstwa do unijnych przepisów odnoszących się do organizatorów turystyki. Przesunięto na termin późniejszy postulaty Izby związane z likwidacją szarej strefy w turystyce szkolnej i pielgrzymkowej, a także odrzucono ważną dla branży turystycznej propozycję PIT dotyczącą powołania funduszu gwarancyjnego, jako dodatkowego zabezpieczenia dla organizatorów turystyki, który zarazem nie zwiększa obciążeń finansowych wynikających z dotychczasowych przepisów. W ustawie nie znalazły się także rozwiązania normujące zagadnienia związane z klęskami żywiołowymi, tzw. siłą wyższą, której skutki obciążają – zgodnie z obowiązującym prawem – wyłącznie organizatorów turystyki.

Strategia Rozwoju Turystyki na lata 2007–2013

Zatwierdzono uchwałę w sprawie skierowania do Rady Ministrów „Strategii Rozwoju Turystyki na lata 2007–2013”.

Ustawa o ochronie danych osobowych

Zgromadzenie przyjęło projekt uchwały o wdrożeniu Ustawy o ochronie danych osobowych w branży turystycznej.

2.3.21. Dwudzieste Pierwsze Walne Zgromadzenie Członków PIT – 25-26 maja 2008 r. – Ossa k. Rawy Mazowieckiej

Zgromadzenie miało charakter sprawozdawczo-wyborczy, podsumowujący czteroletnią kadencję obecnych władz Izby. Ocena była pozytywna. Dokonano wyboru nowych członków Rady Naczelnej i Komisji Rewizyjnej PIT. Prezesem na kolejną kadencję został ponownie wybrany Jan Korsak.

Ustawa o usługach turystycznych

Zgromadzenie zapoznało się z propozycjami zmian w Ustawie o usługach turystycznych, przygotowanymi przez zespół powołany przez MSiT. Przyjęciem wniosku zakończyła się dyskusja poświęcona wpisaniu turystyki jako odrębnej dziedziny naukowej do rejestru Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Tytułów i Stopni Naukowych.

Fot. 3. Rada Naczelna podczas obrad w Rynie, wrzesień 2008 r.

Rada Promocji Polski

Przyjęta została uchwała w sprawie promocji Polski z wnioskiem do premiera o wznowienie prac Rady Promocji Polski.

Kongres SPATA

Podjęta została decyzja o współorganizacji w ramach Światowego Dnia Turystyki Kongresu SPATA w Polsce i konferencji poświęconej tematyce otwartego nieba dla turystyki.

2.3.22. Dwudzieste Drugie Walne Zgromadzenie Członków PIT – 11 listopada 2009 r. – Hurghada, Egipt

Zgromadzenie wypracowało – po raz pierwszy w układzie zespołów problemowych – kluczowe stanowiska w istotnych dla branży turystycznej sprawach. Dyskutowano także o dalszym funkcjonowaniu Izby w świetle aktualnie obowiązującej Ustawy o izbach gospodarczych. W drugiej części Zgromadzenie rozpoczęło uroczystości związane z XX-leciem istnienia Izby – wręczono wyróżnienia i odznaczenia, a podmiotom gospodarczym – kolejne Globusy.

Fundusz Zabezpieczeń Turystycznych

Zgromadzenie przedyskutowało stanowisko odnośnie utworzenia Funduszu Zabezpieczeń Turystycznych oraz koniecznych zmian w Ustawie o usługach turystycznych.

Fot. 4. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Członków PIT podczas obrad

Promocja Polski jako atrakcyjnej destynacji turystycznej

Członkowie Zgromadzenia zapoznali się także z problemami związanymi z promocją Polski jako atrakcyjnej destynacji zagranicznej, zarówno poza granicami kraju, jak i na rynku krajowym. Odbłyły się także warsztaty branżowe z przedstawicielami lokalnej branży turystycznej, a dyrektorzy ośrodków Polskiej Organizacji Turystycznej w Nowym Jorku i Sztokholmie zapoznali członków Zgromadzenia z pracami swojej instytucji na terenach ich działania.

UOKiK

Tematem często obecnym podczas obrad Zgromadzenia była konieczność ochrony interesów polskiej branży turystycznej w kontekście działań kontrolnych UOKiK.

Transport autokarowy

W kontekście zmian ustawowych przyjęto stanowisko w sprawie uregulowań prawnych transportu autokarowego w turystyce.

Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych

Przyjęto projekt zmian Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Stanowisko PIT przekazane do ministra kultury i dziedzictwa narodowego postulowało wprowadzenie zmian w poborze od przedsiębiorców tzw. tantiem za prawa autorskie twórców dóbr kultury w zakresie ich wykonywania i odtwarzania, które dotąd miało prawo pobierać aż 16 różnych instytucji. W 2011 r. właściwe ministerstwo podjęło działania mające na celu ograniczenie liczby uprawnionych poborców wyżej wymienionych opłat do 2-3 podmiotów oraz opracowanie jednolitych cenników opłat.

Opodatkowanie VAT

Zgromadzenie przyjęło projekt zmian odnośnie do przepisów regulujących podatek VAT w hotelarstwie i gastronomii (zał. nr 6).

2.3.23. Dwudzieste Trzecie Walne Zgromadzenie Członków PIT – 9-10 października 2010 r. – Sankt Petersburg, Rosja

Zgromadzenie było częścią Kongresu Polskiej Izby Turystyki i Rosyjskiej Branży Turystycznej. Po zatwierdzeniu nowego statutu, Zgromadzenie przyjęło proponowane zmiany, dotyczące składek członkowskich oraz podjęło działania związane z realizacją wymogów nowej formuły wyboru delegatów na kolejne zgromadzenia Izby. W części wspólnej podsumowano współpracę z Rosyjskim Związkiem Przemysłu Turystycznego. Odbyły się także kolejne prezentacje dyrektorów ośrodków Polskiej Organizacji Turystycznej w Rosji, na Ukrainie, we Francji i Belgii, dotyczące działań w zakresie promocji atrakcji turystycznych Polski na tych terenach. Zainteresowani współpracą z rosyjską branżą turystyczną mogli nawiązać bezpośrednie kontakty zawodowe podczas warsztatów branżowych.

Fot. 5. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Członków PIT w drodze do Carskiego Sioła

KIGNET II

Podczas Zgromadzenia zaprezentowano, realizowany przez PIT w ramach programu KIGNET II, projekt voucherowego systemu wizowego do Rosji.

Biała Księga

W związku z panującym niezadowoleniem z nowelizacji Ustawy o usługach turystycznych przyjęto założenia tzw. Białej Księgi w powyższym temacie, skierowanej docelowo do rządu i parlamentu polskiego. Pełny tekst dostępny jest pod linkiem: http://pit.org.pl/files/File/Biala_ksiega_1_marca_2011.pdf.

Kongres PIT

Przyjęto uchwałę o zwołaniu drugiej części obrad Kongresu PIT w Tunezji w listopadzie 2010 r.

Fot. 6. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Członków PIT podczas obrad

2.3.24. Dwudzieste Czwarte Walne Zgromadzenie Członków PIT – 12 grudnia 2011 r. – Warszawa

Po wprowadzeniu zmian statutowych Dwudzieste Czwarte Walne Zgromadzenie Członków PIT było jednocześnie pierwszym zgromadzeniem delegatów członków PIT. Przyjęto wnioski zaproponowane podczas Walnego Zgromadzenia w Albanii. Ponadto zaakceptowano projekt niezbędnych zmian statutowych, w celu prawidłowego przygotowania Walnego Zgromadzenia Sprawozdawczo-Wyborczego w 2012 r.

Zespół programowy PIT

Powołano zespół programowy PIT w celu przygotowania programu działania Izby na lata 2012–2016.

Odnaczenie „Za zasługi dla PIT”

Po raz pierwszy dokonano wręczenia odznaczeń „Za zasługi dla PIT”, zgodnie z przyjętym regulaminem tego wyróżnienia (zał. nr 10). Odznakę otrzymali następujący długoletni działacze:

1. Bronisław Wrona – Biuro Podróży „Śnieżyca” w Limanowej;
2. Andrzej Pilawski – Biuro Podróży „Limatur”;
3. Piotr Hanusek – „Almatur” w Katowicach;
4. Ernest Pluta – Biuro Podróży „Zatur” w Zabrze;
5. Zbigniew Stolarz – CTK „Trio” w Siemianowicach Śląskich;
6. Bogdan Zwoliński – Biuro Podróży „Wanderland” w Katowicach.

2.3.25. Obecna struktura PIT

Aktualny (na koniec 2011 r.) system organizacji pracy stowarzyszenia, strukturę oraz zadania postawione przez członków PIT przed jej reprezentacją definiuje statut zawarty w zał. nr 7. Wykaz władz zamieszczono w zał. nr 8.

Polska Izba Turystyki, na zakończenie opracowania tej monografii, reprezentowała 494 członków zwyczajnych, 32 stowarzyszonych i 18 honorowych.

2.4. Ludzie Polskiej Izby Turystyki

Analizując dokumenty archiwalne, listy obecności podczas posiedzeń Rad Naczelnych, Prezydiów, spotkań w Oddziałach PIT, autor dokonał selekcji osób aktywnych podczas działalności Polskiej Izby Turystyki na przestrzeni minionych dwudziestu dwóch lat.

Niestety, trudne jest dokonanie czytelnego przypisania pełnionych funkcji i czasu ich sprawowania do konkretnych osób. Zdarza się bowiem często, że jedna osoba pełni bądź pełniła w jednym czasie kilka zadań, będąc np. prezesem Oddziału, członkiem Rady Naczelnej, a następnie członkiem Komisji Rewizyjnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, autor postanowił wskazać najbardziej aktywnych działaczy Polskiej Izby Turystyki w układzie alfabetycznym, bez określania sprawowanych przez nich funkcji czy okresu działania, mając jednocześnie świadomość, że lista ta nie wyczerpuje do końca zagadnienia. Wkład w działalność organizacji samorządowej mają przecież wszyscy jej członkowie.

A oto najbardziej aktywni:

1. Przemysław Bandura;	11. Karolina Gnussowska-Weiss;
2. Waldemar Błaszczak;	12. Krzysztof Góralczyk;
3. Jan Błoński;	13. Edward Gwóźdź;
4. Andrzej Ciepłucha;	14. Alojzy Hamerski;
5. Franciszek Ciemny;	15. Piotr Hanusek;
6. Małgorzata Chechlińska;	16. Stanisław Harajda;
7. Grzegorz Chmielewski;	17. Aleksander Janiak;
8. Andrzej Dowgiałło;	18. Rudolf Janik;
9. Remigiusz Drózdź;	19. Krzysztof Kaczmarek;
10. Krzysztof Gerula;	20. Jerzy Kamiński;

21. Jan Korsak;
22. Zbigniew Kowal;
23. Andrzej Kozłowski;
24. Marian Kubicki;
25. Eugeniusz Ławryniuk;
26. Marek Manowiecki;
27. Krzysztof Markocki;
28. Jerzy Matuszak;
29. Artur Matyjaszczyk;
30. Tadeusz Milik;
31. Wiesław Niechwiedowicz;
32. Paweł Niewiadomski;
33. Wojciech Parysek;
34. Henryk Piękoś;
35. Stanisław Piśko;
36. Urszula Potęga;
37. Grzegorz Prądyński;
38. Henryk Rakoczy;
39. Józef Ratajski;
40. Aleksander Ronikier;
41. Jolanta Sikora;
42. Krzysztof Sikora;
43. Ryszard Sikora;
44. Zbigniew Solarz;
45. Włodzimierz Sukiennik;
46. Andrzej Szafruga;
47. Mirosław Szymański;
48. Dariusz Wojtał;
49. Krzysztof Wojtkiewicz;
50. Bogdan Zwoliński;
51. Mieczysław Żukowski.

3.

Charakterystyka najważniejszych obecnych działań PIT

Na przestrzeni 22 lat Polska Izba Turystyki podejmowała działania w wielu dziedzinach, służąc potrzebom nie tylko swoich członków, ale również w wielu przypadkach całej branży turystycznej. W niniejszym rozdziale autor prezentuje przykłady takich działań, grupując je według umownych kryteriów, ponieważ bardzo często poszczególne aktywności wzajemnie się uzupełniają i przenikają.

3.1. Działania dotyczące zagadnień prawnych w branży turystycznej

We wcześniejszych rozdziałach autor zaprezentował szereg poczyniń w tym zakresie. Obecnie zostaną one podsumowane w sposób tematyczny.

System podatkowy

Prowadzono intensywne prace w związku ze zmianami podatkowymi w zakresie obciążeń dochodowych oraz opodatkowaniem VAT w turystyce.

Ponadto Izba walczyła z nierównomiernie naliczanym podatkiem VAT w branży turystycznej. Podmioty zagraniczne działające na rynku polskim były w pozycji uprzywilejowanej w stosunku do rodzimej branży turystycznej.

PIT w skuteczny sposób doprowadził do wprowadzenia 7% stawki podatku VAT naliczanego jedynie od marży, a nie od całego obrotu w zakresie usług turystycznych. W „Deklaracji krakowskiej” (zał. nr 6) wnioskowano także o zmiany dotyczące naliczania podatku VAT w gastronomii.

Ustawa o usługach turystycznych

Ważnym elementem działalności prawnej był udział w kształtowaniu Ustawy o usługach turystycznych oraz kampanie na rzecz jej kolejnych nowelizacji, nie zawsze zakończone sukcesem. Przykładem jest już wspomniana „Biała Księga” opracowana przez PIT, w której pokazane są kolejne etapy pracy nad nowelizacją ustawy (dostępna w całości do pobrania na stronie internetowej PIT).

Polska Organizacja Turystyczna

Izba uczestniczyła przy tworzeniu aktu prawnego powoływanej ustawą sejmową Polskiej Organizacji Turystycznej. Ustawa została uchwalona w dniu 25 czerwca 1999 r., a jej zapisy zostały wypracowane w drodze negocjacji między przedstawicielami rządu polskiego, członkami samorządów lokalnych oraz organizacjami reprezentującymi branżę turystyczną. Ze względu na rozmiar Izby, odgrywała ona rolę wiodącą w prowadzonych rozmowach, zabezpieczając interesy swoich członków – i nie tylko – podczas działań w zakresie promocji Polski jako atrakcyjnej destynacji turystycznej nowej placówki.

Ustawa o izbach gospodarczych

Na wniosek Izby przeprowadzony został proces legislacyjny zmiany ustawy „O izbach gospodarczych”. Aktualizacja ta dała nie tylko branży turystycznej, ale całej gospodarce możliwość nadania osobowości prawnej jednostkom terenowym izb branżowych.

Dokumenty strategiczne

Izba uczestniczyła w tworzeniu strategicznych dokumentów rządowych, takich jak założenia rozwoju gospodarki turystycznej, a następnie Strategię Rozwoju Turystyki na lata 2003–2006 i 2007–2013.

Zabezpieczenia organizatorów turystyki

Uczestniczono w tworzeniu założeń zabezpieczeń finansowych dla branży turystycznej, takich jak: gwarancje bankowe, gwarancje ubezpieczeniowe oraz polisy odpowiedzialności cywilnej organizatora turystyki. Działania powadzono wspólnie z towarzystwami ubezpieczeniowymi, będącymi członkami Izby.

Targi turystyczne

Polska Izba Turystyki inicjowała rozwiązania prawne związane z przemysłem targowym branży turystycznej. Dotyczyło to takich imprez, jak: TT – Warsaw, TOUR SALON oraz regionalnych edycji imprez targowych w większych miastach polskich.

ROT – LOT

W ramach działań regionalnych współtworzono struktury formalno-prawne regionalnych i lokalnych organizacji turystycznych; m.in. dotyczyło to Śląskiej Regionalnej Organizacji Turystycznej, Mazowieckiej Regionalnej Organizacji Turystycznej oraz Lokalnej Organizacji Turystycznej w Częstochowie i Spale.

Turystyka dzieci i młodzieży

Wypracowano zakończoną sukcesem nową formułę ferii zimowych dla uczniów. Dotychczasowy jeden wspólny termin dwutygodniowych wakacji został wydłużony do sześciu tygodni – każdy region co roku dysponuje dwoma tygodniami ferii w innym terminie między 15 stycznia a 28 lutego.

Transport

Opiniowano akty prawne, wnosząc istotne sugestie w kwestiach transportu autokarowego dzieci i młodzieży. Dotyczyły one głównie zmian rozporządzeń dotyczących kontroli

autokarów dokonywanych przez policję i inspekcję drogową – słuszne założenia, mające na celu bezpieczeństwo podróżujących, skutecznie uniemożliwiały realizację założeń programowych wyjazdów na skutek 4-6 kontroli pracy kierowców jednego dnia. Udało się doprowadzić do powstania kompromisowych zapisów.

Izba aktywnie uczestniczyła w pracach Stowarzyszenia IATA, odnoszących się do ochrony interesów branży w zakresie obsługi sprzedaży biletów linii lotniczych.

Kształcenie kadr

Wnioskowano i wnoszono uwagi dotyczące systemu kształcenia kadr na potrzeby branży turystycznej.

Fundusz socjalny

Postulowano zmiany w funkcjonowaniu funduszu socjalnego. W celu bardziej efektywnego wykorzystania środków, Izba była w Polsce prekursorem programu „Bony Wakacyjne”. Niestety, choć program opierał się na pozytywnych doświadczeniach we Francji i na Węgrzech, w naszym kraju nie udało się odnieść w tym zakresie sukcesu. Główną przyczyną niepowodzenia był brak środków na dofinansowanie tej formy wypoczynku oraz na wdrożenie systemu przez stronę rządową, a także brak zgodności co do celu przeznaczenia bonów – czy wyłącznie do celów wsparcia turystyki krajowej, czy także na wypoczynek poza granicami Polski. Projekt trafił do archiwów z adnotacją: „Wrócimy do pomysłu w przyszłości”, niestety, nawet próba wprowadzenia go w zakresie agroturystyki nie dała pozytywnych rezultatów.

Polska Agencja Rozwoju Turystyki

Polska Izba Turystyki była członkiem założycielem i nadal jest akcjonariuszem Polskiej Agencji Rozwoju Turystyki, której celem jest wsparcie działań branży turystycznej w zakresie promocji, szkolenia i rozwoju inwestycyjnego.

Inne obciążenia podatkowe branży turystycznej

Polska Izba Turystyki prowadziła wielokrotnie konsultacje w komisjach sejmowych zajmujących się obciążeniami podatkowymi w zakresie gospodarki gruntowej oraz unormowaniem dzierżaw na terenach państwowych (głównie lasów), gdzie zlokalizowane są obiekty turystyczne.

Prawne umocowanie branży turystycznej

Polska Izba Turystyki postulowała zmiany umiejscowienia branży turystycznej w strukturach rządowych. Brano pod uwagę zarówno GKKFiT, jak i Ministerstwo Gospodarki, włącznie z wnioskiem o powołanie Ministerstwa Turystyki. W bezpośrednich działaniach stowarzyszenie uczestniczyło w posiedzeniach komisji sejmowych poprzez takie organy, jak KIG oraz Rada POT – przez dwie kadencje przewodniczącym Rady POT był prezes PIT, Jan Korsak.

Podsumowanie działalności PIT w zakresie kwestii prawnych

Powyżej wymieniono jedynie niektóre przykłady działalności Izby związane z zagadnieniami o charakterze prawnym. Warto podkreślić także, że podawane w dalszych częściach przykłady również powiązane są z tą sferą aktywności PIT.

3.2. Działania wspierające rozwój branży turystycznej

W tym podrozdziale autor opisuje udział Polskiej Izby Turystyki w projektach wspierających działalność branżową.

KIGNET I

Poprzez członkostwo PIT w Krajowej Izbie Gospodarczej, po raz pierwszy udało się przezwyciężyć podstawowy problem samorządu gospodarczego, jakim zwykle są niedobory finansowe. KIGNET I to program wspierający działalność izb gospodarczych poprzez zapewnienie dodatkowych funduszy na poprawę zaplecza technicznego, unowocześnienie stron internetowych, a także promocję Izby wśród branży turystycznej, przygotowanie oferty wspólnych działań oraz przeprowadzenie szkoleń dla członków samorządu, w celu podniesienia ich kwalifikacji zawodowych.

Fot. 7. Uroczystość podpisania porozumienia między MSZ i PIT

KIGNET II

Udział Polskiej Izby Turystyki w programie KIGNET II pozwolił na aktywizację turystyki przyjazdowej do Polski z krajów objętych obowiązkiem posiadania przez obywateli wiz wjazdowych poprzez utworzenie Voucherowego Systemu Wizowania. W wyniku podpisania porozumienia pomiędzy MSZ i PIT (porozumienie podpisali minister spraw zagranicznych Radosław Sikorski i prezes Jan Korsak) Izba podjęła działania zmierzające do usprawnienia wizowania dla turystów z Rosji, Białorusi i Ukrainy do naszego kraju. Przy wsparciu finansowym w ramach realizowanego programu, Izba, jako jedna z 11 partnerów KIG, opracowała założenia dla nowatorskiego systemu elektronicz-

go, który pozwala uprościć dokumentację niezbędną do otrzymania wizy, skraca czas jej uzyskania i jednocześnie eliminuje zjawisko szarej strefy w postaci fałszywych voucherów, dostępnych po wschodniej stronie granicy. Przedsiębiorca działający w systemie otrzymuje specjalny certyfikat i dostęp do wystawiania elektronicznych voucherów, które funkcjonują na wzór biletów lotniczych, przeznaczonych dla grup turystycznych i turystów indywidualnych mających poświadczony świadczenia w Polsce. Stworzono specjalną stronę internetową w celu obsługi programu, a niezbędne certyfikaty wydaje powołana przez prezydium PIT komisja certyfikacyjna. Na koniec 2011 r. certyfikaty otrzymało 75 podmiotów gospodarczych z całej Polski. Decyzją MSZ od II kwartału 2012 r. cała turystyka z krajów objętych obowiązkiem wizowania na terenie Europy Wschodniej ma być włączona do systemu stworzonego przez PIT. Bez programu KIGNET II realizacja wspomnianego wcześniej zadania nie byłaby możliwa. Jednocześnie jest to pierwszy przykład realizacji działania gospodarczego wspólnie przez samorząd gospodarczy i administrację państwową na tak szeroką skalę.

Fot. 8. Członkowie Polskiej Izby Turystyki z certyfikatami KIGNET II

Zrównoważony rozwój turystyki oraz Europejski Kodeks EOS-CODE

PIT jako członek ECTAA przystąpił wraz z następującymi organizacjami:

- HATA Greckie Stowarzyszenie Biur Podróży,
- ABITTA Stowarzyszenie Bułgarskich Organizacji Turystycznych,
- UHPA Stowarzyszenie Chorwackich Biur Podróży,
- FIAVET Federacja Włoskich Stowarzyszeń Przedsiębiorstw i Agencji Turystycznych,
- Uniwersytet w Padwie,
- Instytut Badań Sektora Turystyki ITEP (Grecja),

do projektu zmierzającego do opracowania – po przeprowadzeniu odpowiednich badań – kodeksu dobrych praktyk na rzecz zrównoważonego rozwoju turystyki.

EOS CODE określa standardy i praktyki w dziedzinie jakości zrównoważonego rozwoju branży turystycznej. Celem projektu jest zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorstw w Europie w długim horyzoncie czasowym, poprzez zachęcanie do wdrożenia najlepszych praktyk zwartych w Kodeksie.

Projekt został zaprezentowany w trakcie trwania polskiej prezydencji w Unii Europejskiej ministrom do spraw turystyki Unii Europejskiej na spotkaniu w Krakowie. W następnym etapie PIT przystępuje do promocji Kodeksu wśród polskiej branży turystycznej.

Targi turystyczne

Ważnym elementem działań realizowanym przez Izbę w zakresie wspierania branży turystycznej jest udział PIT – na promocyjnych zasadach – w najważniejszych imprezach targowych w kraju i zagranicą. PIT jest organizatorem stoisk targowych na targach TT-Warsaw w Warszawie, Targach Lato w stolicy, Tour Salon w Poznaniu oraz na targach regionalnych, m.in. w Łodzi, Katowicach, Gdańsku, Białymstoku i Wrocławiu. Przy współdziałaniu z POT i zainteresowanymi ROT wspomagana jest organizacja stoisk na imprezach zagranicznych, m.in. ITB w Berlinie, MITT w Moskwie, a także targach w Mińsku, Kijowie czy Göteborgu. Zainteresowani członkowie PIT mają zagwarantowany udział w imprezach na stoisku PIT.

Fot. 9. Przykładowe stoisko Polskiej Izby Turystyki na jednej z imprez targowych w kraju

Imprezy integracyjno-szkoleniowe

Fot. 10. Członkowie PIT podczas spływu kajakami

Stałym elementem działania Izby na rzecz swoich członków są imprezy integracyjno-szkoleniowe organizowane przez oddziały terenowe PIT. W historii organizacji zachowały się te najważniejsze:

- akademie turystyczne organizowane przez Śląski Oddział PIT;
- spływ kajakowy branży turystycznej organizowany przez Oddział Podlaski;
- regaty żeglarskie organizowane przez Oddział Warmińsko-Mazurski i Oddział Łódzki;
- wyjazdy studyjne dla wszystkich członków Izby, organizowane przez poszczególne oddziały. Przewodzą w tym szczególnie: Oddział Śląski, Pomorski i Podlaski, a do głównych destynacji wyjazdowych należały państwa Afryki Północnej, Skandynawia, Białoruś, Litwa, Słowacja i Węgry.

3.3. Inne działania Polskiej Izby Turystyki

Polska Izba Turystyki organizowała lub współorganizowała kongresy polskiej branży turystycznej. Przed organizatorami stawiano różne zadania, zależne nie tylko od uwarunkowań społeczno-gospodarczych w kraju, ale również od czynników politycznych w ramach zmian zachodzących w Polsce i Europie. Głównym założeniem kongresów było wypracowanie wspólnego stanowiska całej branży turystycznej w dialogu z władzami administracyjnymi państwa, a także szukanie dróg do rozwiązania problemów nurtujących uczestników spotkań.

I Kongres Polskich Biur Podróży

W dniach od 31 marca do 1 kwietnia 1995 r. odbył się w Warszawie – z udziałem 283 uczestników – I Kongres Polskich Biur Podróży. Prace przebiegały w czterech zespołach

programowych, zajmujących się różnymi aspektami promocji Polski i udziałem w niej biur podróży, automatyzacją w turystyce, a także regulacjami ustawowo-prawnymi, niezbędnymi do rozwoju przemysłu turystycznego w Polsce.

II Kongres Polskich Biur Podróży

II Kongres Polskich Biur Podróży odbył się w terminie 3-6 marca 1996 r. w Krakowie. Uczestniczyło w nim 320 osób. Współorganizatorem była Krakowska Izba Turystyki. Kongres podjął następujące zagadnienia:

- rola samorządu gospodarczego w turystyce;
- prawno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju branży;
- rola państwa w rozwoju udziału społeczeństwa w turystyce i wypoczynku;
- targi i wydawnictwa;
- informacja turystyczna jako element promocji.

Dodatkowo dyskutowano nad praktycznym kodeksem postępowania regulującym zależności pomiędzy hotelami a biurami podróży, którego założenia zostały opracowane przez Międzynarodowe Zrzeszenie Hoteli i Ogólnoświatową Federację Stowarzyszeń Biur Podróży.

III Kongres Polskich Biur Podróży

III Kongres Polskich Biur Podróży odbył się w Gdańsku w dniach 21 lutego i 2 marca 1997 r. i był połączony z obchodami 1000-lecia Gdańska. Kongres podejmował zagadnienia związane z:

- problemem turystyka a środowisko;
- kierunkami rozwoju infrastruktury i usług;
- polityką państwa w sferze turystyki;
- kształceniem i doskonaleniem kadr dla usług turystycznych;
- zmianami w polskiej turystyce po wejściu do Unii Europejskiej.

Efektem kongresu było stworzenie swoistego harmonogramu realizacji zadań nazwanego przez UKFiT „Założeniami rozwoju gospodarki turystycznej”.

IV Kongres Polskich Biur Podróży

Uwarunkowania prawno-systemowe rozwoju turystyki w Polsce to hasło przewodnie IV Kongresu Polskich Biur Podróży, który odbył się w terminie 23-25 kwietnia 1998 r. w Mrągowie. Spotkania merytoryczne wzbogacone zostały o szereg imprez towarzyszących, takich jak: Biesiada Warmińska, koncert organowy w Świętej Lipce, koncert Orkiestry Wojska Polskiego, Galę Turystyczną połączoną z wręczeniem nagród Globus. Podjęto szereg uchwał, a do najważniejszych należały:

1. Podniesienie do rangi ministra osoby kierującej państwowym organem zarządzającym turystyką;
2. Wprowadzenie zerowej stawki VAT na usługi związane z organizacją wypoczynku dzieci i młodzieży;
3. Podjęcie działań mających na celu powołanie Towarzystwa Działań Wzajemnych;

4. Powołanie w trybie pilnym Polskiej Organizacji Turystycznej;
5. Dopasowanie struktury stoisk na międzynarodowych targach turystycznych do charakteru imprez – zwiększenie udziału przedstawicieli branży z jednoczesnym zmniejszeniem udziału niewielkich regionów i gmin;
6. Udział w opracowaniu planów promocji samorządu turystycznego;
7. Przyjęto wnioski o utworzeniu Forum Turystyki Polskiej.

V Kongres – Forum Polskiej Branży Turystycznej

V Kongres, będący zarazem Forum Polskiej Branży Turystycznej, miał miejsce w Częstochowie w terminie 23-25 kwietnia 2001 r. i przebiegał pod hasłem: „Turystyka polska u progu XXI wieku”. Forum przyjęło następujące raporty:

1. O sytuacji prawno-ekonomicznej biur podróży;
2. O stanie bazy hotelowej i rozwoju inwestycji turystycznych;
3. O stanie transportu w turystyce;
4. O stanie usług ubezpieczeniowych;
5. O stanie zagrożeń ekologicznych;
6. O stanie turystyki pielgrzymkowej;
7. O stanie gastronomii i żywienia zbiorowego;
8. O stanie szkolnictwa na potrzeby turystyki i hotelarstwa;
9. O stanie usług wypoczynku dzieci i młodzieży;
10. O stanie wdrażania nowoczesnych technologii w turystyce i hotelarstwie.

Forum obradowało w czterech zespołach problemowych. Wszystkie raporty i stanowiska zgromadzenia zostały przekazane na ręce nadzorującego wówczas turystykę ministra gospodarki, obecnego na Forum.

VI Forum Polskiej Turystyki

VI Forum Polskiej Turystyki zostało podzielone na dwie części. Pierwsza miała miejsce w Łodzi w dniach 11-12 grudnia 2006 r., gdzie rozpoczęły pracę następujące zespoły programowe:

1. Rozwój polskich produktów turystycznych i ich promocja;
2. Prawo w turystyce;
3. Finansowanie przedsięwzięć turystycznych;
4. Kształcenie i doskonalenie kadr dla gospodarki turystycznej;
5. Turystyka społeczna – szanse i możliwości rozwoju;
6. Turystyka w działalności publicznej i organizacjach wspierających;
7. Rozwój infrastruktury wspomagającej rozwój turystyki.

Prace wyżej wymienionych zespołów prowadziły do wstępnych wniosków, jednak zakres prac okazał się zbyt szeroki na jedno posiedzenie. Stąd konieczność kontynuacji prac w II części Forum, która została zorganizowana w Warszawie w dniach 20-21 września 2007 r. Wówczas podsumowano efekty prawie rocznej pracy zespołów, a podsumowania zostały przekazane właściwemu ministrowi do spraw turystyki oraz parlamentarzystom Sejmowej Komisji Sportu i Turystyki. Należy podkreślić, że Forum zostało zorganizowa-

ne przez PIT we współpracy z innymi samorządami turystycznymi, w ramach nieformalnej organizacji „Porozumienie Organizacji Samorządów Turystycznych, Hotelarskich i Gastronomii”, której Polska Izba Turystyki przewodniczyła w tym okresie na zasadzie rotacyjnej.

3.4. Działania PIT na arenie międzynarodowej

PIT jako młody samorząd w latach dziewięćdziesiątych podjął działania związane z przynależnością do międzynarodowych struktur samorządowych. W 1991 r. został członkiem UFFTAA, a członka Rady Naczelnej PIT Krzysztofa Gerulę wybrano wiceprezesem. W kolejnym roku Polska Izba Turystyki została członkiem stowarzyszonem.

ECTAA

W roku 1999 PIT przyjęto na członka stałego tej organizacji. Wiceprezydent PIT Paweł Niewiadomski był dwukrotnie wybierany na funkcję wiceprezydenta ECTAA (ponownie pełni tę funkcję od 2009 r. do dnia dzisiejszego). Jednocześnie Polska Izba Turystyki, poprzez wkład pracy wiceprezesa Stanisława Piśko oraz M. Bryły, aktywnie uczestniczyła w spotkaniach Komisji Ekonomicznej ECTAA, będącej konsultantem rozporządzeń dotyczących księgowości w zakresie turystyki dla Komisji Europejskiej.

Przy wsparciu ECTAA zorganizowano w Warszawie konferencję na temat VI Dyrektywy w Unii Europejskiej, której wnioski znalazły się w tzw. Deklaracji warszawskiej (zał. nr 5).

Sekretarz generalny ECTAA, Michel de Blust uczestniczył w organizowanej przez PIT i SPATA konferencji pod hasłem „Otwarte niebo nad Atlantykiem”.

Dzięki członkostwu w ECTAA, Polska Izba Turystyki jest partnerem unijnego projektu EOS CODE w turystyce (opisanym w poprzednim podrozdziale).

Umowy bilateralne na arenie międzynarodowej

27 lutego 1997 r. podpisano w Gdańsku porozumienie o współpracy pomiędzy PIT a SPATA, zrzeszającym polonijne biura podróży na terenie USA i Kanady. W wyniku tego porozumienia określona liczba przedstawicieli obu instytucji uczestniczy regularnie w pracach zgromadzeń. Podejmowane były także wspólne działania, m.in. doszło do zorganizowania w Warszawie i Rynie Kongresu SPATA z okazji 50-lecia istnienia stowarzyszenia oraz realizacji konferencji „Otwarte niebo nad Atlantykiem”.

Porozumienia z izbami turystycznymi innych państw

ROSJA

Umowa o współpracy z Rosyjskim Związkiem Przemysłu Turystycznego została zawarta w 2004 r. Od tego czasu kontynuowane są robocze kontakty obu instytucji i wymiana doświadczeń. Punktem kulminacyjnym było zorganizowanie Walnego Zgromadzenia Polskiej Izby Turystyki w Sankt Petersburgu w 2010 r. Zgodnie z planami Walne Zgromadzenie Rosyjskiego Związku Przemysłu Turystycznego w 2012 r. ma mieć miejsce w Polsce.

ALBANIA

Porozumienie z Albańskim Związkiem Biur Podróży podpisano w 2005 r. W wyniku porozumienia albańska strona przyjęła na terenie swojego kraju podczas dwóch wizyt studyjnych (w 2006 i 2011 r.) łącznie 50 członków PIT. Strona polska była gospodarzem wyjazdu studyjnego dla przedstawicieli albańskiej branży turystycznej w 2009 r. połączonego ze stoiskiem informacyjnym Albanii na targach w Sosnowcu oraz zapewniła ekspozycję targową na Tour-Salonie w Poznaniu w 2010 r. i TT-Warsaw w Warszawie w 2011 r.

Miłym podsumowaniem dotychczasowej współpracy była organizacja Walnego Zgromadzenia PIT w Durrës w Albanii w 2011 r. Kierownictwo PIT przyjęte zostało przez premiera Albanii oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych tego kraju.

HISZPANIA

Porozumienie pomiędzy PIT a Narodową Organizacją Turystyki rządu Hiszpanii zostało podpisane w 2005 r. Dzięki niemu, a także ścisłej współpracy z rządem Balearów, a następnie rządem Andaluzji, doszło do organizacji Walnych Zgromadzeń PIT na Majorce – w 2006 r. oraz w Kadyksie – w 2007 r. W trakcie wymienionych imprez organizowano także warsztaty branżowe, w wyniku których doszło do zawarcia szeregu dwustronnych umów pomiędzy polskimi przedsiębiorcami i ich odpowiednikami w odwiedzanych regionach Hiszpanii.

LITWA

Porozumienie pomiędzy Litewską Izbą Turystyki a PIT zostało podpisane dnia 7 kwietnia 2006 r. Efektem porozumienia była realizacja wielu wyjazdów studyjnych dla przedstawicieli obu stowarzyszeń oraz organizacja spotkania Rady Naczelnej PIT w Druskiennikach na Litwie.

Natomiast w 2009 r. podpisano porozumienie z Asocjacją Turystyki w Trokach, w wyniku którego m.in. zorganizowano tam posiedzenie Rady Naczelnej PIT w 2010 r.

BIAŁORUŚ

Ze względu na brak klasycznego samorządu gospodarczego na Białorusi, Polska Izba Turystyki podpisała w 2011 r. porozumienie o współpracy z Białoruską Organizacją Turystyczną i poprzez tę organizację prowadziła dwustronne kontakty z miejscową branżą turystyczną. Do wspólnych spotkań, naprzemiennie w Polsce i na Białorusi, dochodziło pomiędzy biurami białoruskiej branży turystycznej a Podlaskim Oddziałem PIT i Polską Organizacją Turystyczną. W najbliższej przyszłości odbędzie się wspólna konferencja poświęcona zagospodarowaniu Kanału Augustowskiego.

Szereg biur podróży z Białorusi zgłosiło się do pracy w systemie KIGNET II.

Inne porozumienia

Porozumienia o współpracy zawarto także z następującymi partnerami zagranicznymi:

- Kazachską Organizacją Turystyczną;
- Azerbejdżańskim Związkiem Biur Podróży;
- Izbą Gospodarczą Bośni i Hercegowiny.

W 2011 r. zorganizowano pierwszy wyjazd studyjny do Bośni i Hercegowiny, oraz stoisko Bośni i Hercegowiny podczas targów Tour Salon w Poznaniu.

Należy także podkreślić, że PIT realizował cały szereg kontaktów międzynarodowych, wykorzystując w codziennej pracy zagraniczne Ośrodki Informacji Turystycznej POIT funkcjonujące w strukturze POT, oraz zagraniczne Ośrodki Informacji Turystycznej, mające siedzibę w Polsce. Przykładem modelowej współpracy z PIT są kontakty z Narodową Organizacją Turystyki Egiptu. Narodową Organizacją Turystyki Tunezji, wcześniej wspomniane kontakty z Hiszpańskim Ośrodkiem Informacji Turystycznej, a także z przedstawicielami Węgier, Słowacji, Czech, Austrii, Niemiec, Ukrainy i Chorwacji.

Ważnym elementem współpracy były również kontakty z polskimi placówkami dyplomatycznymi – głównie konsulatami – a przygotowany przez MSZ *Poradnik dla Polaka za granicą* dostępny był na stronie internetowej PIT.

3.5. Nagrody i wyróżnienia przyznawane przez PIT

Globus

Celem powstania Honorowej Nagrody Polskiej Izby Turystyki „Globus” było wyłonienie i nagrodzenie najciekawszych inicjatyw podjętych i wdrożonych w zakresie oferty turystycznej.

Obecnie nagrody przyznawane są zarówno osobom indywidualnym, zespołom, jak i podmiotom gospodarczym, a zakres oferty turystycznej waha się od gotowego produktu poprzez rozwój bazy turystycznej i jej unowocześnianie, innowacyjne szkolenia pracownicze w sektorze, wprowadzanie nowoczesnych technologii sprzedaży, usługi transportowe do wydawnictw i popularyzacji turystyki w mediach.

Nagroda to statuetka „Globus” i dyplom honorowy, a przyznawana jest rokrocznie, za rok kalendarzowy poprzedzający wydanie wyróżnienia i wręczana podczas Walnego Zgromadzenia Członków PIT lub wybranej imprezy targowej.

Prezydium PIT, jako Rada Programowa Nagrody, rokrocznie powołuje Kapitułę, która dokonuje oceny przedłożonych projektów oraz wyboru najciekawszego, a także interpretuje regulamin, jeśli zachodzą wątpliwości. W skład Kapituły wchodzi również laureaci z poprzednich lat.

Kandydaci do nagrody są zgłaszani przez członków PIT, przy czym każdy ma prawo do prezentacji jednego projektu w ramach każdej z 8 kategorii, do których należą:

- najlepszy produkt turystyczny w turystyce wyjazdowej;
- najlepszy produkt turystyczny w turystyce przyjazdowej;
- rozwój bazy turystycznej, standard i oferowane usługi;
- najlepszy katalog, folder, przewodnik, album, film promocyjny;
- najlepszy program, audycja radiowa czy telewizyjna, cykl artykułów związanych z popularyzacją turystyki i branży turystycznej oraz za całokształt pracy twórczej w dziedzinie propagowania turystyki;
- nowe technologie sprzedaży produktu turystycznego;

- nowatorskie rozwiązania w transporcie, ubezpieczeniach, szkoleniach i kształceniu kadr;
- człowiek turystyki.

Więcej informacji w zał. nr 9.

Kryształowy Globus Fair Play

Ideą powstania konkursu było promowanie dynamicznego rozwoju firm w branży turystycznej, etyki ich postępowania oraz jakości świadczonych przez nie usług.

Obecnie ta prestiżowa nagroda jest przyznawana tym podmiotom na rynku usług turystycznych – w szczególności organizatorom turystyki i tour operatorom – które rozbudowują ofertę na najwyższym poziomie usług, zdobywają nowych klientów, a w minionym okresie nie wpłynęły do Izby skargi uczestników wyjazdów.

Nagroda jest przyznawana raz w roku przez Międzynarodowe Targi Polska wraz z Polską Izbą Turystyki podczas TT Warsaw.

Wyróżniony może być wyłącznie polski podmiot gospodarczy, wyłoniony spośród kandydatów zgłoszonych przez biura podróży, samorządy gospodarcze i organizacje turystyczne. Warunkiem jest także członkostwo w jednej z organizacji samorządowych przez minimum 3 lata. Wyboru dokonuje 4-osobowa komisja konkursowa.

Fot. 11. Nagrodzony Dworek nad Łakami w towarzystwie prezesa PIT Jana Korsaka i wiceprezesa PIT Józefa Ratajskiego

Dotychczas wyróżnione firmy to:

- 2004 r. – Nadwiślańska Agencja Turystyczna Sp. z o.o.;
- 2005 r. – „Rainbow Tours”;
- 2006 r. – Biuro Turystyki Związku Nauczycielstwa Polskiego „Logostur”;
- 2007 r. – Biuro Podróży „Trip” Sp. J.;
- 2008 r. – Anders Group Polska;
- 2009 r. – Dworek nad Łąkami;
- 2010 r. – PTTK Zamość;
- 2011 r. – Biuro Podróży „Tęcza”.

Weekend dla mieszkańca

Nagroda powinna trafić do tych biur podróży lub ośrodków wypoczynkowych na terenie kraju, które oferują najciekawsze pakiety pobytowe w Polsce, szczególnie na terenie tych regionów, które w przekonaniu turystów nie należą do najciekawszych.

Konkurs spełnia zarazem zadanie propagowania bogatej krajowej oferty członków Izby, również poza ścisłym sezonem urlopowym.

Czterooosobowa komisja, powoływana przez PIT, rozpatruje wnioski biur podróży, samorządów gospodarczych i organizacji turystycznych. Nagrodę może otrzymać wyłącznie podmiot, będący członkiem jednego z samorządów turystycznych.

Rokrocznie rozstrzygnięcie konkursu ma miejsce podczas Targów Turystyki i Wypoczynku LATO w Warszawie, a nagrodą jest honorowy dyplom oraz stoisko na targach w kolejnym roku, ufundowane przez Międzynarodowe Targi Polska.

Wśród laureatów znaleźli się:

- 2005 r. – Kolejowe Przedsiębiorstwo Turystyczno-Wypoczynkowe „Natura Tour”;
- 2006 r. – Przedsiębiorstwo Turystyczne „Szot”, a wyróżnienie przyznano Biuru Turystyki Przedsiębiorstwa Usług Turystycznych „Przymorze”;
- 2007 r. – Centrum Konferencyjno-Rekreacyjne „Promenada”;
- 2008 r. – Biuro Turystyki „Biał-Tur” za produkt w postaci oferty Ośrodka Wypoczynkowego „Kukle”;
- 2009 r. – Centrum Turystyki i Rekreacji „Niedzica.pl”;
- 2010 r. – Ośrodek Wypoczynkowy „Niagara”;
- 2011 r. – Agencja Turystyki „Wonderlands” Sp. z o.o.

Za zasługi dla podmiotu zagranicznego w promocji Polski

Jedna z dwóch nagród, której podwaliny położyło podpisanie porozumienia o współpracy między PIT a organizatorami Targów Regionów i Produktów Turystycznych „Tour Salon” w Poznaniu w 2009 r. Na mocy porozumienia ufundowano wspólnie nagrodę, której celem jest wyróżnienie tych podmiotów, które przyczyniają się do wsparcia promocji Polski jako atrakcyjnej destynacji turystycznej poza granicami naszego kraju.

Pierwszą laureatką nagrody za rok 2009 została Pani Anna Suurna z Dworu w Surahammars w Szwecji.

W 2010 r. wyróżniono Agencję Turystyczną Escape Travel z Sankt Petersburga, a w 2011 r. nagrodę odebrał przedstawiciel Biura Podróży Green Lite Travel z Nowej Zelandii.

Fot. 12. Wręczenie nagrody Pani Annie Suurna ze Szwecji

Dla samorządu terytorialnego lub administracji za współpracę z branżą turystyczną

Drużyna nagród fundowanych wspólnie przez organizatorów targów „Tour Salon” w Poznaniu i PIT ma za zadanie premiować te jednostki samorządu terytorialnego, które wspierają branżę turystyczną na co dzień, przyczyniając się do jej dalszego rozwoju.

Podczas jubileuszowego wieczoru 20-lecia targów zaszczytną nagrodę odebrali przedstawiciele Pomorskiej Regionalnej Organizacji Turystycznej. Natomiast w roku 2010 laureatem był Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego, a rok później nagrodę odebrali przedstawiciele Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego.

Dla członków za „Za zasługi dla PIT”

Decyzją Rady Naczelnej z dnia 1 kwietnia 2010 r. ustanowiono zasady przyznawania odznaki honorowej „Za zasługi dla PIT” (zał. nr 10). Odznaczenie nadawane jest zarówno osobom fizycznym, jak i osobom prawnym, indywidualnie i zbiorowo. Uehonorowani wyróżniają się szczególnym zaangażowaniem w działalność na rzecz polskiej branży turystycznej.

Wyróżnienia regionalne

- Śląski Kompas – przyznaje ją rokrocznie, już od 2000 r., Śląski Oddział Polskiej Izby Turystyki, tym osobom i instytucjom, które w sposób szczególny przyczyniły się do rozwoju turystyki w regionie. Laureatami są m.in.: Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk”, Starostwo Powiatowe w Pszczynie, Kopalnia GUIDO w Zabrze, Górnośląskie Towarzystwo Lotnicze, Śląska Organizacja Turystyczna.
- Małopolska Parzenica – honorowa nagroda, przyznawana za szczególne osiągnięcia na rzecz propagowania i rozwoju turystyki w Małopolsce, przyznawana decyzją Kapituły Małopolskiego Oddziału PIT od 2007 r.

4.

Badanie oceny działalności PIT

4.1. Ocena działalności PIT w opinii prezesów Izby

W tym podrozdziale autor oddaje głos osobom, które na przestrzeni minionych lat tworzyli PIT, byli jej aktywnymi działaczami, jak również współpracowali z Izbą, obserwując jej działania z pewnego dystansu.

Próba przeprowadzenia ankiety na temat działalności PIT wśród jej obecnych członków zakończyła się niepowodzeniem. Na ponad 400 rozesłanych ankiet, w których należało udzielić odpowiedzi na pytania dotyczące opinii o organizacji (Co sądzisz o PIT jako jej członek?) oraz koniecznych zmian w jej funkcjonowaniu (Co chciałbyś zmienić w Izbie?) otrzymano trzy odpowiedzi odnośnie oceny działalności oraz pięć sugestii dotyczących zmian w sposobie działania. Zdaniem respondentów, prace Izby są oceniane rokrocznie podczas Walnych Zgromadzeń, natomiast jeśli chodzi o konieczne zmiany, to jedna osoba wskazała konieczność poprawy medialnej wizualizacji Izby poprzez skuteczniejsze działania PR, a cztery skoncentrowały się na konieczności poprawy skuteczności organizacji w walce o lepsze prawo w turystyce. Niestety, odsetek udzielonych odpowiedzi nie pozwala na wyciągnięcie wiarygodnych wniosków. Podobna tendencja panuje pośród polskiej branży turystycznej również w przypadku badań ankietowych wykonywanych na inne tematy – przykładem może być ankieta na temat zmian na stronie internetowej PIT oraz realizacji programu Zrównoważonego Rozwoju Turystyki – również nie udało się uzyskać odpowiedzi od członków Izby.

Autor dokonał więc wyboru około 20 osób, które w minionych latach zaangażowały się w prace PIT, bądź miały możliwość obserwacji tych prac. Następnie zwrócił się do wybranych osób z prośbą o wystawienie oceny działań Izby, nie stawiając wymogów dotyczących ram objętościowych czy zakresu merytorycznego wypowiedzi. Z pięciu dotychczasowych prezesów PIT aż czterech udzieliło wypowiedzi, natomiast spoza osób niebędących członkami PIT, oceny dokonali: Katarzyna Sobierajska, obecna wiceminister ds. sportu i turystyki oraz Bartłomiej Walas, wiceprezes Polskiej Organizacji Turystycznej.

Marian Kubicki, pierwszy przewodniczący Polskiej Izby Turystyki

Moja misja polegała na przeprowadzeniu Izby przez okres przejściowy

To naturalne, że sięgając retrospekcyjnie w dwudziestolecie działalności Izby, jako jej pierwszy przewodniczący wracam myślą najżywiej do wczesnych momentów tworzenia samorządu i jego struktur.

Właściwie zamiar stowarzyszenia się w organizacji branżowej, ludzie branży powzięli już jesienią 1981 r. Powołana miała zostać na zapowiedzianym przez UKFiT spotkaniu. Ustalono jego datę, ale nie doszło do skutku. Ani w tym, ani w późniejszym terminie, z powodu stanu wojennego. Myśl odżyła po jego zakończeniu w powołanej Federacji Polskiej Organizacji Turystycznej oraz w nieformalnych inicjatywach regionalnych. Przedstawiciele wojewódzkich przedsiębiorstw turystycznych, spółdzielni, właściciele świeżo powstających prywatnych firm i biur podróży w Poznaniu, Gdańsku, Krakowie – spotykali się w swoim gronie, omawiali problemy okresu postępującej prywatyzacji przedsiębiorstw, dzielili się doświadczeniami, interpretowali przepisy itd.

Realny plan utworzenia izby powstał jednak 13 czerwca 1989 r. na naradzie delegatów Polskiej Federacji Organizacji Turystycznych. Doszliśmy wówczas do przekonania, że misja federacji dobiegła końca i należy przekształcić ją w organizację innego typu. W realiach reformowanej gospodarki branża turystyczna potrzebowała samorządu o szerszych uprawnieniach aniżeli te, które dawała obowiązująca ustawa o stowarzyszeniach. Powołaliśmy wówczas szesnastoosobowy zespół inicjatywny, który na posiedzeniu 4 września zdecydował m.in. o nadaniu przyszłej organizacji nazwy: Polska Izba Turystyki, przyjął statut, zasady wyboru Rady Naczelnej i Prezydium Rady oraz ustalił, że składka roczna opłacana przez dotychczasowych członków Polskiej Federacji Organizacji Turystycznych potraktowana zostanie jako składka wpisowa do PIT. Wśród obecnych byli, jak pamiętam: Ryszard Sikora, Jan Mikuliszyn, Jerzy Dosz, Mirosław Chlebowicz, Wacław Zygmunt, Tadeusz Kmiecik. Zespół inicjatywny doprowadził do zebrania założycielskiego 25 października 1989 r. Tę datę możemy uznać za oficjalne, choć jeszcze nieformalne powstanie Izby. Wybrano tymczasową Radę Naczelną, powierzając mi funkcję tymczasowego przewodniczącego. Stało przede mną zadanie przeprowadzenia Izby przez okres zakończony rejestracją w sądzie. Naczelna Rada PFOT postanowiła, że po dokonaniu rejestracji przekaze program, majątek i kadry swojemu prawnemu następcy – Naczelnej Radzie PIT, zarazem jednak uznała, iż do tego momentu branżę turystyczną w jej kontaktach zewnętrznych reprezentować powinna Rada Naczelna Polskiej Izby Turystyki. Na bieżące finansowanie wydatków związanych z powołaniem i organizacją Izby PFOT postawiła dwa miliony złotych.

W okresie, o którym mowa, nie uchwalono jeszcze stosownych przepisów prawa, stąd Radę PIT i jej przewodniczącego tytułowano mianem „tymczasowych”, a biuro, również tymczasowe, mieściło się kątem w moim przedsiębiorstwie. Czekaliśmy, aż ówczesne zgromadzenie ustawodawcze przebrnie przez spory, jakie toczyły się nad kształtem ustawy o izbach gospodarczych, nad zakresem swobód w ówczesnym, nie do końca demokratycznym ustroju. Czekaliśmy, lecz nie beczynnie. Opracowaliśmy w toku prowadzonej dyskusji szczegółowy program działania Polskiej Izby Turystyki. Byliśmy również

gotowi na czas, gdy nowe regulacje ukazały się w Dzienniku Ustaw i nowe prawo zaczęło obowiązywać. Nasze wysiłki organizacyjne miały też oczywiście swoją „martyrologię”. Projekt statutu był kilkakrotnie odrzucany z powodu proponowanych zapisów, zbyt daleko – jak na tamte czasy – idących. Procedury były przeciągane, ale pomimo to PIT znalazł się jako jeden z pierwszych samorządów gospodarczych w rejestrze sądowym. Nastąpiło to 10 stycznia następnego roku.

Moja misja tym samym dobiegła końca. Mogły ukonstytuować się nowe władze. I choć, co prawda, powierzono mi w nich ponownie, już formalnie, obowiązki przewodniczącego, to wkrótce przekazałem je koledze – wiceprzewodniczącemu Alojzemu Hamerskiemu.

Gdyby przyszło mi jednym zdaniem scharakteryzować okres, w którym powstał PIT, odwołałbym się do starej sentencji zawartej w pytaniu: „Co było pierwsze – jajo czy kura”? Odpowiedź w tym przypadku brzmiałaby: najpierw była Polska Federacja Organizacji Turystycznych, która zrodziła Polską Izbę Turystyki.

Alojzy Hamerski, prezes drugiej kadencji PIT

Trzymajcie wysoko poprzeczkę, świadcząc usługi

Z pierwszego okresu działania Polskiej Izby Turystycznej, z początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku, zachowały mi się w pamięci fragmentaryczne wspomnienia. Niestety, mimo usilnych starań, nie udało mi się we własnych archiwach odszukać żadnych dokumentów, które pomogłyby mi odświeżyć szczegóły zdarzeń. Bez trudu jednak przywołuję tę szczególną atmosferę z czasów, kiedy wspólnie z kolegami, wspaniałymi, oddanymi działaczami turystycznymi, uczestniczyłem w tworzeniu samorządu.

Był to okres gwałtownych dyskusji i gorących sporów o to, jak naprawdę powinna wyglądać samorządowa organizacja turystyczna w Polsce. Na rynku turystycznym działało wtedy jedynie kilka doświadczonych biur podróży. Dla wszystkich innych, zainteresowanych tworzeniem nowych standardów obsługi i zasad funkcjonowania prywatnych biur podróży, dostosowanie do nowych realiów było wyzwaniem nie lada i oznaczało często drogę przez mękę. Opłacił się jednak trud wspólnego budowania programowych podstaw działania branży turystycznej, który pozwolił niejednokrotnie na prezentowanie twardego, konsekwentnego stanowiska wobec administracji państwowej nie zawsze rozumiejącej specyfikę zjawisk decydujących o rozwoju turystyki. I co najważniejsze, wysiłek tamtych lat pozwolił na ukształtowanie wizerunku członków Izby jako solidnych partnerów w interesach i wiarygodnych przedsiębiorców w powszechnej ocenie klientów biur podróży.

Dyskusji było co niemiara, wszystko rodziło się w ogniu gorących, gwałtownych polemik, które zresztą przenosiłiśmy zarówno na fora komisji sejmowych, jak i obrad plenarnych Sejmu. Pamiętam, chociaż nie w szczegółach, dyskusję, którą na sesji plenarnej prowadził ówczesny poseł Wiesław Kaczmarek, przekonując, że turystyka – najogólniej rzecz biorąc – powinna być traktowana jak każda inna dziedzina gospodarki i zasługuje na właściwe, ustawowe regulacje.

Dzisiaj gołym okiem widać, że wszyscy w Polskiej Izbie Turystyki mieliśmy rację wybierając takie, a nie inne kierunki rozwoju rynku turystycznego. Odpowiadają one

oczekiwaniom zwykłych, normalnych ludzi. Zarówno właściciele biur podróży, hoteli, pensjonatów, firm transportowych, jak i konsumentów, uczestników wycieczek w kraju i za granicą, którzy wymagają odpowiedniego, profesjonalnego standardu świadczonych usług, pragną godziwie odpoczywać, a organizatorzy, przyjmując od nich pieniądze, powinni im to zapewnić. Bulwersujące są fakty odbiegające od przyjętych standardów. Moim zdaniem, temu problemowi Polska Izba Turystyki powinna poświęcić największą uwagę.

Kilka zdań poświęcę także Polskim Liniom Lotniczym LOT, które przez lata, w czasach dyrektora Włodzimierza Wilanowskiego oraz dyrektora handlowego Magnusa Hedemana wspierały wydatnie polską turystykę i jej rozwój. Tak się złożyło, że w czasie, kiedy pełniłem funkcję prezesa PIT, pracowałem na stanowisku pierwszego zastępcy prezesa PLL LOT. Prezesem był wówczas Bronisław Klimaszewski. Wspólnie ze Zbyszkciem Wróblem, Włodkiem Sukiennikiem, późniejszym prezesem PIT, staraliśmy się wspierać wszystkie działania Polskiej Izby Turystyki zmierzające do stworzenia w Polsce normalnych warunków rozwoju i popularyzacji podróży, zarówno tych z Polski, jak i tych do Polski.

Wystarczy po latach popatrzeć, jak dynamicznie rozwinął się ruch turystyczny wyjazdowy, przyjazdowy i krajowy. Wszystko wygląda normalnie, jak w każdym rozwiniętym kraju na świecie. Nie osiągnęlibyśmy jednak w Polsce, w polskiej turystyce, tego wszystkiego tak szybko, gdyby nie determinacja, poświęcenie tych działaczy turystycznych, którzy spoglądając na inne „normalne” kraje, uznali w okresie transformacji ustrojowej, że należy podjąć walkę o gospodarczą pozycję dla tego sektora usług – i ją wygrać. Na koniec, dzisiaj, pokuszę się o sprawdzoną radę, którą skierować mogę do wszystkich młodszych kolegów działających w branży turystycznej: trzymajcie wysoko poprzeczkę, świadcząc usługi Waszym klientom. Warto, ponieważ te nakłady na pewno się zwrócą w postaci zwiększonego popytu na Wasze usługi!

Andrzej Kozłowski, prezes Polskiej Izby Turystyki w latach 2000–2002, sekretarz generalny PIT w latach 1991–1999

PIT – jeden z najwspanialszych momentów w mojej działalności społecznej

Zapytany o najważniejsze wydarzenia w historii PIT, bez wahania wskazuję na moment jej powstania, bezpośrednio po uchwaleniu ustawy o izbach gospodarczych. To był sukces Mariana Kubickiego i jego kolegów, którzy istniejące stowarzyszenie organizacji turystycznych przekształcili w izbę gospodarczą. 25 października byłem w sali obrad budynku TPPR i uczestniczyłem w pamiętnym spotkaniu założycielskim.

Zastanawiam się, w jakim miejscu znajdowano by się dzisiaj, gdyby nie ustawa o usługach turystycznych. Nad tym, aby w ogóle powstała, a następnie nad jej kształtem pracowano praktycznie od dnia utworzenia naszej Izby. Inicjatorem podjęcia kroków legislacyjnych, wystąpienia z wnioskiem i zachęcenia do pomysłu innych był Marek Paszucha, ówczesny prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki. Wykuwanie litery dokumentu trwało do roku 1996. Potrzeba było wiele cierpliwości, uporów, umiejętności formułowania argumentów i szukania kompromisowych form porozumienia. Problem polegał na istnieniu dwóch odmiennych wizji przyszłych uregulowań. Tylko jedna mogła trafić pod głosowanie ciała ustawodawczego. Rząd forsował swój punkt widzenia, bran-

za turystyczna stała konsekwentnie przy swoim projekcie. Próba sił trwała dobre kilka lat. Kropkę kończącą ostatnie zdanie wariantu przyjętego przez obie strony postawiono dopiero w roku 1996. Ster UKFiT dzierżył wtedy Stanisław Paszczyk, dziś już, niestety, nieżyjący.

Tamte wydarzenia dzieli od współczesności przepaść trzynastu lat. Obecne tempo zmian w gospodarce wymaga szybkiej nowelizacji obowiązującej ustawy. Wniesienia poprawek legislacyjnych dostosowujących archaiczne regulacje prawne do realiów doby obecnej. Jak postęp prac oceniam z mojej perspektywy? Towarzyszą im przeciągające się w czasie twórcze męki przetwarzania koncepcji w słowa. Wydają się boleśniesz, niż przeżywane przez autorów pierwszej wersji sprzed lat bez mała dwudziestu, którzy swój trud rozpoczynali, siadając przed pustą kartką papieru, aby dołożyć swoją cegiełkę do fundamentu nowego ustroju gospodarczego. Zresztą także czyny szły za słowami szybciej.

Duże znaczenie posiadały dla turystyki organizowane kongresy polskich biur podróży. Były one czymś więcej, niż tylko konferencjami, jakich wiele. Nie tylko okazały do spotkań i rozmów członków Izby z przedstawicielami rządu. To wtedy, w Gdańsku, Mrągowie, Częstochowie osobom z wyższych szczebli administracji otwierały się oczy. Zaczynali rozumieć specyfikę tego działu wnoszącego niebagatelny wkład do narodowego PKB. Co więcej, uświadamiali sobie, że Izba posiada przemyślaną koncepcję działania, wie dokąd zmierza i nie jest to marsz na ślepo. Ostatnie spotkanie jest dla mnie o tyle ważne, że zgłosiłem potrzebę stworzenia jednej silnej organizacji branży turystycznej. Nocne rozmowy w hotelu „Patria” z przedstawicielami Regionalnych Izb Turystycznych rodziły nadzieję, że przełamiemy różnice poglądów. Zamierzenia ostatecznie spaliły na panewce. Problemu nie udało się rozwiązać do dziś. I ten fakt, w moim przekonaniu, należy chyba uznać za największe niepowodzenie. Nie tylko PIT, lecz całej branży turystycznej. Atomizacja wydatnie osłabia nasze siły.

Po stronie sukcesów zapisuję natomiast nawiązanie współpracy ze Stowarzyszeniem Polsko-Amerykańskich Biur Podróży. Uczestniczyłem, jako sekretarz generalny w konwencji tej organizacji w Maladze, kiedy po latach starań SPATA oficjalnie, pierwszy raz w swojej historii, zdecydowała w uchwale o nawiązaniu współpracy z PIT. W kolejnym punkcie umieszczam przystąpienie do Europejskiej Organizacji Związków Biur Podróży Unii Europejskiej (ECTAA) jako obserwator. A dalej – wprowadzenie w 1995 r. Honorowej Nagrody Polskiej Izby Turystyki „Globus 95”. Dobrze pamiętam spotkanie moje i Ryszarda Sikory w Szkole im. Kenara w Zakopanem w sprawach projektu i wykonania statuetki Globusa. Wartościowym aspektem konsolidującym członków Izby była organizacja wyjazdowych, zagranicznych Walnych Zgromadzeń PIT. Stałem na czele Komitetu Organizacyjnego wyjazdów do Austrii, Tunezji i Portugalii.

Podsumowując, wspominam moją działalność w PIT jako jeden z najwspanialszych momentów w prowadzonej przeze mnie działalności społecznej. Swoją aktywność zawiesiłem w latach 2002–2006 ze względu na pełnienie funkcji prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej. Powróciłem do tej działalności już jako przedstawiciel Zakładu Leczniczego „Uzdrowisko Nałęczów” wprowadzając tę firmę do grona członków tej szacownej organizacji.

Jan Korsak – prezes Polskiej Izby Turystyki

Najpiękniejsza podróż życia jest wciąż przed nami

Kolebką PIT jest „gmaszysko” siedziby Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, ta aluzyjna przenośnia zawarta stwierdzeniu, wzięta z atmosfery tamtych lat, odsłania charakterystyczne ówczesne zjawisko. Dość prozaiczne. Dzieliły nas wówczas długie lata od wybuchu mody na powszechną turystykę konferencyjną. Wieloosobowe narady i tłumne posiedzenia były częścią obrządku należącego do elementów ustrojowych państwa. Krąg gestorów, jak byśmy dziś powiedzieli, bazy kongresowej był dość wąski i wybór ofert z gruntu ograniczony. Pomieszczenia TPPR odpowiadały naszym potrzebom. I posiadały niezwykle ważną zaletę. Ważniejszą, aniżeli przewrotne skojarzenia, które pan przywołuje. Udało nam się bezpłatnie wynająć tę salę na parę godzin. Jeśli jednak zahaczamy o to miejsce i jego nazwę, to zaraz przychodzi mi na myśl Majakowski mówiący o gwiazdach, które świecą dlatego, że komuś na świecie jest to potrzebne do życia. My, obradując w murach siedziby TPPR, powołując samorząd gospodarczy, również mieliśmy tę pewność, że to, co robimy, jest naprawdę potrzebne. Służy nie tylko interesom garstki stu kilkudziesięciu delegatów, pracowników i właścicieli biur podróży, ale całej gospodarce turystycznej reformującego się państwa przechodzącego transformację ustrojową.

W styczniu 1990 r. Polska Izba Turystyki, jako jedna z pierwszych znalazła się w rejestrze sądowym. Przebrnęliśmy z sukcesem przez skomplikowany okres uporczywych potyczek administracyjnych, bojów o poszczególne zapisy statutowe. Dokument był wielokrotnie poprawiany i korygowany. Poprawki były mniej lub bardziej uzasadnione, choć czasem błahostkom nadawano rangę tez wywrotowych. Wszystko to razem wydłużało i opóźniało tok procedur. Urzędnicy niechętnie rezygnowali z przywilejów władzy. Z oporem ustępowali pola rodzącym się ruchom samorządowym i instytucjom demokratycznym.

Przyszłość również nie była łatwa. Musieliśmy, by tak rzec – wcielić się w pionierów, rozpocząć organizacyjną pracę od zera. Od prozaicznego wynajęcia pomieszczeń biurowych – pierwsza oficjalna siedziba mieściła w Związku Harcerstwa Polskiego, poprzez obsługę księgową, opracowanie identyfikującego Izbę logo, po stworzenie programu działania. Szybkie reformy były koniecznością chwili. Nie mieliśmy wątpliwości, jaki obrać kierunek. Punktem docelowym był model gospodarki zachodniej, struktury nowoczesnego biznesu, bliska współpraca z partnerami zagranicznymi. W dużej mierze ten program został zrealizowany i z perspektywy dwudziestu lat uznać go należy z gruntu za słuszny.

Rozpoczynający się okres transformacji był czasem decyzji koniecznych z punktu widzenia przyszłości naszego kraju, ale też bardzo trudnych. Specjaliści nauk społecznych często zwracają uwagę na swego rodzaju dramaturgiczną prawidłowość dziejów. Upraszczając, nazwać ją można bolesną ironią okresów przemian. Dotyczy to zarówno jednostek, jak i grup społecznych, liderów nurtu reform, w konsekwencji płacących cenę wprowadzenia demokracji. Niejednokrotnie zaskakująco wysoką, której nie brali w rachubę. Z trudem odnajdują się w nowych realiach. Nasze środowisko zawodowe nie tworzy wyjątku od reguły, o czym świadczą późniejsze losy zawodowe wielu dyrektorów państwowych przedsiębiorstw turystycznych zaangażowanych aktywnie w proces transformacji ustroju PRL i wprowadzania zasad gospodarki rynkowej za wzór zachodni.

Własnych nadziei często nie zrealizowali, lecz mają swój wkład w sukces przemian w polskiej turystyce. Wykazali się twórczą, społeczną dalekowzrocznością. Za to im dziękujemy.

Wskażę tylko kilka punktów z pierwszych lat działalności. Między innymi z naszej inicjatywy przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej Sejm uchwalił ustawę o usługach turystycznych porządkującą relacje pomiędzy klientami i biurami podróży. Przedstawiciele PIT uczestniczyli w pracach nad kształtem ustawy o Polskiej Organizacji Turystycznej. Izba była inicjatorem powołania Polskiej Agencji Rozwoju Turystyki i targów TT Warsaw. Wywarliśmy wpływ na kształt ustawy o podatku VAT, co pozwoliło zachować polskiej turystyce konkurencyjność na rynkach międzynarodowych. Polska Izba Turystyki działała aktywnie w pracach dostosowujących sektor usług turystycznych do wymagań krajów Unii Europejskiej. Z powodzeniem rozwijaliśmy współpracę międzynarodową. Naszym partnerem jest działająca w Brukseli Europejska Organizacja Narodowych Związków Biur Podróży ECTAA, która wywiera duży wpływ na kształt prawa europejskiego w odniesieniu do turystyki. Możemy dzięki tym związkom dbać, aby przyjmowane dyrektywy były zgodne z naszymi interesami. Współpracujemy ze Światową Federacją Związków Biur Podróży UFTAA. Podpisaliśmy umowę o współpracy z Rosyjskim Związkiem Przemysłu Turystycznego. Dobrze układa się współpraca z DRV – Niemieckim Związkiem Biur Podróży i Organizatorów Turystyki.

Wracając na krajowe podwórko: powołaliśmy oddziały PIT we wszystkich ważnych z punktu widzenia rozwoju regionach Polski. Udało się nam pobudzić twórczą energię, skłonić ludzi do wykorzystania wiedzy i pomysłów, do inwestowania w turystykę własnych pieniędzy. To wspólne dzieło branży turystycznej powinniśmy uparcie i solidarnie kontynuować w następnych latach.

Dwustronna deklaracja stworzyła możliwość wprowadzenia w życie systemu elektronicznej identyfikacji dla agentów i touroperatorów ułatwiający otrzymywanie wiz turystycznych do Polski. W trakcie tegorocznych targów TTW wręczone zostały pierwszym przedsiębiorcom turystycznym certyfikaty Innowacyjnego Programu Aktywizacji Turystyki Przyjazdowej do Polski przygotowanego przez Polską Izbę Turystyki. Wystawienie certyfikatu przez PIT przedsiębiorcy turystycznemu będzie uważane za poświadczenie, że przedsiębiorca turystyczny i jego zagraniczny kontrahent są przygotowani do stosowania zasad wizowych. Jednocześnie PIT zobowiązał się do kontroli realizacji zasad wizowych przez przedsiębiorców turystycznych, którzy otrzymali certyfikaty. System jest w trakcie testów, lecz już na tym etapie został wysoko oceniony przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Komendę Główną Straży Granicznej i Urząd do Spraw Cudzoziemców. Wprowadzenie go w życie nie tylko usprawnia procedury wizowe zastrzone po wejściu Polski do strefy Schengen wobec podróżnych z krajów spoza granic wspólnotowych, ale wprowadza całkowicie nową jakość współpracy administracji rządowej z samorządem gospodarczym. W wyniku porozumienia administracja powierzyła część niezwykle ważnych zadań do realizacji samorządowi. Należy mieć nadzieję, że był to krok milowy w rozwoju współpracy.

Innowacyjny Program Aktywizacji Turystyki Przyjazdowej do Polski służy całej gospodarce turystycznej. MSZ wydało oficjalny komunikat stwierdzający, że turystyka

przyjazdowa jest ważnym elementem promocji Polski w świecie oraz stanowi ważną część gospodarki narodowej i rynku pracy, a lepsze przygotowanie przedsiębiorców turystycznych i ich zagranicznych kontrahentów do stosowania zasad wizowych przyczyni się niewątpliwie do zwiększenia dostępności wiz dla turystów przyjeżdżających do Polski.

Ale weźmy inny przykład. Walcząc o właściwe zastosowanie podatku VAT w turystyce w takiej samej wysokości dla zagranicznych i krajowych biur podróży działających na polskim rynku, robiliśmy to w imieniu całej branży turystycznej. Zabrzmiało to oczywiście jak truizm, ale dopowiem, że korzyści obliczać należy w szerszej skali. Postęp turystyki leży przecież w interesie wszystkich powiązanych z nią, pozostałych gałęzi gospodarki narodowej. Turystyka daje im wymierny impuls koniunkturalny.

My, mówiąc o pieniądzu nie staramy się o nie w celu podwyższenia pensji pracowników, ale o zwiększenie budżetu na promocję Polski. Jeżeli mówimy o regulacjach, to nie o cenach regulowanych w turystyce, a tym bardziej o interwencyjnym skupie imprez turystycznych przez państwo lub dopłatami do paliwa turystycznego. Przez interwencjonizm rozumiemy ekonomiczne działania popytowe, tworzenie warunków uczestnictwa w turystyce wszystkim grupom społecznym, także tym gorzej sytuowanym, rezygnującym z wakacyjnego wypoczynku z braku środków. Przykładem może być rekomendowany przez ekspertów PIT program bonów turystycznych. Program jest dopięty w szczegółach, stosowany od lat z powodzeniem na niektórych rynkach unijnych.

W dwudziestoletniej historii PIT ani jeden grosz z publicznego trzosa nie został wydany na działalność Izby. Pełnimy funkcje społecznie. Pole naszej aktywności koncentruje się na statutowych zadaniach samorządu, choć czasem bliższa ona bywa misji typowej dla organizacji pozarządowych. Z rosnącym zrozumieniem nasze dążenia do osiągnięcia wspólnych celów spotykają się w urzędach centralnych. Poważnie traktowane są formułowane przez nas argumenty uzasadniające dążenie do poprawy i zaktualizowania polityki rządu wobec sektora turystycznego wnoszącego istotny wkład do krajowego PKB i dającego zatrudnienie ponad siedmiu procentom pracujących Polaków, dostosowania jej do ewolucyjnych zmian zachodzących na turystycznym rynku w Polsce, Europie i na świecie. Głównym celem tej polityki musi być podniesienie konkurencyjności polskiego przemysłu turystycznego oraz tworzenie warunków dla zrównoważonego rozwoju turystyki, co w efekcie przyniesie zwiększenie liczby miejsc pracy w tym dziale gospodarki. Ma to szczególne znaczenie w obliczu obecnych zjawisk kryzysowych.

Prowadzono wielostronne działania w zakresie projektu Funduszu Zabezpieczeń Turystycznych. Program ma formułę otwartą, stwarza warunki zrównoważonego działania na polskim rynku usług turystycznych. Wierzę, że niechętnie nastawienie z czasem powinno ulec zmianie. Spór nie dotyczy meritum, bo problem przecież istnieje, o czym świadczy niechlubny przypadek biura podróży „Kopernik”, i wymaga rozwiązania systemowego. Wprowadzenie w życie proponowanych przez Polską Izbę Turystyki ustawowych uregulowań prawnych z jednej strony zawęziłoby firmom pole do neodpowiedzialnych działań – z drugiej zaś gwarantowałyby klientom całkowity zwrot poniesionych kosztów w przypadku, gdy przedsiębiorstwo turystyczne popada w tarapaty i nie wywiązuje się z umowy świadczenia opłaconych usług.

Nie powiódł się zamiar uruchomienia banku turystyki, który wsparłby ten sektor, umożliwił zaciąganie kredytów np. osobom lub firmom pragnącym rozpocząć działalność gospodarczą, uruchomić mały hotel, zajazd, bazę noclegowo-gastronomiczną czy zainwestować w modernizację i podniesienie standardu infrastruktury. Ubolewam, że podjęta w przeszłości próba stworzenia takiej instytucji finansowej nie miała dobrej passy.

Kiedy stawiane są mi pytania o najpiękniejszą podróż turystyczną życia, odpowiadam niezmiennie, że ona dopiero jest przede mną.

4.2. Ocena działalności PIT w opinii innych podmiotów związanych z gospodarką turystyczną

Katarzyna Sobierajska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki

Polska Izba Turystyki – niezawodny partner

Przez dwadzieścia lat działalności PIT nastąpiły zasadnicze zmiany w gospodarce kraju, w tym również w gospodarce turystycznej. Nastąpił istotny rozwój podmiotów charakterystycznych dla działalności turystycznej oraz ofert przygotowywanych dla odbiorców, których preferencje i oczekiwania też się zmieniały. Upodobania turystów i osób podróżujących, tak jak styl życia obecnego społeczeństwa, są zupełnie odmienne od właściwego dla pokolenia sprzed dwudziestu lat.

Szczególnie pragnę zwrócić uwagę wszystkich na dbałość PIT o dostosowanie ofert do standardów europejskich i zmieniających się wymagań klientów krajowych i zagranicznych.

Ufam, iż profesjonalizm, ustawiczne doskonalenie zawodowe, otwartość na nowe technologie, umiejętność współdziałania z naukowcami, firmami i instytucjami infrastruktury będą zawsze charakteryzować działania członków PIT. Są to różnorodne podmioty: największe biura podróży, agencje turystyczne, towarzystwa ubezpieczeniowe, wyższe szkoły turystyczne, znani przewoźnicy, gestorzy bazy noclegowej, atrakcji turystycznych i kulturalnych, korporacje targowe.

Trudno przecenić rolę Polskiej Izby Turystyki w procesach przemian i rozwoju polskiej turystyki. Jej przedstawiciele zaangażowani byli w tworzenie podstawowego aktu prawnego, pierwszej ustawy o usługach turystycznych i wynikających z niej przepisów wykonawczych. Polska Izba Turystyki uczestniczy w trwających pracach nad zmianami w ustawie, zwłaszcza w zakresie dostosowania do standardów i rozwiązań prawnych obowiązujących w Unii Europejskiej oraz uregulowania relacji pomiędzy organizatorami imprez turystycznych a bezpośrednimi realizatorami poszczególnych usług.

PIT jako silna organizacja branżowa reprezentująca interesy przedsiębiorców, zawsze wspomaga administrację rządową i samorządową w projektowaniu i wdrożeniu ważnych przedsięwzięć strategicznych wynikających z programów i planów działań w zakresie rozwoju polskiej turystyki. Przedstawiciele PIT brali udział w tworzeniu dokumentu rządowego „Kierunki rozwoju turystyki do 2015 roku” oraz „Marketingowej strategii Polski w sektorze turystyki na lata 2008–2015”.

Władze krajowe i oddziały PIT są niezawodnymi partnerami w organizacji ważnych dla kraju i regionów imprez o różnym charakterze, nie tylko turystycznym. Działają, wspomagają, wzbogacają programowo.

Minione lata cechuje znaczny dorobek w kreowaniu polskiego przemysłu turystycznego i podnoszenia jakości i konkurencyjności przedsiębiorstw świadczących usługi w dziedzinie turystyki. Bardzo istotne jest, aby wypracowane trwale formy wspierania realizacji projektów w zakresie promocji i rozwoju polskiej turystyki były doskonalone we współpracy z Polską Organizacją Turystyczną, regionalnymi i lokalnymi organizacjami turystycznymi.

PIT dzięki konsekwentnej i wytrwałej pracy swoich władz, umiejętnemu reprezentowaniu interesów branży turystycznej w Sejmie, rządzie, w nawiązywaniu kontaktów biznesowych z krajami UE i innymi liczącymi się na rynku turystycznym – stale umacnia swoją pozycję, a tym samym również pozycję branży turystycznej w gospodarce kraju. Do cennych inicjatyw, które na trwale wpisują się w kreowanie konkurencyjności polskiej oferty turystycznej, należy organizowanie konkursu Fair Play polskiej turystyki, w którym nagrodą jest Kryształowy Globus. Ideą konkursu jest propagowanie bardzo ważnych cech biznesu turystycznego takich, jak: dynamiczny rozwój firm, etyka funkcjonowania oraz jakość produktu i działalności.

Ważnym instrumentami dbałości o jakość usług jest certyfikat PIT, uznany przez klientów za znak solidności handlowej, profesjonalnie przygotowanej oferty i realizacji usług na wysokim poziomie.

Polska Izba Turystyki i zrzeszone w niej firmy współpracują efektywnie z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak: Światowa Federacja Związków Biur Podróży (UFTAA), Europejska Organizacja Związków Biur Podróży Unii Europejskiej (ECTAA), Amerykańskie Stowarzyszenie Biur Podróży (ASTA), Stowarzyszenie Polsko-Amerykańskich Biur Podróży (SPATA), Niemiecki Związek Biur Podróży (DRV), a także Międzynarodowe Zrzeszenie Przewoźników Powietrznych (IATA) oraz innymi narodowymi zrzeszeniami biur podróży – odpowiednikami PIT w Hiszpanii, Rosji, Tunezji, Albanii, Macedonii czy Portugalii.

Aktywność przedstawicieli PIT reprezentujących polski przemysł turystyczny na forum organizacji międzynarodowych przynosi różnorodne pozytywne i wymierne efekty dla polskiej branży turystycznej oraz branży turystycznej nowych państw Unii Europejskiej.

Kieruję podziękowania do władz PIT wszystkich kadencji, obecnej Rady Naczelnej i Prezydium za dotychczasową działalność, za skuteczne nawiązywanie kontaktów biznesowych z krajami UE oraz z innymi liczącymi się na rynku turystycznym. Życzę wszystkim wytrwałości w umacnianiu swojej pozycji na krajowym i międzynarodowym rynku turystycznym oraz wzrastających wpływów z turystyki w gospodarce kraju. Niech satysfakcję z działalności przynosi nam wszystkim zadowolenie turystów i gości odwiedzających, wyrażające się wzrostem tendencji w zakupach naszych atrakcyjnych produktów turystycznych. W nadchodzącej przyszłości wspólnie musimy sprostać trudnej sytuacji ekonomicznej, warunkom globalizacji, poszanowania zrównoważonego rozwoju

w przygotowaniu nowoczesnych, wysokiej jakości produktów turystycznych odpowiadających wymaganiom turystów i kluczowym wyzwaniom światowego rynku turystycznego.

Polska turystyka to ciągle jeszcze duży obszar wielu możliwości i miejsc do działania dla ludzi przedsiębiorczych, kreatywnych i otwartych na wykorzystanie szans, jakie powstają w związku z aktualnymi wydarzeniami w kraju, na świecie i w związku z naszym członkostwem w UE.

Bartłomiej Walas – wiceprezes Polskiej Organizacji Turystycznej, wieloletni dyrektor ośrodka POT w Paryżu

Dokąd zmierza samorząd gospodarczy biur podróży?

Polska jest krajem, w którym zrzeszanie się firm jest dobrowolne. To ważna uwaga, gdyż oznacza, że integrujące się firmy mają na to ochotę, widzą wspólne cele i korzyści. Czasem pojawiając się głosy, że warto by wprowadzić obowiązkowe zrzeszanie się w samorządzie gospodarczym. Osobiście nie jestem przekonany o poprawie skuteczności działania.

Cechą prywatnego sektora w turystyce jest niski poziom rentowności (szczególnie w segmencie biur podróży), co w konsekwencji powoduje, iż nie dysponuje on nadwyżkami środków pozwalającymi na przykładowo intensywną promocję na rynkach zagranicznych czy wobec konsumenta krajowego, rozwój technologiczny.

Równocześnie kilka lat temu zawalił się klasyczny łańcuch komercjalizacji pakietów turystycznych, począwszy od decyzji linii lotniczych o wprowadzenie cen netto na sprzedawane przez pośredników bilety lotnicze (a warto przypomnieć, że średnia europejska obrotów biur podróży aż w 60% tworzona była przez tzw. ticketing) aż po sprzedaż internetową i zamawianie usług „na wprost”.

Wszystkie te zjawiska mają głębokie znaczenia dla funkcjonowania samorządu gospodarczego, a gdy do tego dodamy koncentrację kapitałową w sektorze touroperatorów, to sprawa się komplikuje.

Polska Izba Turystyki jest rozpoznawalną marką polskiej turystyki (przestrzegalbym od odchodzenia od niej) i w ostatnich kadencjach, o ile wiem, „wykaraskała się” z wewnętrznych problemów finansowych, zbudowała relacje z administracją (nawet jeśli konfliktowe). Jest więc przedpole do budowy silnej, także ekonomicznie struktury. W międzyczasie ujawniły się różnice interesów pomiędzy firmami turystyki przyjazdowej, wyjazdowej czy wreszcie roli i pozycji agentów. Spowodowało to powstanie obok PIT dwóch nowych stowarzyszeń niejako „czystych” pod względem oczekiwań. To zjawisko jest naturalne, a konflikt wynika z różnej roli w przemyśle turystycznym. Powstała również druga Izba ITRP, a ta ma już charakter konkurencyjny wobec PIT i szczerze mówiąc, podłoże jej powstania ma chyba charakter ambicjonalno-personalny. Nie widzę merytorycznego uzasadnienia do funkcjonowania dwóch form o takich samych zadaniach. Podobnie zresztą jest w sektorze hotelarskim. Obie są słabe ekonomicznie, niepotrzebnie rywalizują ze sobą. Jest to wygodne dla administracji publicznej, szczególnie gdy stanowiska nie są jednolite. Nad tym należy ubolewać.

Pytaniem dla każdej z Izb jest wizja funkcjonowania samorządu (aby spełniać oczekiwania wszystkich członków) oraz wizja rozwoju sektora biur podróży w kolejnych

10 latach. Takiej dyskusji nie obserwuję. Poza wręcz nielicznymi wyjątkami przedsiębiorców stawiających sobie pytania strategiczne, pozostali nie bardzo wiedzą, po co są członkami samorządu i czego od władz Izby oczekiwać.

Wiemy przecież, nawet jeżeli niektórzy się do tego nie przyznają, że biur jest zbyt dużo. Zapewne nastąpi koncentracja kapitałowa. Ale kiedy? Jaka jest szansa gospodarcza agentów? Czy będą potrzebni konsumentowi i po co? Czy silna ekspansja na rynku agencji eventowych (i nie tylko), wkraczających w obszar koncesjonowanej działalności nie spowoduje, że wspomniane koncesjonowanie straci rację bytu? Jak budować ochronę konsumenta usług turystycznych, ale i organizatora wobec „cwaniactwa” konsumenta? Jak się obronić przed pakietowaniem usług przez linie lotnicze i portale internetowe? Czy wprowadzać systemy rekomendacyjne dla biur podróży, czy też prowadzić wobec klienta polskiego kampanie typu „jedź za granicę z członkiem PIT, bo to solidna firma”? Wyrzucić z samorządu słabych, nieaktywnych czy też cieszyć się, że zechcą płacić składki? Czy Izba powinna prowadzić działalności gospodarczą?

Te i szereg innych pytań winny być podstawą wizji wspólnej biur podróży. Dopiero ona może pozwolić na zbudowanie programu dla Izby i jej zarządu. Inaczej będziemy mieli jeszcze długo do czynienia z podzieloną branżą, słabą, a co za tym idzie – niewzbudzającą respektu.

Wystarczy, aby przy stole siadło na poważne rozmowy 15-20 „facetów”. To moje marzenie...

Podsumowanie

Celem niniejszej pracy było ukazanie historii polskiego samorządu, skupiającego podmioty działające w branży turystycznej. Poszczególne rozdziały pracy poświęcone były analizie rozwoju organizacji w okresie minionych 23 lat, podsumowaniu najważniejszych zadań, których Izba podjęła się zgodnie z zapotrzebowaniem swoich członków i wszystkich podmiotów działających na rynku oraz ocenie zarówno w oczach przedstawicieli firm zrzeszonych w organizacji, jak i instytucji zewnętrznych.

Pomimo poważnych problemów natury ekonomicznej, z którymi PIT boryka się od początku swojego istnienia, a które przejawiają się m.in. w ciągle aktualnej dyskusji na temat wysokości składek członkowskich, ocena działalności Izby jest pozytywna. W ciągu analizowanych 23 lat liczba członków wzrosła od 107 firm założycieli do 494 podmiotów, zrzeszonych w formie członkostwa stałego i aż 821 podmiotów, jeśli weźmie się pod uwagę także członkostwo stowarzyszone i honorowe (dane na grudzień 2011 r.). Nie zaistniała w historii istnienia organizacji sytuacja braku absolutorium dla ustępującego zarządu.

Ostatnie Walne Zgromadzenie i Kongres Biur Podróży w Albanii przyjęły szereg nowych wniosków, stanowiących podwaliny nowego programu Polskiej Izby Turystyki. Do głównych zadań programu należą:

- budowanie pozytywnego wizerunku organizacji;
- powołanie komisji branżowych do analizy zagadnień związanych z różnymi gałęziami gospodarki turystycznej, gdyż nie wszyscy członkowie PIT mają możliwość rozwiązywania swoich problemów na forum ogólnym;
- integracja z pozostałymi organizacjami samorządowymi, skupiającymi pozostałe podmioty działające w branży turystycznej; na rynku znajdują się – oprócz Polskiej Izby Turystyki – także izby regionalne, stowarzyszenia hotelarskie, gastronomiczne, agroturystyczne itp.

Z satysfakcją należy podkreślić, że jako jeden z niewielu samorządów – a w turystyce jedyny – Polska Izba Turystyki może poszczycić się posiadaniem certyfikatu ISO 9001-2008 w zakresie reprezentowania i zarządzania interesami branży turystycznej w Polsce i za granicą, inicjowania zmian w prawie i opiniowania aktów prawnych oraz wspierania rozwoju polskiej turystyki (zał. nr 12).

Działalność Polskiej Izby Turystyki zyskała także uznanie w ocenie administracji państwowej. W 2009 r. minister sportu i turystyki wyróżnił PIT odznaką „Za zasługi dla turystyki”. Odznaczenie to jest najwyższym wyróżnieniem turystycznym, przyznawanym osobom i podmiotom gospodarczym za wybitne osiągnięcia w rozwoju tej dziedziny gospodarki.

Niniejsza monografia, ze względu na cel pracy, ma charakter historyczny. Do jej przygotowania zastosowano metodę analizy danych źródłowych. Dotarcie do historycznych dokumentów źródłowych nie było proste, a ze względu na niekorzystne warunki archiwizacji, część załączników do pracy pozostawiała wiele do życzenia. Ze względu na zawartą w nich istotną dla opracowania treść, Autor zdecydował się je zamieścić. Praca – jako pierwszy dokument podsumowujący działalność Polskiej Izby Turystyki – stanowi punkt wyjściowy do dalszych opracowań. Wiele zawartych w niej tematów można rozwijać, jak chociażby projekty współfinansowane przez Komisję Europejską czy działalność Izby na forach międzynarodowych. Niniejszym Autor chciałby złożyć podziękowania wszystkim osobom, które przyczyniły się do powstania tej monografii.

Literatura

Alejsiak W., *Przemysł turystyczny*, Koszalin 2000.

Gaworecki W.W., *Turystyka*, Warszawa 2010.

Wykrętowicz S., *Samorząd gospodarczy w Polsce*, Poznań 2004.

Spis fotografii

1. Członkowie założyciele PIT
2. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Członków PIT w Tunezji
3. Rada Naczelna PIT podczas obrad w Rynie, wrzesień 2008 r.
4. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia PIT w Hurghadzie podczas obrad
5. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia PIT w Sankt Petersburgu
6. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia PIT w Sankt Petersburgu
7. Uroczystość podpisania porozumienia między MSZ i PIT
8. Członkowie PIT z certyfikatami KIGNET II
9. Przykładowe stoisko PIT na krajowej imprezie targowej
10. Członkowie PIT podczas spływu kajakami
11. Nagrodzony Dworek nad Łąkami
12. Wręczenie nagrody Pani Annie Suurna ze Szwecji

Załącznik nr 1

Lista obecności
na Zebraniu Założycielskim POLSKIEJ IZBY TURYSTYKI
w dniu 25 października 1989 r.

Lp.	Nazwisko i imię	Podmiot gospodarczy	Podpis
1.	Andryiszyn Bogdan	"Grotur" Spółka z o.o. Opole	
2.	Agatowski Witold	KPKS Ostrowiec Świętokrzyski	
3.	Balkowski Ryszard	"Balturist" BUT Pobierowo	
4.	Bis Henryk <i>Andrzej</i>	"Bikol" Spółka z o.o. Ostrołęka	
5.	Bura Wanda	"Bóbr" OSiR Lwówek Śl.	
6.	Bajek Stanisław	"Wisła" OSiR Tarnobrzeg	
7.	Buda Andrzej	OSiR Śliwice	
8.	Bagiński Krzysztof	"Globtour" Spółka z o.o. Warszawa	
9.	Budzik Roman	"Kul-Tur" BP Słupsk	
10.	Borkowski Ireneusz <i>Podolicki Andrzej</i>	"Harctur" BUT Warszawa	
11.	Budzińska Zofia	MOSiR Kozienice	
12.	Biela Leszek	"Panorama" Spółka z o.o. Wrocław	
13.	Celka Zenon	"El-Tourist" WPGT Elbląg	
14.	Czaja Jan	"Beskidy" PT Sucha Beskidzka	
15.	Curyło Janusz	"Guliwer" BPWiP Wrocław	
16.	Czepulanic Jadwiga	"Lubusz" BPiW Gorzów Wlkp.	
17.	Ciemiega Henryk	"Beskid-Tourist" PP Bielsko-Biała	
18.	Czechowski Zbigniew	"Interpegro" PHZ Warszawa BP "Pegrotour"	
19.	Dobosz Kazimierz	"Resovia-Tourist" WPT Rzeszów	
20.	Drobysz Romuald	"Rejs" BT Olsztyn	
21.	Dowgird Maciej	WPT Białystok	
22.	Dorociak Zbigniew	"Rad-Tur" BUT Radom	

- 2 -

23.	Doliński Adam <i>Rukoczy</i>	COIT Warszawa	<i>duj</i>
24.	Działał Henryk	GOSiR Wilczyn	<i>Baszka</i>
25.	Deierling Regina	GOSiR Kołobrzeg	<i>JS</i>
26.	Fornalczyk Joanna	OSiR Poddębice	
27.	Figura Konstanty	"Pol-West" AUTiB Sztum	<i>Hyura</i>
28.	Falkiewicz Czesław	OSiR Olsztyn	<i>JS</i>
29.	Fiorek Witold	"TAU" Warszawa	<i>fiorek</i>
30.	Głowacki Wojciech	"Voytour" PUTiK Warszawa	<i>Włoc</i>
31.	Ganiszewski Waldemar	"Khan" Spółka z o.o. Kołobrzeg	
32.	Glazik Roman	OSiR Grudziądz	<i>Glazik</i>
33.	Giza Jerzy	"Jur An" BUT Brzesko	<i>JS</i>
34.	Golebiowski Marian <i>brp. August S. Biedyński</i>	"Pomerania" WPT Szczecin	<i>JS</i>
35.	Goliszek Ryszard	"Jantar" Krynica Morska	<i>JS</i>
36.	Herbich Maciej	ZPHT Warszawa	
37.	Hlebowicz Mirosław	"Odra-Tourist" PP Wrocław	<i>JS</i>
38.	Hamczyk Deliana	"Azymut" AT Warszawa	<i>JS</i>
39.	Jackiewicz Zbigniew	"Sawatour" BPiT Warszawa	<i>JS</i>
40.	Juszczuk Mirosław	"Lubianianka" WPT Lublin	<i>JS</i>
41.	Janusz Jan	OSiR Świecie	
42.	Jeżewski Zbysław	MOSiR. Ostrów Wlkp.	<i>JS</i>
43.	Janik Rudolf	"Przymorze" SPT Skupsk	<i>JS</i>
44.	Jaworski Wojciech	"Trybunalskie" PPT-H Piotrków	<i>JS</i>
45.	Jaszczak Marek	PT Ciechanów	<i>JS</i>
46.	Korsak Jan	"Jura" WPT Częstochowa	<i>JS</i>
47.	Kaliński Bogdan	"Son-Pol" BT Warszawa	<i>JS</i>

21A

- 3 -

48.	Korzeniowski Paweł	"Paweł" BUT Poznań	<i>Pawl</i>
49.	Kołodziejski Zbigniew	OSiR Morąg	<i>Kołodziejski</i>
50.	Kowal Zbigniew Nahorniak Wiesław	"Sports-Tourist" PISiT Warszawa	<i>Kowal</i>
51.	Kaźmierczak Zbigniew	"Ostoja" BP Łódź	<i>Kaźmierczak</i>
52.	Kurek Marian	"Podhale" PT Nowy Targ	<i>Kurek</i>
53.	Kaczmarek Zdzisław	"Bałtywia" KPT Kołobrzeg	<i>Kaczmarek</i>
54.	Kojtka Bogumiła	"Concordia" Spółka z o.o. Toruń	<i>Kojtka</i>
55.	Smoczyła Marian - Krowc Kulaga Tadeusz	WPT Chełm	<i>Kulaga</i>
56.	Kręcielewski Jan	"Camptur" BTC Warszawa	<i>Kręcielewski</i>
57.	Chendoszko Krzysztof	"Kurpie" OPGT Ostrów Mazowiecki	<i>Chendoszko</i>
58.	Kołodziej Józef	"Tur-Bud" Spółka z o.o. Opole	<i>Kołodziej</i>
59.	Kęścicka Małgorzata	"Artes" Spółka z o.o. Warszawa	<i>Kęścicka</i>
60.	Konopka Alicja	"Gromada" OST Warszawa	<i>Konopka</i>
61.	Krzesinowski Andrzej	"Flisak" WPGT Sandomierz	<i>Krzesinowski</i>
62.	Kmiecik Tadeusz	"Przemysław" WPT Poznań	<i>Kmiecik</i>
63.	Kulwas Jerzy	"Kąpielisko Morskie" PUT Sopot	<i>Kulwas</i>
64.	Kwapisz Zdzisław	"Łódź" PT Łódź	<i>Kwapisz</i>
65.	Koszałkowska Janina	"Jaworzyna" PT Krynica	<i>Koszałkowska</i>
66.	Kubicki Marian	"Poltur" Spółka z o.o. Warszawa	<i>Kubicki</i>
67.	Leśniewski Włodzimierz	"Prasnovia" WPGT Ostrów Wlkp.	<i>Leśniewski</i>
68.	Liberski Zygmunt	"Espero" PP-H Poznań	<i>Liberski</i>
69.	Lewandowska Mariola	"Hajduczek" BT Złoty Stok	<i>Lewandowska</i>
70.	Lebkowska Anna	"Elefant" Spółka z o.o. Bielsko-Biała	<i>Lebkowska</i>
71.	Lyko Marian	"Wawel-Tourist" WPT Kraków	<i>Lyko</i>
72.	Lodygowski Zbigniew Zymla Elżbieta	"Nowi-Tour" Gdańsk-Oliwa	<i>Lodygowski</i>

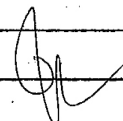
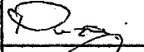

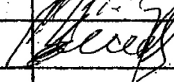
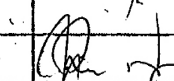

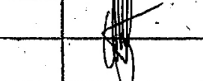
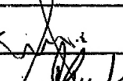
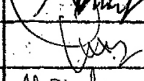
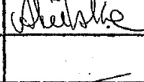
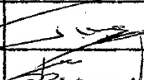
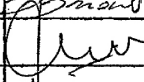
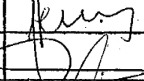

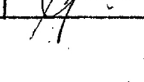

20

- 4 -

73.	Lysio Zdzisław <i>Wisniewski Stanisław</i>	ZG PTTK Warszawa	<i>MW</i>
74.	Matzken Jan	OSiR Puck	
75.	Matuszewicz Bogdan	"Nord" BT Międzyzdroje	
76.	Mikuliszyn Jan	"Urlop" BTPIW Warszawa	<i>25</i>
77.	Majcherek Jacek	"Jacpol" Sp. z o.o. Bielsko-Biała	<i>M</i>
78.	Mikuszewska Barbara	"Noteć" WPT Piła	<i>M</i>
79.	Michnik Zdzisław	"Bieszczady" WPT Lesko	<i>f</i>
80.	Mazurek Krystyna	"Wigry" S-MPT Suwałki	<i>M</i>
81.	<i>Żukowska Mirosława</i> Meissner Edmund	WPT Leszno	<i>2</i>
82.	Michułka Grażyna	"Amex" Spółka z o.o. Wrocław	<i>M</i>
83.	Mordarska Krystyna	"Technolub" PPHiU Lubin	
84.	Maciążek Andrzej	"Juventur" BTM Warszawa	
85.	Mielczarek Alicja	"Czartur" BPIW Leszno	<i>M</i>
86.	Marchewka Jerzy	"Heliotur" PT Toruń	<i>M</i>
87.	Mazur Jerzy	"San" WPT Przemyśl	<i>M</i>
88.	Narusiewicz Aleksandra	OSiR Gorzów Wlkp.	<i>M</i>
89.	Nowakowska Maria	"Wisła" WPT Włocławek	<i>M</i>
90.	Niechwiedowicz Wiesław	"Trap" Spółka z o.o. Gdańsk	
91.	Orski Jerzy	"Śnieżnik" PT Kłodzko	
92.	Oryńczak Jan	"Mazur-Tourist" WPT Olsztyn	
93.	Orszulak Jan	"Turysta" SBT Warszawa	
94.	Ostrowski Andrzej	"Interster" SA TI-G Warszawa	
95.	Ostrowski Jerzy	"Ortur" BPIW Krosno	
96.	Przybyszewski Włodzimierz	"Arkadia" WPGT Skierniewice	<i>M</i>

18

- 5 -

97.	Podhorodecka Wanda	OSiR Lubin	
98.	Ponarski Jerzy	Stożeczny Ośrodek Sportowy W-wa	
99.	Przedpełski Jacek	"Ewa-Tour" Sp. z o.o. Bielawa	
100.	Puza Bogusław	"Jaćwing" Sp. z o.o. Goldapia	
101.	Piotrowski Ryszard	"Tramping" BUT Wrocław	
102.	Piśko Stanisław	"Logostour" BFiT Kraków	
103.	Piekarski Jerzy	"Łysogóry" WPT Kielce	
104.	Raźniewski Jerzy	WPUT Katowice	
105.	Rusinowicz Janusz	"Hel" PUT Władysławowo	
106.	Rząd Tadeusz	OSiR Janów Lubelski	
107.	Rudek Antoni	MOSiR Katowice	
108.	Starkiewicz Andrzej	"Star-Turist" BP Olsztyn	
109.	Sikora Ryszard	"Tatry" TPT Zakopane	
110.	NIPCEZI BRANIK Schubert Stanisław	"Karkonosze" Jelenia Góra	
111.	Stegent Alojzy Kazimierz	"Concordia" Spółka z o.o. Lublin	
112.	Sielska Aldona	"All-Tourist" Dąbrowa Górnicza	
113.	Sobczak Andrzej	DOSiR Wrocław	
114.	Skarżyński Andrzej	"Skatur" BP Łomża	
115.	Szymanek Wiesław	OSiR Toruń	
116.	Semik Kazimierz	"Soła" PT Żywiec	
117.	Skitek Roman	"Jantaria" WPT Koszalin	
118.	Sawicki Henryk	BTM PZMot Warszawa	
119.	Sosnowska-Bieske Zofia	"Igllica" BPTiW Wrocław	
120.	Tomczak Zbigniew	M-GOSiR Oborniki	

12

- 6 -

121.	Trześniowska Janina	OSiR Zamość	<i>[Signature]</i>
122.	Urban Franciszek	"Warta-Tourist" GPT Gorzów Wlkp.	<i>[Signature]</i>
123.	Uryszek Iwona	OSiR Kąty Wrocławskie	<i>[Signature]</i>
124.	Wróbel Zofia	M-GOSiR Kępno	
125.	Wieczorek Zdzisław	MOSiR Puszczykowo	<i>[Signature]</i>
126.	Watemberski Franciszek	MOSiR Lidzbark	<i>[Signature]</i>
127.	Wypijewski Andrzej	"Brda" WPT Bydgoszcz	<i>[Signature]</i>
128.	Witkowski Czesław	"Syrena" WPT Warszawa	<i>[Signature]</i>
129.	Wolan Ryszard	"Wineta" Sp. z o.o. Szczecin	<i>[Signature]</i>
130.	Własienko Wilhelm	OSiR Starogard Gdański	<i>[Signature]</i>
131.	Wróbel Bogusław	"Poprad" PT Nowy Sącz	<i>[Signature]</i>
132.	Wrona Bronisław	"Śnieżnica" Limanowa	<i>[Signature]</i>
133.	Wendycz Franciszek	"Sudety" PT Wałbrzych	<i>[Signature]</i>
134.	Wróbel ^{SUKIENNIK} Zbigniew ^{WIKTOR}	"Air-Tours" BP Warszawa	<i>[Signature]</i>
135.	Zawada Andrzej	"Hermes" PUWiK Warszawa	
136.	Zentner Józef	"Polmarket" Sp. z o.o. Częstochowa	<i>[Signature]</i>
137.	Zaniewski Jerzy	MOSiR Bytów	
138.	Zając Michał	"Ortur" BPiT Warszawa	<i>[Signature]</i>
139.	Ziober Romuald	"Pogórze" WPT Tarnów	<i>[Signature]</i>
140.	Manowiecki Marek	"Orbis" P.P. Warszawa	<i>[Signature]</i>
141.	Zygmunt Wacław	BHU PFOT Warszawa	<i>[Signature]</i>
142.	Zelek Kazimierz	LPGT "Lubtour" Zielona Góra	<i>[Signature]</i>
143.	Zakrzewski Stanisław	"Omnitur" BP Tomaszów Maz.	
144.	Podworski Marcin	"Relaks" BUT Jelenia Góra	

17

Załącznik nr 2

P r o t o k ó ł

Komisji Skrutacyjnej z zebrania założycieli Polskiej Izby Turystyki
w dniu 25 października 1989 r.

Komisja Skrutacyjna w składzie:

Przewodniczący: Nowakowska Maria
Członkowie: Nahorniak Wiesława
Leśnierowski Włodzimierz
Ziobar Romuald
Szymanek Wiesław
Korzeniowski Paweł

stwierdza, że na ogólną liczbę 126 założycieli Polskiej Izby Turystyki
głosowało 95 osób, z tego wszystkie głosy ważne.

Kandydaci do Naczelnej Rady otrzymali następującą ilość głosów:

1. Bagiński Krzysztof - 56	15. Kręcielewski Jan - 71
2. Bajek Stanisław - 53	16. Łyko Marian - 78
3. Bis Andrzej - 52	17. Manowiecki Marek - 69
4. Czechowski Zbigniew - 69	18. Mikuliszyn Jan - 53
5. Dowgird Maciej - 76	19. Oryńczak Jan - 85
6. Falkiewicz Czesław - 57	20. Podworski Marcin - 61
7. Frączek Stefan - 47	21. Ponarski Jerzy - 48
8. Hamczyk Deliana - 45	22. Piśko Stanisław - 70
9. Hamerski Alojzy - 64	23. Sikora Ryszard - 82
10. Hlebowicz Mirosław - 75	24. Sukiennik Władysław - 61
11. Janik Rudolf - 83	25. Własienko Wilhelm - 46
12. Juszczyk Mirosław - 78	26. Wypijewski Andrzej - 81
13. Korsak Jan - 75	27. Zelek Kazimierz - 76
14. Kubicki Marian - 75	

Kandydaci do Naczelnej Komisji Rewizyjnej otrzymali następującą
ilość głosów:

1. Glazik Roman - 41	8. Rudek Antoni - 46
2. Goć Tadeusz - 47	9. Semik Kazimierz - 68
3. Głowacki Wojciech - 47	10. Ulicka Danuta - 60
4. Kaczmarek Zdzisław - 74	11. Wolan Ryszard - 36
5. Kurek Marian - 75	
6. Ćebkowska Anna - 55	
7. Rakoczy Henryk - 56	

Załącznik nr 3

1989.10.25

STATUT
POLSKIEJ IZBY TURYSTYKISĄD REJENT w m.st. WARSZAWIE
w Warszawie
XVI Wydział Gospodarczy
SĄD GOSPODARCY
ul. Świętokrzyska Nr 18Rozdział 1.
Postanowienia ogólne

§ 1.

Polska Izba Turystyki, zwana dalej "Izbą", jest organizacją samorządu gospodarczego, reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej podmiotów w zakresie ich działalności w dziedzinie turystyki.

§ 2.

Terenem działania Izby jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a siedzibą - miasto stołeczne Warszawa.

§ 3.

Izba posiada osobowość prawną.

§ 4.

Izba może tworzyć swoje oddziały terenowe.

§ 5.

Izba może być członkiem międzynarodowych i krajowych organizacji wspierających rozwój gospodarczy lub zainteresowanych rozwojem turystyki.

§ 6.

Izba używa pieczęci okrągłej z napisem w otoku: "Polska Izba Turystyki".

- 2 -
Rozdział 2.

Podstawowe zadania oraz sposoby i formy ich realizacji

§ 7.

1. Do podstawowych zadań Izby należy:

- 1) reprezentowanie interesów gospodarczych swoich członków,
- 2) przyczynianie się do rozwoju turystyki,
- 3) organizowanie działań i współdziałanie w przedsięwzięciach zapewniających materialne warunki rozwoju gospodarki turystycznej oraz jej doskonalenie,
- 4) podnoszenie poziomu i kultury obsługi turystów,
- 5) kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej.

2. Zadaniami Izby w dziedzinie turystyki są objęte zjawiska społeczno-gospodarcze związane z okresową zmianą miejsca pobytu w celach poznawczych, wypoczynkowych lub zdrowotnych.

§ 8.

Izba realizuje swoje zadania przez:

- 1) udzielanie pomocy i porad swoim członkom, organizowanie współpracy między nimi i wspieranie ich inicjatyw gospodarczych,
- 2) inicjowanie badań rynku turystycznego oraz wyrażanie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki w zakresie turystyki,
- 3) uczestniczenie w przygotowywaniu projektów aktów normatywnych dotyczących spraw objętych podstawowymi zadaniami Izby,
- 4) dokonywanie analiz i ocen wdrażania oraz funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących działalności gospodarczej w zakresie turystyki,
- 5) popieranie rozwoju kształcenia zawodowego, wspieranie nauki zawodu w zakładach pracy oraz inspirowanie i organizowanie dokształcania oraz doskonalenia zawodowego w dziedzinie turystyki,
- 6) delegowanie swoich przedstawicieli, na zaproszenie organów państwowych, do uczestniczenia w pracach instytucji doradczo-opiniotwórczych w sprawach turystyki,

- 3 -

- 7) opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obszarze gospodarczym,
- 8) opracowywanie ekspertyz i opinii o zwyczajach dotyczących działalności gospodarczej w dziedzinie turystyki,
- 9) informowanie o funkcjonowaniu podmiotów gospodarczych oraz wyrażanie opinii o stanie rozwoju gospodarczego w dziedzinie turystyki,
- 10) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej oraz organizowanie wystaw i wymiany doświadczeń pomiędzy członkami Izby,
- 11) wykonywanie zadań zastrzeżonych w przepisach prawa dla administracji państwowej w dziedzinie turystyki, powierzonych Izbie przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,
- 12) podejmowanie działalności gospodarczej na zasadach określonych ogólnie obowiązującymi przepisami,
- 13) organizowanie i stwarzanie warunków do rozstrzygnięcia sporów w drodze postępowania polubownego i pojednawczego oraz uczestniczenie na odrębnie określonych zasadach w postępowaniu sądowym w związku z działalnością gospodarczą członków Izby.

Rozdział 3.

Członkowie, ich prawa i obowiązki

§ 9.

Członkowie Izby dzielą się na:

- 1) zwyczajnych,
- 2) honorowych.

3) *stowarzyszeni* - 81

§ 10.

Członkiem zwyczajnym może być każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie turystyki, z wyjątkiem osób fizycznych prowadzących taką działalność jako uboczne zajęcie zarobkowe.

§ 11.

Członkiem honorowym może być osoba fizyczna, szczególnie zasłużona dla rozwoju turystyki.

4
§ 12.

Członek zwyczajny ma prawo:

- 1) uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu Izby z głosem stanowiącym,
- 2) wybierać i być wybieranym do władz Izby,
- 3) zgłaszać postulaty i wnioski wobec władz Izby,
- 4) korzystać ze świadczeń wynikających z działalności Izby.

§ 13.

Członek zwyczajny jest obowiązany:

- 1) brać czynny udział w realizacji zadań Izby,
- 2) przestrzegać postanowień statutu i uchwał władz Izby,
- 3) regularnie opłacać składki członkowskie.

§ 14.

Członek honorowy ma prawo:

- 1) uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu Izby z głosem doradczym,
- 2) być wybieranym do władz Izby,
- 3) korzystać ze świadczeń wynikających z działalności Izby.

§ 15.

Członek honorowy jest obowiązany przestrzegać postanowień statutu i uchwał władz Izby.

§ 16.

Członkowie Izby nie będący osobami fizycznymi są reprezentowani w Walnym Zgromadzeniu Izby przez swoich przedstawicieli.

§ 17.

1. Przyjęcie w poczet członków zwyczajnych następuje na podstawie zgłoszenia przyjętego przez Naczelną Radę.
2. Godność członka honorowego nadaje Walne Zgromadzenie Izby.

- 5 -

§ 18.

1. Członkostwo ustaje wskutek:

- 1) wystąpienia członka z Izby,
- 2) skreślenia z listy członków Izby,
- 3) wykluczenia członka z Izby,
- 4) rozwiązania Izby lub podmiotu gospodarczego będącego członkiem Izby,
- 5) zaprzestania działalności gospodarczej przez podmiot gospodarczy będący członkiem Izby.

2. Członek Izby może być skreślony z listy członków, jeżeli nie bierze czynnego udziału w realizacji zadań i celów Izby bądź zalega z opłatą składek członkowskich za okres przekraczający 12 miesięcy.

3. Członek Izby może być wykluczony z Izby, jeżeli działa wbrew istotnym interesom Izby naruszając postanowienia statutu bądź uchwał władz Izby.

4. Skreślenia z listy członków oraz wykluczenia dokonuje Naczelna Rada.

5. Od uchwały Naczelnej Rady w sprawie skreślenia bądź wykluczenia służy odwołanie do Walnego Zgromadzenia Izby. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Naczelnej Rady w terminie 30 dni od daty otrzymania uchwały.

Rozdział 4.

Naczelne władze Izby

§ 19.

1. Naczelnymi władzami Izby są:
 - 1) Walne Zgromadzenie Izby,
 - 2) Naczelna Rada,
 - 3) Prezydium Naczelnej Rady,
 - 4) Naczelna Komisja Rewizyjna
2. Kadencja władz trwa 4 lata.

§ 20.

1. Ukonstytuowanie Naczelnej Rady i Komisji Rewizyjnej następuje na pierwszych ich zebraniach, którym przewodniczy przewodniczący Walnego Zgromadzenia Izby.

- 6 -

2. W razie ustąpienia członka Naczelnej Rady lub Komisji Rewizyjnej władzom tym przysługuje prawo kooptacji, z tym że liczba dokooptowanych członków nie może przekroczyć 1/3 liczby członków pochodzących z wyboru.

104 - "1 Naczelnej Rady - 91

§ 21.

1. Jeżeli szczególne postanowienia statutu nie stanowią inaczej, uchwały władz Izby zapadają zwykłą większością głosów, przy czym dla ich ważności wymagana jest obecność co najmniej połowy liczby osób uprawnionych do głosowania. W razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

2. Głosowanie odbywa się jawnie, chyba że inaczej stanowi postanowienie statutu bądź uchwała władzy Izby.

Walne Zgromadzenie Izby

§ 22.

Walne Zgromadzenie Izby jest najwyższą władzą Izby.

§ 23.

1. Do kompetencji Walnego Zgromadzenia Izby należy:

- 1) uchwalanie kierunków i programów działania,
- 2) uchwalanie zmian statutu,
- 3) wybór władz w głosowaniu tajnym,
- 4) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Naczelnej

Rady,

- 5) udzielanie absolutorium ustępującej Naczelnej Radzie na wniosek Naczelnej Komisji Rewizyjnej,
- 6) podejmowanie uchwał w sprawach:
 - a) finansowania wspólnych przedsięwzięć,
 - b) zasad współpracy między członkami,
- 7) ustalanie budżetu, wysokości wpisowego i składek członkowskich,

8) nadawanie godności członka honorowego,

9) rozpatrywanie odwołań od decyzji Naczelnej Rady w sprawie skreślenia z listy członków bądź wykluczenia członka,

- 7 -

10) rozpatrywanie spraw wniesionych przez Naczelną Radę lub Naczelną Komisję Rewizyjną,

11) podjęcie uchwały w sprawie rozwiązania Izby i przekazania jej majątku.

2. Uchwały w sprawach określonych w ust. 1 pkt 1,2,6,7 i 9 wymagają dla swej ważności kwalifikowanej większości co najmniej $\frac{2}{3}$ liczby głosów.

§ 24.

Walne Zgromadzenia Izby mogą być zwyczajne lub nadzwyczajne.

§ 25.

1. Zwyczajne Walne Zgromadzenie Izby jest zwoływane stosownie do potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na rok.

2. Termin, miejsce i porządek obrad Walnego Zgromadzenia Izby ustala Naczelna Rada i zawiadamia o tym członków Izby nie później niż na miesiąc przed terminem Walnego Zgromadzenia Izby.

§ 26.

1. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Izby jest zwoływane przez Naczelną Radę z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji Rewizyjnej, bądź co najmniej $\frac{1}{3}$ liczby członków zwyczajnych.

2. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Izby jest zwoływane w ciągu 14 dni od daty zgłoszenia wniosku w sprawie jego zwołania.

§ 27.

1. W Walnym Zgromadzeniu Izby biorą udział:

- 1) z głosem stanowiącym członkowie zwyczajni Izby,
- 2) z głosem doradczym - członkowie honorowi oraz członkowie naczelnych władz, jeżeli nie są delegatami na Walne Zgromadzenie Izby oraz osoby zaproszone.

2. Członkowie Izby nie-będący osobami fizycznymi są reprezentowani w Walnym Zgromadzeniu Izby poprzez swoich przedstawicieli.

- 8 -

Naczelna Rada

§ 28.

Naczelna Rada jest organem zarządzającym w okresach między Walnymi Zgromadzeniami Izby.

§ 29.

Do kompetencji Naczelnej Rady należy:

- 1) reprezentowanie Izby na zewnątrz,
- 2) kierowanie działalnością Izby między posiedzeniami Walnego Zgromadzenia Izby,
- 3) nadzór nad realizacją uchwał Walnego Zgromadzenia Izby,
- 4) zarządzanie majątkiem Izby,
- 5) zaciąganie zobowiązań w imieniu Izby w ramach uchwalonego budżetu,
- 6) rozpatrywanie sporów między członkami, powstałych na tle ich działalności w Izbie,
- 7) zwoływanie Walnych Zgromadzeń Izby,
- 8) powoływanie organów opiniotawczo-doradczych Naczelnej Rady,
- 9) przyjmowanie nowych członków, skreślanie z listy członków oraz wykluczanie członków Izby,
- 10) wykonywanie innych czynności nie zastrzeżonych do kompetencji innych władz Izby.

§ 30.

Naczelna Rada składa się z 11 - 30 osób, w tym przewodniczącego, 2 - 4 wiceprzewodniczącego, sekretarza generalnego i skarbnika.

§ 31.

1. Posiedzenia Naczelnej Rady są zwoływane stosownie do potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.

- 9 -

2. Termin, miejsce i porządek obrad Naczelnej Rady ustala jej przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej połowy liczby członków Naczelnej Rady, zawiadamiając o tym jej członków nie później niż 14 dni przed terminem posiedzenia.

Prezydium Naczelnej Rady

§ 32.

1. Prezydium wykonuje pomiędzy posiedzeniami Naczelnej Rady jej uprawnienia, zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Naczelną Radę.

2. W skład Prezydium wchodzi: przewodniczący, wiceprzewodniczący, sekretarz generalny, skarbnik oraz 3 - 6 członków.

3. Szczegółową organizację oraz zakres i tryb działania prezydium określa regulamin uchwalony przez Naczelną Radę.

Naczelna Komisja Rewizyjna

§ 33.

Naczelna Komisja Rewizyjna jest organem kontrolnym Izby.

§ 34.

Do kompetencji Naczelnej Komisji Rewizyjnej należy:

- 1) przeprowadzenie, co najmniej raz w roku, kontroli całości kształtu działalności Izby,
- 2) ocena działalności statutowej i finansowej Izby oraz występowanie z odpowiednimi wnioskami,
- 3) żądanie od Naczelnej Rady i innych organów wyjaśnień w sprawie ich działalności,
- 4) określanie terminu i sposobu usunięcia dostrzeżonych nieprawidłowości,
- 5) występowanie z wnioskami w sprawie absolutorium dla Naczelnej Rady.

§ 35.

1. Naczelna Komisja Rewizyjna składa się z 5 - 11 członków, w tym przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.

- 10 -

2. Postanowienie § 31 Statutu stosuje się odpowiednio.

§ 36.

Członkowie Naczelnej Komisji Rewizyjnej mają prawo brać udział w posiedzeniach Naczelnej Rady.

§ 37.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą być członkami innych władz Izby.

Rozdział 5.
Oddziały

§ 38.

Oddziały Izby mogą być tworzone na obszarze, na którym działa co najmniej 7 członków Izby.

§ 39.

Podstawowym zadaniem oddziału jest grupowanie członków Izby na obszarze działania oddziału dla realizacji statutowych celów Izby.

§ 40.

1. Władzami oddziału są:
 - 1) Walne Zgromadzenie,
 - 2) Rada,
 - 3) Komisja Rewizyjna.
2. Kadencja władz trwa 4 lata.
3. Postanowienia § 20 i 21 statutu stosuje się odpowiednio.

§ 41.

1. Do kompetencji Walnego Zgromadzenia należy:
 - 1) uchwalanie programów działania na obszarze oddziału,

- 11 -

- 2) wybór władz oddziału w głosowaniu tajnym,
- 3) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Rady i Komisji Rewizyjnej,
- 4) udzielanie absolutorium ustępującej Radzie na wniosek Komisji Rewizyjnej,
- 5) podejmowanie uchwał w sprawach finansowania wspólnych przedsięwzięć oraz zasad współpracy między członkami na obszarze oddziału,
- 6) rozpatrywanie spraw wniesionych przez Radę lub Komisję Rewizyjną.

2. Postanowienia § 24 - 26 statutu stosuje się odpowiednio.

§ 42.

1. W Walnym Zgromadzeniu biorą udział:
 - 1) z głosem stanowiącym członkowie zwyczajni Izby mający siedzibę na obszarze działania oddziału,
 - 2) z głosem doradczym - członkowie honorowi oraz członkowie władz oddziału, jeżeli nie są delegatami na Walne Zgromadzenie.
2. Członkowie nie będący osobami fizycznymi są reprezentowani w Walnym Zgromadzeniu przez swoich przedstawicieli.

§ 43.

- Do kompetencji Rady należy:
- 1) reprezentowanie oddziału na zewnątrz,
 - 2) kierowanie działalnością oddziału pomiędzy posiedzeniami Walnego Zgromadzenia,
 - 3) zapewnienie warunków realizacji uchwał Walnego Zgromadzenia Izby oraz Naczelnej Rady,
 - 4) zaciąganie zobowiązań w imieniu Izby w ramach uchwalonego budżetu,
 - 5) zwoływanie Walnego Zgromadzenia,
 - 6) wykonywanie innych czynności nie zastrzeżonych do kompetencji innych władz Izby.

§ 44.

1. Rada składa się z 3 - 15 osób, w tym przewodniczącego,

- 12 -

- 1 - 2 wiceprzewodniczących, sekretarza i skarbnika.
2. Postanowienie § 31 statutu stosuje się odpowiednio.

§ 45.

Do kompetencji Komisji Rewizyjnej należy:

- 1) przeprowadzanie, co najmniej raz w roku, kontroli całokształtu działalności oddziału,
- 2) ocena działalności statutowej i finansowej oddziału oraz występowanie z odpowiednimi wnioskami,
- 3) żądanie od Rady wyjaśnień w sprawie jej działalności oraz określanie terminu i sposobu usunięcia dostrzeżonych nieprawidłowości,
- 4) występowanie z wnioskiem w sprawie absolutorium dla Rady.

§ 46.

1. Komisja Rewizyjna składa się z 3 - 7 członków, w tym przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.
2. Postanowienia § 31 i 37 statutu stosuje się odpowiednio.

§ 47.

1. Oddziały mogą mieć wojewódzki lub międzywojewódzki charakter.
2. Szczegółową organizację wewnętrzną oraz zakres i tryb działania oddziału określa regulamin uchwalony przez Naczelną Radę.

Rozdział 6.

Biuro Izby

§ 48.

1. Biuro Izby jest aparatem etatowym Naczelnej Rady.
- ~~2. Pracami Biura kieruje sekretarz generalny.~~
3. Sekretarz generalny jest upoważniony do podejmowania decyzji finansowych w ramach uchwalonego budżetu Izby.

- 13 -

§ 49.

Organizację wewnętrzną oraz zakres działania Biura określa regulamin uchwalony przez Naczelną Radę.

Rozdział 7.

Majątek i środki finansowe

§ 50.

Na majątek Izby składają się nieruchomości, ruchomości i środki finansowe.

§ 51.

Środki finansowe Izby składają się:

- 1) ze składek członkowskich,
- 2) z wpływów z działalności gospodarczej oraz dochodów majątku Izby,
- 3) z dotacji i darowizn, spadków i zapisów.

§ 52.

Dla ważności oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych Izby wymagane jest zgodne pisemne współdziałanie przewodniczącego oraz skarbnika lub dwóch upoważnionych przedstawicieli Naczelnej Rady.

Rozdział 8.

Zmiana statutu, rozwiązanie

§ 53.

1. Zmiana statutu i rozwiązanie Izby wymaga uchwały Walnego Zgromadzenia Członków podjętej większością 2/3 liczby głosów w obecności co najmniej połowy liczby delegatów.

- 14 -

2. Wrazie podjęcia przez Walne Zgromadzenie Izby uchwały o rozwiązaniu Izby, Walne Zgromadzenie Członków zdecydowało o przeznaczeniu majątku Izby i powoła komisję likwidacyjną.

x

x x

Przyjęcie statutu potwierdzają założyciele przez złożenie na nim swoich podpisów:

Lp.	Nazwa i adres podmiotu gospodarczego	Podpis osoby reprezentującej podmiot gospodarczy (nazwisko i imię, stanowisko) oraz pieczęć
1.	2.	3.
1.	Biznes Turystyczny Czł. w. p. m. g. o. o. s. "P. A. M. P. T. v. II"	Jan Kufarski dyrektor
2.	KRAJEWSKIE PRZEDSIĘWZIĘCIE TURYSTYCZNE "ARIEL - TOURIST"	Władysław Szymborski DYREKTOR
3.	Wishore Investments Oliś	Marek Mamonowicz
4.	Przedsiębiorstwo "Podhale" Nowy Targ	Marian Kuchel - dyrektor
5.	Włoskie Spółki i Pelcegi TO RUN ul. Borkowa 12, Łódź 91-112	DYREKTOR mgr inż. Wiesław Szymborski

11

Niniejszy odpis wydany, został
z akt rejestrowych 46-7

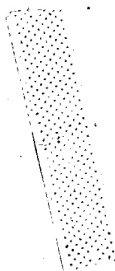
Polska Izba

Turystyki

Sądu Rejonowego dla Warszawy
Pragi w Warszawie, Wydział I

Warszawa, dnia

[Signature]
Sekretarz

Skasowano zł. 10.000
w znaczkach sądowych
dnia 23 01 1990 r.

Sekretarz
[Signature]

Załącznik nr 4

Sygn. akt XVI GS Rej JG 4/89

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 1990 r.

Sąd Wojewódzki w Warszawie Wydział XVI Gospodarczy -
Rejonowy Rejestrowy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR.D. Mydlowska

Sędziowie

Ławnicy

Protokółant

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 1990 r. w Warszawie

przy udziale*) (Wymienić prokuratora lub przedstawiciela organizacji społecznej jeśli brał udział)

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa*)
(wniosku*)

Polskiej Izby Turystyki

przeciwko

o wpis

postanawia: wpisać do rejestru izb
 rubryka 1 - 1
 rubryka 2 - 10 stycznia 1990 r.
 rubryka 3 - Polska Izba Turystyki, Warszawa
 00-687, ul. Wspólna 70
 rubryka 4 - Rzeczypospolita Polska

*) Zbędne słowa skreślić.

MS/C post. 2. Postanowienie sądu I instancji.

Załącznik nr 5

D E K L A R A C J A W A R S Z A W S K A

Zebrani na spotkaniu w Warszawie w dniu 12 maja 2003 r. prezesi i przedstawiciele krajowych związków biur podróży krajów kandydujących do Unii Europejskiej z zadowoleniem odnotowują fakt rozpoczęcia przez Komisję Unii Europejskiej procesu legislacyjnego zmierzającego do nowelizacji szóstej dyrektywy UE w części dotyczącej specjalnych regulacji w opodatkowaniu biur podróży i innych organizatorów turystyki.

Popieramy główne kierunki zmian tej dyrektywy zawarte w projekcie przedstawionym przez Komisję Unii Europejskiej z dnia 8 lutego 2002 r., a szczególnie opowiadamy się za rozszerzeniem specjalnych procedur opodatkowania usług turystycznych także na przypadki, gdy usługi te oferowane są przez organizatorów turystyki innym współpracującym z nimi przedsiębiorstwom.

Mając świadomość znaczenia zmian wprowadzanych planowaną nowelizacją dla kształtowania na europejskim rynku turystycznym relacji sprzyjających współpracy biur podróży obecnych i przyszłych krajów Unii Europejskiej, opowiadamy się za ich jak najszybszym uchwaleniem.

Upoważniamy władze ECTAA – organizacji, której członkiem jesteśmy lub zamierzamy być, do reprezentowania naszych wspólnych interesów wobec organów Unii, za które uznajemy dokonanie nowelizacji szóstej dyrektywy UE w terminie umożliwiającym adaptację przepisów do ustawodawstwa podatkowego naszych krajów jeszcze przed przyjęciem w poczet krajów członkowskich Unii Europejskiej.

Zobowiązujemy się do niezwłocznego zwrócenia uwagi rządów naszych krajów na znaczenie planowanej nowelizacji dla rozwoju działalności biur podróży po przystąpieniu do Unii Europejskiej.

Pragniemy podkreślić, iż niedokonanie nowelizacji szóstej dyrektywy UE doprowadzi do sprzecznej z ideą Unii Europejskiej sytuacji, iż dzień przyjęcia do Unii będzie początkiem pogorszenia warunków współpracy pomiędzy biurami podróży w obecnych i przyszłych krajach Unii Europejskiej.

Stoimy na stanowisku, iż fakt przystąpienia do Unii nie może być okazją dla rządów naszych krajów do zwiększenia obciążeń podatkowych dla przemysłu turystycznego.

Maja Stanić, Croatia

Walter Krombach, Belgium

Gundega Zeltina, Latvia

Michael de Blust, Belgium

Kersti Kont, Estonia

Zita Zvarikova, Slovakia

Joseph Borg Olivier, Malta

Tamas Petrik, Hungary

Jan Korsak, Poland

Materiały płatne ze środków Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Załącznik nr 6

**Porozumienie
o współpracy w zakresie poprawy warunków funkcjonowania
Gastronomii i rozwoju Turystyki**

1. Polska Izba Turystyki, którą reprezentuje Pan Jan Korsak - Prezes Izby,
2. Krakowska Kongregacja Kupiecka, którą reprezentuje Pan Wiesław Jopek – Prezydent Kongregacji,
3. Krakowska Izba Turystyki, którą reprezentuje Pan Marek Babuška – Prezes Izby,
4. Stowarzyszenie Gastronomików Rynku Głównego, które reprezentuje Pan Leszek Lęjkowski – Prezes Stowarzyszenia,
5. Małopolska Izba Hotelarska „Gremium”, którą reprezentuje Pan Jacek Czepczyk – Prezes Izby,
6. Polskie Zrzeszenie Hoteli oddział w Krakowie, które reprezentuje Pan Tomasz Kowalski,
7. Małopolska Organizacja Turystyczna, która reprezentuje Pan Paweł Mierniczak – Dyrektor Biura,
8. Stowarzyszenie Konferencji i Kongresów w Polsce, które reprezentuje Pan Piotr Wielczek – Prezes Stowarzyszenia,
9. Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie, którą reprezentuje Pan Andrzej Zdebski – Prezydent Izby,

dalej łącznie zwani „Stronami”,

- mając na względzie, że Gastronomia, jako istotny element oferty turystycznej i ważny czynnik aktywizacji rynku pracy, ma znaczący wpływ na rozwój Turystyki,
- zważywszy, że otoczenie prawne nie sprzyja Gastronomii, a niektóre przepisy prawno-podatkowe tworzą niekorzystne warunki jej funkcjonowania,
- przekonani, że poprawa warunków funkcjonowania Gastronomii przyczyni się do rozwoju Turystyki,

zawierają niniejsze Porozumienie o treści następującej:

§ 1.

Strony wyrażają wolę wspólnego działania na rzecz poprawy warunków funkcjonowania Gastronomii i rozwoju Turystyki.

Dla realizacji tego celu Strony podejmować będą, w granicach wyznaczonych postanowieniami obowiązujących je statutów, prawem dozwolone działania w interesie Gastronomii i Turystyki.

Strony będą również wspierać wszelkie inicjatywy służące poprawie sytuacji Gastronomii i Turystyki.

W szczególności Strony będą inicjować zmiany przepisów prawa ograniczających bądź utrudniających funkcjonowanie Gastronomii i Turystyki oraz stanowiących przeszkodę w ich rozwoju, w tym przepisów podatkowych wyłączających możliwość wliczania w koszty działalności przedsiębiorcy usług gastronomicznych oraz odliczania podatku VAT zapłaconego za usługi gastronomiczne.

Strony będą również wspierać działania podejmowane w interesie Gastronomii i Turystyki przez inne osoby i podmioty.

Załącznik nr 7

*Tekst jednolity***STATUT
POLSKIEJ IZBY TURYSTYKI****ROZDZIAŁ 1.
Postanowienia ogólne****§ 1.**

Polska Izba Turystyki, zwana dalej "Izbą", jest organizacją samorządu gospodarczego, reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej przedsiębiorców w zakresie ich działalności w dziedzinie turystyki, w szczególności wobec organów władzy publicznej.

§ 2.

Terenem działania Izby jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedzibą - miasto stołeczne Warszawa. Izba realizuje swoje cele na obszarze kraju i za granicą.

§ 3.

Izba posiada osobowość prawną.

§ 4.

1. Izba zrzesza swoich członków na zasadzie dobrowolności, partnerstwa i wzajemnego poszanowania interesów.
2. Działalność Izby nie może naruszać samodzielności członków Izby ani też wkraczać w ich sprawy wewnętrzne.

§ 5.

Izba może tworzyć Oddziały Wojewódzkie z siedzibami w miastach będących siedzibami wojewody lub marszałka województwa oraz Przedstawicielstwa Terenowe w miastach innych niż wojewódzkie. Oddziały Wojewódzkie używają w nazwie określenia „Polska Izba Turystyki” i nazwy województwa, w którym mają siedzibę. Rada Naczelna może również ustalić, że siedzibą Oddziału Wojewódzkiego jest miasto nie będące siedzibą wojewody lub marszałka województwa.

§ 6.

1. Oddział Wojewódzki Izby może uzyskać osobowość prawną, jeżeli:
 - a) ma co najmniej dwuletni okres działalności oraz
 - b) Walne Zgromadzenie Oddziału Wojewódzkiego podjęło większością 2/3 głosów uchwałę wyrażającą zgodę na uzyskanie osobowości prawnej przez Oddział Wojewódzki.
2. Oddział Wojewódzki uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.
3. Zarząd Oddziału Wojewódzkiego reprezentuje Oddział Wojewódzki w postępowaniu przed sądem rejestrowym.

§ 7.

W przypadku podjęcia przez Walne Zgromadzenie Oddziału Wojewódzkiego uchwały wyrażającej zgodę na uzyskanie osobowości prawnej przez Oddział Wojewódzki Rada Naczelna tworzy Oddział Wojewódzki posiadający osobowość prawną w rozumieniu art. 7¹ ust. 1 ustawy o izbach gospodarczych.

§ 8.

Izba może być członkiem międzynarodowych i krajowych organizacji wspierających rozwój gospodarczy lub zainteresowanych rozwojem turystyki.

§ 9.

Izba używa pieczęci okrągłej z napisem w otoku: "Polska Izba Turystyki". Logo Izby określa Rada Naczelna.

ROZDZIAŁ 2.**Podstawowe zadania oraz sposoby i formy ich realizacji****§ 10.**

Do podstawowych zadań Izby należy:

- 1) reprezentowanie interesów gospodarczych swoich członków,
- 2) obrona godności, praw i interesów gospodarczych swoich członków,
- 3) przyczynianie się do rozwoju turystyki,
- 4) organizowanie działań i współdziałanie w przedsięwzięciach zapewniających materialne warunki rozwoju gospodarki turystycznej oraz jej doskonalenie,
- 5) podnoszenie poziomu i kultury obsługi turystów,
- 6) kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej.

§ 11.

Izba realizuje swoje zadania w szczególności przez:

- 1) udzielanie pomocy i porad swoim członkom, organizowanie współpracy między nimi i wspieranie ich inicjatyw gospodarczych,
- 2) inicjowanie badań rynku turystycznego oraz wyrażanie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki w zakresie turystyki,
- 3) uczestniczenie w przygotowywaniu projektów aktów normatywnych dotyczących spraw objętych podstawowymi zadaniami Izby,
- 4) dokonywanie analiz i ocen wdrażania oraz funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących działalności gospodarczej w zakresie turystyki,
- 5) wspieranie oraz organizowanie kształcenia kadr dla turystyki,
- 6) delegowanie swoich przedstawicieli, na zaproszenie organów państwowych, do uczestniczenia w pracach instytucji doradczo – opiniodawczych w sprawach turystyki,
- 7) kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w turystyce,
- 8) opracowywanie ekspertyz i opinii o zwyczajach dotyczących działalności gospodarczej w dziedzinie turystyki,
- 9) informowanie o funkcjonowaniu przedsiębiorców oraz wyrażanie opinii o stanie rozwoju gospodarczego w dziedzinie turystyki,
- 10) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej oraz organizowanie wystaw i wymiany doświadczeń pomiędzy członkami Izby,
- 11) wykonywanie zadań zastrzeżonych w przepisach prawa dla administracji państwowej w dziedzinie turystyki, powierzonych Izbie przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,
- 12) podejmowanie działalności gospodarczej na zasadach określonych ogólnie obowiązującymi przepisami,
- 13) organizowanie i stwarzanie warunków do rozstrzygnięcia sporów w drodze postępowania polubownego i pojednawczego oraz uczestniczenie na odrębnie określonych zasadach w postępowaniu sądowym w związku z działalnością gospodarczą członków Izby.

ROZDZIAŁ 3.
Członkowie, ich prawa i obowiązki

§ 12.

Członkowie Izby dzielą się na:

- 1) zwyczajnych
- 2) honorowych
- 3) stowarzyszonych

§ 13.

1. Członkiem zwyczajnym Izby może być każdy przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie turystyki co najmniej 1 rok, utworzony zgodnie z przepisami polskiego prawa i posiadający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rada Naczelna określa zasady przyjmowania w poczet członków w formie regulaminu.
2. Rada Naczelna ma prawo podjęcia decyzji o zachowaniu członkostwa w Izbie przez dotychczasowego członka zwyczajnego Izby w przypadku zmiany formy prawnej jego działalności.

§ 14.

Członek zwyczajny lub osoba reprezentująca członka zwyczajnego ma prawo:

- 1) uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu Oddziału Wojewódzkiego z głosem stanowiącym,
- 2) wybierać i być wybieranym do władz Izby,
- 3) zgłaszać postulaty i wnioski wobec władz Izby,
- 4) korzystać ze świadczeń wynikających z działalności Izby.

§ 15.

1. Członek Izby obowiązany jest prowadzić działalność zawodową zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, postanowieniami Statutu i uchwał organów Izby oraz dobrymi obyczajami. W szczególności członek Izby jest obowiązany w swojej działalności zawodowej do rzetelności i należytej staranności.
2. Członek Izby obowiązany jest dbać o jej dobre imię; nie może podejmować działań bądź dopuszczać się zaniechań, które godziłyby w dobre imię Izby.

§ 16.

Członek Zwyczajny jest obowiązany:

- 1/ brać czynny udział w realizacji zadań Izby,
- 2/ przestrzegać postanowień Statutu i uchwał władz Izby,
- 3/ regularnie opłacać składki członkowskie,
- 4/ brać czynny udział w pracy Oddziału Wojewódzkiego.

§ 17.

Członkiem honorowym może być osoba fizyczna, szczególnie zasłużona dla rozwoju turystyki.

§ 18.

Członek honorowy ma prawo:

- 1) uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu Delegatów Izby oraz w Walnym Zgromadzeniu Oddziału Wojewódzkiego z głosem doradczym,
- 2) być wybieranym do władz Izby,
- 3) korzystać ze świadczeń wynikających z działalności Izby.

§ 19.

Członek honorowy jest obowiązany przestrzegać postanowień Statutu i uchwał władz Izby.

§ 20.

1. Osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną zainteresowane działalnością Polskiej Izby Turystyki, a nie spełniające warunków umożliwiających uzyskanie członkostwa zwyczajnego mogą uzyskać status członka stowarzyszonego.
2. Członek stowarzyszony ma prawo:
 - a) uczestniczyć z głosem doradczym w pracach organów Izby,
 - b) zgłaszać postulaty i wnioski wobec władz Izby,
 - c) korzystać ze świadczeń wynikających z działalności Izby.
3. Członek stowarzyszony jest obowiązany:
 - a) przestrzegać Statutu i uchwał władz Izby,
 - b) regularnie opłacać składkę członkowską.
4. Członek stowarzyszony, jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia, w którym spełnia warunki umożliwiające przyjęcie w poczet członków zwyczajnych złożyć we właściwym Oddziale Wojewódzkim wniosek o przyjęcie w poczet członków zwyczajnych.

§ 21.

1. Decyzję o przyjęciu w poczet członków zwyczajnych i stowarzyszonych podejmuje Rada Naczelna na podstawie aplikacji zawierającej rekomendację dwóch członków Polskiej Izby Turystyki, w oparciu o pozytywną opinię właściwego Oddziału Wojewódzkiego.
2. Godność członka honorowego nadaje Walne Zgromadzenie Delegatów Izby.

§ 22.

1. Dokumentem potwierdzającym członkostwo w Izbie jest certyfikat członkostwa podpisany przez Prezesa Izby.
2. Rada Naczelna Izby określa zasady prowadzenia rejestru członków Izby.

§ 23.

1. Członkostwo ustaje wskutek:
 - a) wystąpienia członka z Izby,
 - b) skreślenia z listy członków Izby,
 - c) wykluczenia członka z Izby,
 - d) rozwiązania Izby lub przedsiębiorcy będącego członkiem Izby,
 - e) zaprzestania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę będącego członkiem Izby.
2. Członek Izby może być skreślony z listy członków, jeżeli nie bierze czynnego udziału w realizacji zadań i celów Izby bądź zalega z opłatą składek członkowskich za okres przekraczający 6 miesięcy, a także, jeżeli nie wykonał obowiązku określonego w § 20 ust. 4.
3. Członek Izby może być wykluczony z Izby, jeżeli rażąco narusza postanowienia statutu lub uchwały władz Izby, a w szczególności narusza dobre imię Izby lub w inny sposób działa na szkodę Izby lub wbrew jej interesom.
4. Skreślenia z listy członków oraz wykluczenia dokonuje Rada Naczelna.
5. Od Uchwały Rady Naczelnej w sprawie skreślenia bądź wykluczenia służy odwołanie do Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Naczelnej w terminie 30 dni od daty otrzymania uchwały.

ROZDZIAŁ 4. Kongres Polskiej Izby Turystyki

§ 24.

1. Kongres Polskiej Izby Turystyki jest uroczystym zgromadzeniem wszystkich członków Izby: honorowych, zwyczajnych i stowarzyszonych oraz delegatów i członków władz Izby, a także zaproszonych na Kongres przedstawicieli samorządu turystycznego i władzy publicznej.
2. Kongres Izby jest zwoływany przez Radę Naczelną w przypadkach uzasadnionych wyjątkowo ważnym interesem Izby, a w szczególności interesem polskiej turystyki, w celu ich rozważenia i wypracowania stanowiska Izby.
3. Zwołując Kongres Rada Naczelna ustala przedmiot obrad Kongresu.
4. Do kompetencji Kongresu należy podejmowanie uchwał wyrażających jego stanowisko w szczególności postaci apelu, odezwy, postulatu, wniosku lub opinii.
5. Kongres prowadzi obrady według regulaminu ustalonego przez Radę Naczelną.
6. Prawo głosowania w czasie obrad Kongresu przysługuje każdemu uczestnikowi Kongresu.

ROZDZIAŁ 5. Naczelne władze Izby

§ 25.

1. Naczelnymi władzami Izby są:
 - a) Walne Zgromadzenie Delegatów Izby – jeżeli liczba członków Izby wynosi więcej niż 249, a w przypadku określonym w ust. 2 – Walne Zgromadzenie Członków Izby,
 - b) Rada Naczelna,
 - c) Prezydium Rady Naczelnej,
 - d) Naczelna Komisja Rewizyjna.
2. Jeżeli liczba członków Izby jest mniejsza niż 250, wówczas:
 - a) w miejsce Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby naczelną władzą Izby staje się Walne Zgromadzenie Członków Izby. W tym przypadku postanowienia Statutu dotyczące Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby mają odpowiednie zastosowanie do Walnego Zgromadzenia Członków Izby,
 - b) mandaty delegatów wygasają z dniem podjęcia przez Radę Naczelną uchwały stwierdzającej, że liczba członków Izby jest mniejsza niż 250,
 - c) kadencja delegatów ulega odpowiedniemu skróceniu.
3. Uchwała, o której mowa w ust. 2 lit. b) podlega obwieszczeniu, poprzez przekazanie jej Zarządom Oddziałów Wojewódzkich oraz umieszczenie na stronie internetowej Izby,
4. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 3 nie może nastąpić później niż na 60 dni przed planowaną datą Walnego Zgromadzenia Delegatów.
5. Kadencja władz Izby trwa 4 lata, z zastrzeżeniem ust. 6 i ust. 7.
6. Kadencja delegata rozpoczyna się z dniem zebrania się delegatów na pierwszym posiedzeniu Walnego Zgromadzenia Delegatów o charakterze sprawozdawczo-wyborczym danej kadencji oraz kończy:
 - a) w dniu poprzedzającym dzień odbycia Walnego Zgromadzenia Delegatów o charakterze sprawozdawczo-wyborczym następnej kadencji,”
 - b) w dniu wygaśnięcia mandatu delegata – w myśl ust. 2 lit. b),
 - c) w dniu odwołania – w myśl § 36 ust. 3 lit. c) oraz § 51 ust. 1 lit. i),
 - d) w dniu rezygnacji złożonej na piśmie Prezesowi Oddziału Wojewódzkiego,
 - e) w dniu śmierci delegata.
7. Walne Zgromadzenie Delegatów może skrócić kadencję władz naczelnych Izby.
8. Skrócenie kadencji władz naczelnych Izby jest równoznaczne z odwołaniem tych władz oraz Prezesa Izby, z zastrzeżeniem ust. 9.
9. W razie skrócenia kadencji władz naczelnych Izby Walne Zgromadzenie Delegatów powinno się odbyć w terminie 60 dni od podjęcia uchwały o skróceniu kadencji.

10. Prezes Izby, Rada Naczelna, Prezydium Rady Naczelnej i Naczelna Komisja Rewizyjna działają do wyboru Prezesa Izby oraz władz naczelnych Izby następnej kadencji.

§ 26.

1. Ukonstytuowanie się Rady Naczelnej następuje na pierwszym jej zebraniu, któremu przewodniczy Prezes Izby.
2. Ukonstytuowanie Naczelnej Komisji Rewizyjnej następuje na pierwszym jej zebraniu, któremu przewodniczy Przewodniczący Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby, na którym dokonano wyboru Naczelnej Komisji Rewizyjnej.

§ 27.

1. Radzie Naczelnej oraz Naczelnej Komisji Rewizyjnej przysługuje prawo dokonywania zmian w swoich składach. Zmiany te mogą być wynikiem odwołania bądź rezygnacji członków tych organów.
2. W razie ustąpienia członka Rady Naczelnej lub Naczelnej Komisji Rewizyjnej władzom tym przysługuje prawo dokooptowania nowego członka, z tym że liczba dokooptowanych członków Komisji Rewizyjnej nie może przekroczyć 1/3 liczby członków pochodzących z wyboru.

§ 28.

1. Członek Izby przestaje być reprezentowany we władzach Izby w przypadku:
 - a) ustania członkostwa w Izbie.
 - b) ustania pełnomocnictwa osoby go reprezentującej,
 - c) rezygnacji z pracy we władzach Izby przez osobę go reprezentującą,
 - d) wykluczenie z pracy we władzach Izby osób wymienionych w lit. a) – c) w związku z niewypełnieniem obowiązków statutowych, na podstawie uchwały władz Izby, w której dany członek był reprezentowany.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, danej naczelnej władzy Izby przysługuje prawo kooptacji, z zastrzeżeniem § 27 ust. 2.
3. W przypadku ustania pełnomocnictwa osoba fizyczna będąca członkiem jednej z naczelnych władz Izby może, na podstawie uchwały danej władzy pełnić w niej funkcję członka honorowego oraz uczestniczyć w jej pracach z głosem doradczym.

§ 29.

1. Posiedzenia władz Izby mogą odbywać się w dwóch terminach, przy czym posiedzenie w drugim terminie nie może rozpocząć się wcześniej niż 30 minut po terminie pierwszym.
2. Na posiedzeniu odbywającym się w pierwszym terminie uchwały mogą być podjęte, jeśli uczestniczy w nim co najmniej połowa członków danej władzy, uprawnionych do głosowania.
3. Na posiedzeniu odbywającym się w drugim terminie uchwały mogą być podjęte bez względu na liczbę osób biorących udział w posiedzeniu.
4. Uchwały władz Izby zapadają zwykłą większością głosów. W razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego danej władzy Izby.
5. Głosowanie odbywa się jawnie, chyba że Statut lub uchwała danej władzy Izby stanowi inaczej.
6. Członkowie Rady Naczelnej mogą brać udział w podejmowaniu uchwał Rady Naczelnej oddając swój głos na piśmie za pośrednictwem innego członka Rady Naczelnej. Oddanie głosu na piśmie nie może dotyczyć spraw wprowadzonych do porządku obrad na posiedzeniu Rady Naczelnej.
7. Rada Naczelna może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Uchwała jest ważna, gdy wszyscy członkowie zostali powiadomieni o treści projektu uchwały.

8. Postanowienia ust. 6 i 7 nie dotyczą uchwał podejmowanych w głosowaniu tajnym.

Walne Zgromadzenie Delegatów Izby

§ 30.

Walne Zgromadzenie Delegatów Izby jest najwyższą władzą Izby.

§ 31.

1. Do kompetencji Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby należy:
- uchwalanie kierunków i programów działania Izby,
 - uchwalanie zmian Statutu,
 - wybór w głosowaniu tajnym: Prezesa Polskiej Izby Turystyki, członków Rady Naczelnej - w myśl § 39 ust. 1 lit. f) oraz Naczelnej Komisji Rewizyjnej,
 - rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Rady Naczelnej oraz Naczelnej Komisji Rewizyjnej,
 - udzielanie absolutorium ustępującej Radzie Naczelnej na wniosek Naczelnej Komisji Rewizyjnej.
- f) podejmowanie uchwał w sprawach:
- finansowania wspólnych przedsięwzięć,
 - zasad współpracy między członkami.
- ustalenie budżetu,
 - nadawanie godności członka honorowego,
 - rozpatrywanie odwołań od decyzji Rady Naczelnej w sprawie skreślenia z listy członków bądź wykluczenia członka,
 - rozpatrywanie spraw wniesionych przez Radę Naczelną lub Naczelną Komisję Rewizyjną,
 - podjęcie uchwały w sprawie rozwiązania Izby i przekazania jej majątku,
 - powoływanie Sądu Polubownego oraz ustalanie zakresu kompetencji i regulaminu tego Sądu,
 - skracanie kadencji władz naczelnych Izby.
2. Uchwały w sprawach określonych w ust. 1 lit. b) i k) wymagają dla swej ważności kwalifikowanej większości co najmniej 2/3 liczby głosów.

§ 32.

Walne Zgromadzenia Delegatów Izby mogą być zwyczajne lub nadzwyczajne

§ 33.

- Zwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów Izby jest zwoływane raz w roku kalendarzowym, z tym że odbywające się co cztery lata Zgromadzenie ma charakter sprawozdawczo-wyborczy.
- Termin, miejsce i porządek obrad Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby ustala Rada Naczelna i zawiadamia o tym członków Izby nie później niż na 30 dni przed terminem Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby.
- Pierwsze Walne Zgromadzenie Delegatów po skróceniu kadencji władz naczelnych Izby ma charakter sprawozdawczo-wyborczy.

§ 34.

- Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów Izby jest zwoływane przez Radę Naczelną z własnej inicjatywy lub na wniosek Naczelnej Komisji Rewizyjnej, bądź co najmniej 1/3 liczby członków zwyczajnych.
- Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów Izby jest zwoływane w ciągu 14 dni od daty zgłoszenia wniosku w sprawie jego zwołania.

§ 35.

W Walnym Zgromadzeniu Delegatów Izby biorą udział:

- 1) z głosem stanowiącym – delegaci,
- 2) z głosem doradczym – członkowie honorowi, członkowie stowarzyszeni oraz członkowie naczelnych władz, jeżeli nie uczestniczą w Walnym Zgromadzeniu Delegatów Izby z głosem stanowiącym – zgodnie z pkt 1 niniejszego paragrafu, a także inne osoby zaproszone przez Radę Naczelną.

§ 36.

1. Delegatem może być członek zwyczajny Izby lub przedstawiciel członka zwyczajnego Izby.
2. Delegat uczestniczy osobiście w Walnym Zgromadzeniu Delegatów Izby.
3. Wybór delegatów na Walne Zgromadzenie Delegatów Izby jest dokonywany na następujących zasadach:
 - a) wyboru i odwołania delegatów dokonują Walne Zgromadzenia Oddziałów Wojewódzkich,
 - b) kandydata na delegata może zgłosić tylko członek zwyczajny,
 - c) delegat może być odwołany przez Walne Zgromadzenie Oddziału Wojewódzkiego przed upływem kadencji delegata.
4. Rada Naczelna określa klucz wyboru delegatów przyjmując za podstawę w szczególności stan organizacyjny Izby i liczbę członków zwyczajnych na pierwszy dzień miesiąca poprzedzającego o dwa miesiące miesiąc, w którym ma odbyć się Zwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów Izby, przy czym liczba delegatów nie może być mniejsza niż 1/5 członków zwyczajnych Izby na dzień, o którym wyżej mowa.

Rada Naczelna

§ 37.

Rada Naczelna jest organem zarządzającym w okresach między Walnymi Zgromadzeniami Delegatów Izby.

§ 38.

Do kompetencji Rady Naczelnej należy:

- 1) reprezentowanie Izby na zewnątrz,
- 2) kierowanie działalnością Izby między posiedzeniami Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby,
- 3) tworzenie i likwidowanie Oddziałów Wojewódzkich
- 4) nadzór nad realizacją Uchwał Walnego Zgromadzenia Izby,
- 5) zaciąganie zobowiązań w imieniu Izby w ramach uchwalonego budżetu,
- 6) rozpatrywanie sporów między członkami, powstałych na tle ich działalności w Izbie,
- 7) zwoływanie Walnych Zgromadzeń Delegatów Izby,
- 8) powoływanie i odwoływanie Sekretarza Generalnego Izby
- 9) powoływanie organów opiniodawczo – doradczych Rady Naczelnej,
- 10) przyjmowanie nowych członków, skreślanie z listy członków, wykluczanie członków Izby,
- 11) wykonywanie innych czynności nie zastrzeżonych do kompetencji innych władz Izby.

§ 39.

1. Radę Naczelną tworzą:
 - a) Prezes Izby, który przewodniczy Radzie Naczelnej,
 - b) Prezesi lub Wiceprezesi Oddziałów Wojewódzkich Izby, z zastrzeżeniem ust. 4,
 - c) osoby wybrane do Rady Naczelnej przez Walne Zgromadzenia Oddziałów Wojewódzkich Izby w liczbie po jednej osobie na każdą rozpoczętą grupę 50 członków zwyczajnych Oddziału Wojewódzkiego, z zastrzeżeniem ust. 2,
 - d) osoby wybrane do Rady Naczelnej przez Walne Zgromadzenia Oddziałów Wojewódzkich Izby - na podstawie ust. 3,

- e) Sekretarz Generalny powoływany przez Radę Naczelną po jej ukonstytuowaniu się,
 - f) osoby wybrane do Rady Naczelnej przez Walne Zgromadzenie Delegatów Izby w liczbie nie przekraczającej 25% łącznej liczby osób wymienionych w lit. a) – d), według stanu na dzień obrad Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby.
2. Postanowienie ust. 1 lit. c) nie ma zastosowania do Oddziału, który zrzesza nie więcej niż 20 członków zwyczajnych.
 3. Walne Zgromadzenie Członków Oddziału Wojewódzkiego, który zrzesza więcej niż 100 członków zwyczajnych, ma prawo wyboru jednego członka Rady Naczelnej niezależnie od wyboru przewidzianego w ust. 1 lit. c).
 4. Prezes lub Wiceprezes Zarządu Oddziału Wojewódzkiego wchodzący w skład Rady Naczelnej jest wskazywany uchwałą Zarządu Oddziału Wojewódzkiego.
 5. Rada Naczelna konstituuje się na swoim pierwszym posiedzeniu przy udziale osób, o których mowa w ust. 1 lit. a) – d) i f), wybierając ze swego składu od dwóch do czterech wiceprzewodniczących, Skarbnika, Rzecznika Rzetelności Zawodowej oraz 4 do 6 przewodniczących komisji stałych. Rzecznik Rzetelności Zawodowej może być wybrany również spoza składu Rady Naczelnej.
 6. Członek Rady Naczelnej, o którym mowa w ust. 1 lit. c), d) i f), traci tę funkcję w przypadku stwierdzenia przez Radę Naczelną trzech nieusprawiedliwionych nieobecności na posiedzeniu Rady Naczelnej. Na jego miejsce wyboru członka Rady Naczelnej dokonują odpowiednio: Zarząd Oddziału lub Walne Zgromadzenie Delegatów Izby.
 7. Do obowiązków Sekretarza Generalnego należy w szczególności tworzenie organizacyjnych warunków działalności Izby i władz Izby.
 8. Za Izbę jako pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje Sekretarz Generalny.
 9. Do obowiązków Rzecznika Rzetelności Zawodowej należy w szczególności prowadzenie spraw dotyczących przestrzegania przez członków Izby zasad rzetelności zawodowej oraz utrzymywanie kontaktów z organizacjami i instytucjami w kraju i za granicą zajmującymi się problematyką ochrony interesów klientów.
 10. Zakres uprawnień i obowiązków Sekretarza Generalnego i Rzecznika Rzetelności Zawodowej określa Rada Naczelna w drodze uchwały.
 11. Rada Naczelna powołuje 4 do 6 komisji stałych oraz może powoływać komisje problemowe i zespoły robocze, a także pełnomocników do prowadzenia określonych spraw.

§ 40.

1. Posiedzenia Rady Naczelnej są zwoływane stosownie do potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.
2. Termin, miejsce i porządek obrad Rady Naczelnej ustala Prezes Izby z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej połowy liczby członków Rady Naczelnej, zawiadamiając o tym jej członków nie później niż 14 dni przed terminem posiedzenia.

Prezydium Rady Naczelnej

§ 41.

1. Prezydium wykonuje pomiędzy posiedzeniami Rady Naczelnej jej uprawnienia, za wyjątkiem określonych w § 38 pkt 3 oraz 6-10.
2. W skład Prezydium wchodzi: Prezes Izby, wiceprezesi, Sekretarz Generalny i Skarbnik.

3. Szczegółową organizację oraz zakres i tryb działania Prezydium określa regulamin uchwalony przez Radę Naczelną.

Naczelna Komisja Rewizyjna

§ 42.

Naczelna Komisja Rewizyjna jest organem kontrolnym Izby.

§ 43.

Do kompetencji Naczelnej Komisji Rewizyjnej należy:

- 1) przeprowadzanie, co najmniej raz w roku, kontroli całokształtu działalności Izby,
- 2) ocena działalności statutowej i finansowej Izby oraz występowanie z odpowiednimi wnioskami,
- 3) żądanie od Rady Naczelnej i innych organów wyjaśnień w sprawie ich działalności,
- 4) określanie terminu i sposobu usunięcia dostrzeżonych nieprawidłowości,
- 5) występowanie z wnioskami w sprawie absolutorium dla Rady Naczelnej.

§ 44.

1. Naczelna Komisja Rewizyjna składa się z 5-11 członków, w tym przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.
2. Postanowienie § 40 Statutu stosuje się odpowiednio.

§ 45.

Członkowie Naczelnej Komisji Rewizyjnej mają prawo brać udział w posiedzeniach Rady Naczelnej.

§ 46.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą być członkami innych wybieralnych władz Izby tego samego szczebla.

§ 47.

W Izbie może działać Sąd Polubowny, którego zakres kompetencji i regulamin działania uchwała Rada Naczelna.

ROZDZIAŁ 6.

Struktura organizacyjna oraz zasady tworzenia Oddziałów Wojewódzkich i Przedstawicielstw Terenowych Polskiej Izby Turystyki

§ 48.

1. Rada Naczelna może tworzyć Oddziały Wojewódzkie w województwach, w których działa co najmniej 7 członków Izby a także podejmować decyzje o ich rozwiązaniu.
2. Oddział Wojewódzki może uzyskać osobowość prawną, jeżeli przepisy dotyczące izb gospodarczych tak stanowią.
3. Regulamin Oddziału Wojewódzkiego może przewidywać możliwość tworzenia Przedstawicielstw Terenowych i określać zasady ich działania.

§ 49.

Podstawowym zadaniem Oddziału Wojewódzkiego jest zrzeszanie członków Izby na terenie danego województwa dla realizacji celów statutowych Izby oraz reprezentowanie Izby wobec organów władzy publicznej na terenie województwa, a w przypadku Oddziału Wojewódzkiego posiadającego osobowość prawną – również prowadzenie gospodarki finansowej na własny rachunek.

§ 50.

1. Władzami Oddziału Wojewódzkiego są:

- a) Walne Zgromadzenie Oddziału Wojewódzkiego,
 - b) Zarząd Oddziału Wojewódzkiego,
 - c) Komisja Rewizyjna Oddziału Wojewódzkiego.
2. Kadencja władz trwa 4 lata.
 3. Postanowienia § 26-29 Statutu stosuje się odpowiednio.

§ 51.

1. Do kompetencji Walnego Zgromadzenia Oddziału Wojewódzkiego należy:
 - a) uchwalanie programów działania na obszarze Oddziału Wojewódzkiego,
 - b) wybór w głosowaniu tajnym członków Rady Naczelnej – w myśl § 39 ust. 1 lit. c) i § 39 ust. 3 oraz władz Oddziału Wojewódzkiego,
 - c) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Zarządu Oddziału Wojewódzkiego i Komisji Rewizyjnej Oddziału Wojewódzkiego,
 - d) udzielanie absolutorium ustępującemu Zarządowi na wniosek Komisji Rewizyjnej,
 - e) podejmowanie uchwał w sprawach finansowania wspólnych przedsięwzięć oraz zasad współpracy między członkami na obszarze Oddziału Wojewódzkiego,
 - f) rozpatrywanie spraw wniesionych przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego lub Komisję Rewizyjną Oddziału Wojewódzkiego,
 - g) dokonywanie wyboru członków Rady Naczelnej Izby zgodnie z § 39 ust. 1 lit. c),
 - h) podejmowanie uchwały w sprawie uzyskania przez Oddział Wojewódzki osobowości prawnej oraz uchwały w sprawie likwidacji Oddziału posiadającego osobowość prawną,
 - i) dokonywanie wyboru oraz odwoływanie delegatów na Walne Zgromadzenie Delegatów Izby.
2. Postanowienia § 31-35 Statutu stosuje się odpowiednio.

§ 52.

1. W Walnym Zgromadzeniu Oddziału Wojewódzkiego biorą udział:
 - a) z głosem stanowiącym członkowie zwyczajni Izby mający siedzibę na obszarze działania Oddziału Wojewódzkiego,
 - b) z głosem doradczym - członkowie honorowi i stowarzyszeni oraz członkowie władz Oddziału Wojewódzkiego, jeżeli nie są delegatami na Walne Zgromadzenie.
2. Członkowie nie będący osobami fizycznymi są reprezentowani w Walnym Zgromadzeniu Oddziału Wojewódzkiego przez swoich przedstawicieli.

§ 53.

1. Do kompetencji Zarządu Oddziału Wojewódzkiego należy:
 - a) reprezentowanie Oddziału Wojewódzkiego na zewnątrz,
 - b) kierowanie działalnością Oddziału Wojewódzkiego pomiędzy posiedzeniami Walnego Zgromadzenia Oddziału Wojewódzkiego,
 - c) zapewnianie warunków realizacji uchwał Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby oraz Rady Naczelnej,
 - d) zaciąganie zobowiązań w imieniu Izby w ramach uchwalonego budżetu, z zastrzeżeniem ust. 2
 - e) zwoływanie Walnego Zgromadzenia Oddziału Wojewódzkiego,
 - f) wnioskowanie o przyjęcie do Izby nowych członków, mających siedzibę na obszarze działania danego Oddziału Wojewódzkiego,
 - g) wnioskowanie o skreślenie lub wykluczenie z członkostwa w Izbie podmiotów mających siedzibę na obszarze działania danego Oddziału Wojewódzkiego,
 - h) opiniowanie odwołań od uchwał Rady Naczelnej o skreśleniu lub wykluczeniu z członkostwa w Izbie,
 - i) wykonywanie innych czynności nie zastrzeżonych do kompetencji innych władz Izby.

2. Postanowienie ust. 1 lit. d) nie ma zastosowania do Oddziału Wojewódzkiego posiadającego osobowość prawną.

§ 54.

Przedstawiciele każdej jednostki organizacyjnej członka zwyczajnego Izby mogą uczestniczyć w pracach - właściwego ze względu na siedzibę tej jednostki - Oddziału Wojewódzkiego na prawach członka stowarzyszonego.

Zarząd Oddziału Wojewódzkiego

§ 55.

1. Zarząd Oddziału Wojewódzkiego tworzą:
 - a) Prezes Zarządu wybierany przez Walne Zgromadzenie Oddziału Wojewódzkiego,
 - b) od 3 do 10 osób wybieranych przez Walne Zgromadzenie Oddziału Wojewódzkiego.
2. Zarząd Oddziału Wojewódzkiego konstituuje się na swoim pierwszym posiedzeniu przy udziale osób, o których mowa w ust.1 lit. a) i b), wybierając ze swego grona od 1 do 3 wiceprezesów, sekretarza i skarbnika. Zarząd może wybrać ze swego grona Rzecznika Rzetelności Zawodowej. Rzecznik Rzetelności Zawodowej może być wybrany również spoza składu Zarządu.
3. Postanowienie § 40 Statutu stosuje się odpowiednio.

Komisja Rewizyjna Oddziału Wojewódzkiego

§ 56.

Komisja Rewizyjna Oddziału Wojewódzkiego jest organem kontrolnym Oddziału Wojewódzkiego.

§ 57.

Do kompetencji Komisji Rewizyjnej Oddziału Wojewódzkiego należy:

- 1) przeprowadzanie, co najmniej raz w roku, kontroli całokształtu działalności Oddziału Wojewódzkiego,
- 2) ocena działalności statutowej i finansowej Oddziału Wojewódzkiego oraz występowanie z odpowiednimi wnioskami,
- 3) żądanie od Zarządu Oddziału Wojewódzkiego wyjaśnień dotyczących jej działalności oraz określanie terminów i sposobu usunięcia dostrzeżonych nieprawidłowości,
- 4) występowanie do Walnego Zgromadzenia Oddziału Wojewódzkiego z wnioskami w sprawie absolutorium dla Zarządu Oddziału Wojewódzkiego.

§ 58.

1. Komisja Rewizyjna Oddziału Wojewódzkiego składa się z 3-7 członków, w tym z przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.
2. Postanowienia § 45 i 46 Statutu stosuje się odpowiednio.

ROZDZIAŁ 7.

Członkowie niezrzeszeni w Oddziałach Wojewódzkich

§ 59.

1. Członkowie Izby nie należący do Oddziału Wojewódzkiego, zwani dalej „członkami niezrzeszonymi”, mają prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu Oddziału Mazowieckiego.
2. Zwyczajni członkowie niezrzeszeni:

- a) zgłaszają kandydatów na delegatów na Walne Zgromadzenie Delegatów w Oddziale Mazowieckim Izby,
 - b) uczestniczą w tym Zgromadzeniu z głosem stanowiącym przy wyborze członków Rady Naczelnej oraz delegatów na Walne Zgromadzenie Delegatów Izby.
3. W odniesieniu do członka niezrzeszonego kompetencje Oddziału Wojewódzkiego realizuje Prezydium Rady Naczelnej.

ROZDZIAŁ 8. Biuro Wykonawcze Izby

§ 60.

1. Biuro Wykonawcze Izby jest aparatem etatowym Polskiej Izby Turystyki
2. Pracami Biura Wykonawczego Izby kieruje Sekretarz Generalny.
3. Sekretarz Generalny jest upoważniony do podejmowania decyzji finansowych w ramach uchwalonego budżetu Izby.

§ 61.

Organizację wewnętrzną oraz zakres działania Biura Wykonawczego Izby określa regulamin uchwalony przez Radę Naczelną.

ROZDZIAŁ 9. Majątek Izby i Oddziałów Wojewódzkich posiadających osobowość prawną

§ 62.

1. Majątek Izby powstaje ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, z własnej działalności Izby oraz z dochodów z jej majątku.
2. Majątek Oddziału Wojewódzkiego posiadającego osobowość prawną powstaje ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, z własnej działalności Oddziału Wojewódzkiego oraz z dochodów z majątku Oddziału Wojewódzkiego.
3. Rada Naczelna określa wysokość wpisowego i składek członkowskich oraz zasady poboru składek i zasady podziału przychodów z tytułu składek pomiędzy Izbę i Oddział Wojewódzki, przy czym co najmniej 50% tych przychodów winno pozostać w Oddziale Wojewódzkim.
4. W razie likwidacji Oddziału jego majątek przejmuje Izba i odpowiada za zobowiązania tego Oddziału do wysokości przejętego majątku.

§ 63.

Majątek Izby będący w posiadaniu Oddziału Wojewódzkiego nie mającego osobowości prawnej, z dniem uzyskania osobowości prawnej przez Oddział Wojewódzki staje się jego własnością.

§ 64.

Z zastrzeżeniem § 60 ust. 3 - dla ważności oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych Izby wymagane jest zgodne pisemne współdziałanie dwóch członków Prezydium Izby, przy czym jednym z nich winien być Prezes Izby, Skarbnik lub Sekretarz Generalny.

ROZDZIAŁ 10. Zmiana Statutu, rozwiązanie Izby

§ 65.

1. Zmiana Statutu i rozwiązanie Izby wymaga uchwały Walnego Zgromadzenia Delegatów Izby podjętej większością 2/3 liczby głosów.
2. W razie podjęcia przez Walne Zgromadzenie Delegatów Izby uchwały o rozwiązaniu Izby, Walne Zgromadzenie Delegatów Izby zadecyduje o przeznaczeniu majątku Izby i powoła komisję likwidacyjną.

Załącznik nr 8

Skład Rady Naczelnej Polskiej Izby Turystyki w kadencji 2008–2012

L.p.	Imię i nazwisko	Funkcja
1.	Jan KORSAK	Prezes PIT
2.	Józef RATAJSKI	Wiceprezes, Sekretarz Generalny PIT
3.	Andrzej SZAFRUGA	Skarbnik PIT
4.	Stanisław PIŚKO	Wiceprezes PIT, od 11.12.2011 Członek RN PIT
5.	Paweł NIEWIADOMSKI	Wiceprezes PIT
6.	Paweł LEWANDOWSKI	Wiceprezes PIT do 11.12.2011
7.	Małgorzata CHECHLIŃSKA	Członek RN PIT
8.	Franciszek CIEMNY	Członek RN PIT
9.	Piotr HANUSEK	Członek RN PIT
10.	Zbigniew KOWAL	Członek RN PIT
11.	Anna KUŚ-WIKTORKO	Członek RN PIT
12.	Grzegorz LEW	Członek RN PIT
13.	Krzysztof MARKOCKI	Członek RN PIT
14.	Artur MATIASZCZYK	Członek RN PIT, od 11.12.2011 Wiceprezes PIT
15.	Urszula POTĘGA	Członek RN PIT, od 11.12.2011 Wiceprezes PIT
16.	Aleksander RONIKIER	Członek RN PIT
17.	Adam URBAŃSKI	Członek RN PIT
18.	Tadeusz MILIK	Członek RN PIT
19.	Dariusz ZYZAŁO	Członek RN PIT
20.	Andrzej KINDLER	Członek RN PIT
21.	Remigiusz DRÓŻDŹ	Przew. Oddz. PIT w Gdańsku
22.	Ryszard SIKORA	Przew. Oddz. PIT w Krakowie
23.	Eugeniusz ŁAWRENIUK	Przew. Oddz. PIT w Białymstoku
24.	Dariusz WOJTAL	Przew. Oddz. PIT w Warszawie
25.	Grzegorz CHMIELEWSKI	Przew. Oddz. PIT w Katowicach
26.	Jolanta KONDYS-SIKORA	Przew. Oddz. PIT w Łodzi
27.	Karolina GNUSOWSKA-WEISS	Przew. Oddz. PIT w Poznaniu
28.	Andrzej DOWGIAŁŁO	Przew. Oddz. PIT w Olsztynie
29.	Janusz STANEK	Przew. Oddz. PIT w Szczecinie
30.	Jerzy MATUSZAK	Przew. Oddz. PIT w Bydgoszczy
31.	Przemysław BANDURA	Przew. Oddz. PIT we Wrocławiu
32.	Włodzimierz KOLAT	Prezydent Wielkopolskiej Izby Turystycznej

Skład Naczelnej Komisji Rewizyjnej Polskiej Izby Turystyki w kadencji 2008–2012

L.p.	Imię i nazwisko	Funkcja
1.	Mieczysław ŻUKOWSKI	Przewodniczący NKR
2.	Jarosław GRABIA	Członek NKR
3.	Zdzisław GRYGIER	Członek NKR
4.	Wiesław NIECHWIEDOWICZ	Członek NKR
5.	Piotr PALOWSKI	Członek NKR
6.	Grzegorz PRĄDZYŃSKI	Członek NKR
7.	Wojciech ŚMIESZEK	Członek NKR
8.	Ewa WEINTRIT	Członek NKR
9.	Sławomir WYSMYK	Członek NKR

Załącznik nr 9

REGULAMIN
Honorowej Nagrody
Polskiej Izby Turystyki
„GLOBUS”

1. Cel Nagrody:

Celem przyznawania Honorowej Nagrody Polskiej Izby Turystyki „GLOBUS” jest wyłonienie oraz nagrodzenie najciekawszych inicjatyw podjętych i wdrożonych w zakresie oferty turystycznej. Nagrody przyznawane są dla osób indywidualnych, zespołów i podmiotów gospodarczych. Nagradzane będą wszelkie wdrożone już inicjatywy w zakresie produktu turystycznego, rozwoju bazy turystycznej, podnoszenia jej standardu i oferowanych usług, nowoczesnych rozwiązań w zakresie szkolenia pracowników turystyki, nowych technologii sprzedaży produktu turystycznego, transportu, a także wydawnictw oraz popularyzację turystyki w prasie, radiu i telewizji.

Nagrodą Honorową „GLOBUS” jest statuetka oraz dyplom honorowy.

2. Organizator: Polska Izba Turystyki**3. Rada Programowa i Kapituła Nagrody:**

- Radą Programową Nagrody jest Prezydium Polskiej Izby Turystyki,
- Rada Programowa powołuje Kapitułę Nagrody, która ocenia przedłożone propozycje, przyznaje nagrody, a także interpretuje regulamin.

4. Zgłaszanie kandydatur:

- Prawo zgłaszania kandydatur mają członkowie Polskiej Izby Turystyki oraz członkowie Kapituły. Prawo to przysługuje też samym zainteresowanym.
- Każdy zgłaszający ma prawo zgłoszenia **jednej** kandydatury w każdej kategorii.

5. Kategorie Honorowej Nagrody PIT:

- najlepszy produkt turystyczny w turystyce wyjazdowej,
- najlepszy produkt turystyczny w turystyce przyjazdowej,
- rozwój bazy turystycznej, jej standard i oferowane usługi,
- najlepszy katalog, folder, przewodnik, album, film promocyjny itp. o tematyce turystycznej,
- najlepszy program, audycja radiowa czy telewizyjna, cykl artykułów związanych z popularyzacją turystyki i branży turystycznej, a także za całokształt pracy twórczej w dziedzinie propagowania turystyki,
- nowe technologie sprzedaży produktu turystycznego, w tym programy komputerowe,
- nowatorskie rozwiązania w transporcie, ubezpieczeniach, szkoleniu i kształceniu kadr dla turystyki,
- człowiek turystyki.

Kapituła może przyznać więcej niż jedną nagrodę w poszczególnych kategoriach.

Sekretariat Honorowej Nagrody Polskiej Izby Turystyki przyjmuje zgłoszenia na kartach zgłoszeń:

Biuro Wykonawcze

ul. Krakowskie Przedmieście 64/7, 00-322 Warszawa

tel./fax. 826-55-36; e-mail: bwpit@pit.org.pl

ZASADY
przyznawania odznaki honorowej
„Za zasługi dla PIT”

§1.

Odnaka honorowa „Za zasługi dla PIT” jest jednostopniowa.

§2.

Odnaka honorowa „Za zasługi dla PIT” jest nadawana osobą fizycznym i podmiotom prawnym:

1. Indywidualnie – dla osób szczególnie zasłużonych w działalności na rzecz branży turystycznej oraz umacnianiu i rozwoju struktur organizacyjnych Polskiej Izby Turystyki.
2. Zbiorowo – dla podmiotów członkowskich PIT za ich wieloletni udział w tworzeniu, rozwoju i dbaniu o markę polskiego rynku usług turystycznych, oraz dla instytucji wspierających polską branżę turystyczną, które w sposób szczególny w tych działaniach się zasłużyły.

§3.

1. Odznakę indywidualną nadaje Prezydium Rady Naczelnej PIT.
2. Prezydium Rady Naczelnej PIT nadaje odznakę indywidualną z własnej inicjatywy lub na wniosek:
 1. Prezesa Polskiej Izby Turystyki.
 2. Wiceprezesów PIT.
 3. Przewodniczącego Naczelnej Komisji Rewizyjnej PIT.
 4. Zarządu Oddziału Wojewódzkiego PIT.
 5. Przewodniczących stałych komisji RN PIT.

§4.

Oznaka indywidualna może być nadana:

1. Osobie, za osiągnięcia o których mowa w §2. pkt.1, która posiada co najmniej 8 letni staż członkowski w PIT i pełniła w tym okresie funkcję w strukturach statutowych Izby na szczeblu wojewódzkim lub centralnym.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, innej osobie.

§5.

Wniosek dla odznaki indywidualnej oraz zbiorowej składa się na formularzu, którego wzór zatwierdza Prezydium RN PIT.

§6.

Zbiorową honorową odznaką „Za zasługi dla PIT” może być nadana za osiągnięcia o których mowa w §2. pkt.2, w przypadku podmiotów członkowskich PIT z co najmniej 10 letnim stażem w strukturach Izby.

§7.

Odznakę zbiorową nadaje RN PIT.

§8.

RN PIT nadaje odznakę zbiorową z własnej inicjatywy lub na wniosek:

1. Prezesa Polskiej Izby Turystyki.
2. Prezydium Rady Naczelnej PIT.
3. Naczelnej Komisji Rewizyjnej PIT.
4. Zarządu Oddziału Wojewódzkiego PIT.

§9.

Osoby odznaczone odznaką indywidualną „Za zasługi dla PIT” otrzymują odznakę oraz legitymację podpisaną przez Prezesa PIT. Wzór legitymacji zatwierdza Prezydium RN PIT.

§10.

Podmioty zbiorowe odznaczone przez Radę Naczelną PIT odznaką „Za zasługi dla PIT” otrzymują odznakę oraz dyplom podpisany przez Prezesa PIT. Wzór dyplomu zatwierdza Prezydium RN PIT.

§11.

1. Odznakę „Za zasługi dla PIT” mają prawo wręczać:
 1. Prezes Polskiej Izby Turystyki.
 2. Wiceprezesi Polskiej Izby Turystyki.
 3. Przewodniczący Naczelnej Komisji Rewizyjnej PIT.

4. Prezes Oddziału Wojewódzkiego PIT.
2. Akt wręczenia odznaki „Za zasługi dla PIT” poprzedzony jest wypowiedzeniem formuły:
 1. Dla odznaki indywidualnej – „W imieniu Prezydium Rady Naczelnej Polskiej Izby Turystyki wręczam odznakę „Za zasługi dla PIT””.
 2. Dla odznaki zbiorowej – „W imieniu Rady Naczelnej Polskiej Izby Turystyki wręczam odznakę „Za zasługi dla PIT””.
3. Oznaka indywidualna powinna być przypięta na piersi po lewej stronie.
4. Oznaka zbiorowa wręczana jest przedstawicielowi podmiotu odznaczonego.
5. Za rażące naruszenie statutu PIT oraz działania na szkodę branży turystycznej, organ który nadał odznakę może zarówno osoby indywidualne jak i podmioty zbiorowe tej odznaki pozbawić.

§12.

1. Wnioski o przyznanie odznaki „Za zasługi dla PIT” kieruje się do Prezesa Polskiej Izby Turystyki.
2. Biuro Wykonawcze PIT prowadzi ewidencję przyznawanych odznak.
3. Wnioski nie spełniające wymagań lub kryteriów określonych w „Zasadach przyznawania odznaki honorowej „Za zasługi dla PIT”” są zwracane wnioskodawcy do uzupełnienia lub ponownego sporządzenia.

§13.

W razie zagubienia lub zniszczenia odznaki, legitymacji lub dyplomu – PIT może wydać na wniosek zainteresowanych – odznakę i duplikat legitymacji lub dyplomu.

§13.

Graficzny wzór odznaki oraz technologia jej wykonania – zarówno indywidualnej jak i zbiorowej – podlegają zatwierdzeniu przez Radę Naczelną Polskiej Izby Turystyki i stanowią integralną część „Zasad przyznawania odznaki honorowej „Za zasługi dla PIT””.

RADA NACZELNA
POLSKIEJ IZBY TURYSTYKI

Załącznik nr 11

HARMONOGRAM

realizacji zadań "Założeń rozwoju gospodarki turystycznej"

L.p.	Zadanie	Wykonawcy	Termin realizacji	Uwagi
1	Regulacje prawne wprowadzające standardy europejskie wraz z dyrektywami i zarządzeniami WE i OECD w zakresie szeroko rozumianej gospodarki turystycznej	UKFiT GUS MZIOS	1994-96	w trakcie realizacji
2	Strategia rozwoju produktu turystycznego do 2004 roku	UKFiT	1994	wdrażana
3	Plan rozwoju produktu turystycznego na lata 1995-1997	UKFiT	1994	w trakcie realizacji
4	Kierunki rozwoju turystyki kwalifikowanej	UKFiT	1994-95	zatwierdzony przez KSPRM
5	Krajowy system informacji turystycznej	UKFiT	1995-96	w trakcie realizacji: 1.SIoBN(System Informacji o Bazie Noclegowej) 2.NSRIDU
6	Opracować koncepcje utworzenia centrów kongresowo-targowych	UKFiT	1995	nie podjęto
7	Opracować program działań ukierunkowanych na modernizację infrastruktury gmin i miejscowości turystycznych dla potrzeb turystyki zagranicznej przyjazdowej	UKFiT	1995-96	nie podjęto
8	Analiza możliwości organizacyjno-technicznych przygotowania Polski do organizowania międzynarodowych imprez masowych	UKFiT	1995-96	nie podjęto

9	Plan działań marketingowych na rynkach zagranicznych		UKFiT	corocznie	realizacja	
10	Monitoring krajowego rynku turystycznego <i>Wojew</i>		UKFiT	corocznie	realizacja w niewielkim zakresie	
11	Przygotowanie koncepcji kształcenia kadr turystycznych		UKFiT	1995	CEKT - IT Kraków	
12	Kierunki modyfikacji doskonalenia kadr turystycznych		UKFiT	1995	CEKT - IT Kraków	
13	Ustawa o usługach turystycznych		UKFiT	1994	w trakcie	
14	Klasyfikacja i kategoryzacja bazy noclegowej		UKFiT	1994	Ustawa przygotowaniu	
15	Powołanie Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych <i>Z</i>		UKFiT, MF, Samorząd Gospodarczy	1995	Ustawa przygotowaniu <i>Z</i>	
16	Wzmocnić kapitałowo Polską Agencję Rozwoju Turystyki S.A.		UKFiT, resorty	1995-97	nie podjęto	
17	Podjąć współpracę w sprawie określenia systemu ubezpieczeń społecznych i ewidencjonowania działalności gospodarzy rolników podejmujących działalność w zakresie agroturystyki		UKFiT, MPiH, MPiSS	1995	zrealizowano	
18	Wprowadzić stawkę 7 % podatku od towarów i usług VAT z dla hoteli czterogwiazdkowych		UKFiT, MF	1995	zrealizowano	
19	Wprowadzić stawkę 0 % podatku od towarów i usług VAT od usług w zakresie wypoczynku dzieci i młodzieży oraz osób niepełnosprawnych		UKFiT, MF <i>Wojew</i>	1995	udzielono poparcia dla wniosku PIT	
20	Rozszerzyć zakres rzeczowy ulg inwestycyjnych w podatku dochodowym dla podmiotów świadczących usługi w zakresie turystyki i wypoczynku, na budowę i rozbudowę pływalni i basenów odkrytych, wyciągów narciarskich, kortów tenisowych - na zasadach odliczania wydatków inwestycyjnych od dochodu do opodatkowania (nowelizacja Rozporządzenia RM z 25 stycznia 1994 w sprawie odliczeń od dochodu wydatków inwestycyjnych oraz obniżek podatku dochodowego - Dz. U. nr 18)		UKFiT, MF	1995	zrealizowano	

21	Przeznaczyć równowartość 2.5 mln USD ze środków zlikwidowanego CFTiW na wsparcie Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych	UKFiT	1995	brak Ustawy
22	Rozważyć możliwość udzielenia poręczeń kredytowych w latach 1995-2000 na rozwój drobnej przedsiębiorczości w turystyce (corocznie w granicach 12-15 mln USD)	UKFiT, MF	1995-99	nie wystąpiono
23	Rozważyć możliwość przekazania w zarząd PART S.A. środki linii kredytowej o której mowa w artykule 49 Ustawy Budżetowej	UKFiT, MF	1995-97	linia kredytowa zlikwidowana
24	Opracować koncepcję wykorzystania kredytów preferencyjnych na rzecz ochrony zasobów o szczególnej wartości kulturowej, przyrodniczej i turystyczno-rekreacyjnej	UKFiT, zainteresowane resorty	1995	nie podjęto
25	System reasekuracji ryzyk ubezpieczających turystów zagranicznych u polskich reasekuratorów związanych z podróżami do Polski	UKFiT, MF, Tow. Ubezpiec.	1994-95	nie podjęto
26	Zwiększyć nakłady na promocję turystyki polskiej za granicą celem zwiększenia przyjazdów turystycznych do Polski	UKFiT <i>nie podjęto</i>	1995-97	realizacja na bieżąco
27	Uwzględnić potrzeby gospodarki turystycznej przy tworzeniu kalendarza ogólnopolskich imprez kulturalnych, który stanowić będzie element krajowego systemu informacji turystycznej	MKiS UKFiT <i>nie podjęto</i>	1995 corocznie	brak kordnacji
28	Uwzględnić potrzeby gospodarki turystycznej w strategii ochrony środowiska	MOŚZNiL UKFiT	1995 corocznie	nie podjęto
29	Uwzględnić program zagospodarowania turystycznego w planach ochrony cennych obszarów przyrodniczych	MOŚZNiL UKFiT	1995 corocznie	nie podjęto
30	Udzielać poparcia działaniom na rzecz poprawy środowiska przyrodniczego na obszarach o wybitnych walorach turystycznych, przy uzgadnianiu zadań finansowych z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Ekofunduszu	MOŚZNiL UKFiT	1995 corocznie	nie podjęto

31	Opracować i wdrożyć koncepcje przekształceń własnościowych Funduszu Wczasów Pracowniczych	MPW UKFiT	1994-95	nie podjęto
32	Opracować program promocji rozwoju inwestycji w turystyce	MPW PAIZ UKFiT	1994-95	nie zrealizowano
33	Tworzenie i rozwój instytucji rynkowych wspierających gospodarkę turystyczną	MPW PAIZ UKFiT	1995-1997	jedynie PART
34	W programach prywatyzacji i reprivatyzacji uwzględnić Agencję Rozwoju Przemysłu SA oraz Agencję Rozwoju Regionalnego we wspieraniu przedsięwzięć inwestycyjnych i organizacyjnych niezbędnych dla rozwoju nowoczesnego produktu turystycznego	MPIH ARP SA UKFiT Agencje Rozwoju Regionalnego	1994-1997	nie podjęto
35	Opracować koncepcję aktywizacji gospodarczej przez turystykę regionów dotkniętych bezrobociem, w szczególności objętych programem PHARE-STRUDER	MPIH UKFiT	1995 corocznie	opracowano "Strategię rozwoju wojew. rzeszowskiego przez Turystykę". Planuje się "Program rozwoju turystyki w woj. katowickim" (Jura Krakowsko - Częstochowska)
36	Opracować program aktywizacji ludności rolniczej przez agroturystykę, ekoturystykę i turystykę specjalistyczną	MRIGŻ UKFiT	1995-96	nie podjęto program PHARE - TPORIN
37	Uwzględnić w programie promocji bazę agroturystyczną	MRIGŻ UKFiT	1995 corocznie	częściowo
38	Wprowadzić prawną możliwość wspierania rozwoju bazy agroturystyki przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	MRIGŻ UKFiT ARIMR	1994-95	zrealizowano wniosek MRIGŻ na

40	Opracować koncepcję lokalizacji obiektów hotelarskich i ich obsługę transportową w programie zagospodarowania polskich dróg samochodowych i kolejowych	UKFiT	1994-95	nie podjęto
41	Opracować program działań na rzecz rozwoju połączeń intermodalnych do miejscowości turystycznych	UKFiT Przewoźnicy	1994-95	nie podjęto
42	Dążyć do zwiększenia konkurencyjności ofert transportowych dla krajowego i międzynarodowego ruchu osobowego	MTiGM UKFiT	1995 corocznie	nie podjęto
43	Uwzględnić turystykę zagraniczną przyjazdową w programach rozwoju eksportu	MWGzZ UKFiT	1995 corocznie	uznano
44	Uwzględnić ubezpieczenia kredytów na inwestycje turystyczne w programie działań Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych	MWGzZ UKFiT	1994-95	nie podjęto
45	Uwzględnić potrzeby gospodarki turystycznej w strategii działań na rynkach zagranicznych	MWGzZ UKFiT	1994 corocznie	na bieżąco
46	Opracować kierunki działań w zakresie promocji przyjazdów do Polski	MWGzZ UKFiT	1994 corocznie	na bieżąco
47	Opracować program wykorzystania obiektów Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa do celów turystycznych	AWRSP UKFiT	1995-96	w trakcie

Budek Warszawa
Mia. GzZ t. UKFiT

Załącznik nr 12

CERTYFIKAT

Przyznany organizacji:

POLSKA IZBA TURYSTYKI
ul. Krakowskie Przedmieście nr 64 lok.7
00-322 Warszawa

Q&R Polska Sp. z o.o. zaświadcza, że certyfikowana organizacja wprowadziła i stosuje system zarządzania jakością zgodny z wymaganiami:

ISO 9001:2008

Zakres certyfikacji:

**Reprezentowanie i zarządzanie
 interesami branży turystycznej w Polsce i za granicą.
 Inicjowanie zmian w prawie i opiniowanie aktów prawnych.
 Wspieranie rozwoju polskiej turystyki.**

AC 136
QMS

Numer certyfikatu: **Q&R_085**
 Data wydania certyfikatu: **23. 05. 2011 r.**
 Certyfikacji udzielono od dnia: **23. 05. 2008 r.**
 Ważność certyfikatu do: **22. 05. 2014 r.**

 dr inż. Patrycjusz Stoma
 Prezes Q&R Polska Sp. z o.o.

Certyfikat wydany przez: Q&R Polska Sp. z o.o., ul. Jagiellońska 2d, 20-806 Lublin, Polska
 Wersja certyfikatu: 4.0 PL